2025/1

8.1.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/1

af 27. november 2024

om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forsikringsselskabers vanskeligheder kan have væsentlige konsekvenser for økonomien og den sociale velfærd i medlemsstaterne, hvis sådanne vanskeligheder medfører forstyrrelser i den beskyttelse, som ydes til forsikringstagere, begunstigede eller skadelidte. Genforsikringsselskabers rolle i økonomien, deres indbyrdes forbundethed med direkte forsikringsselskaber og finansielle markeder i bred forstand samt det forholdsmæssigt koncentrerede genforsikringsmarked kræver en velegnet ramme, således at deres vanskeligheder eller sammenbrud kan håndteres på korrekt vis. Derfor bør genopretning og afvikling af både direkte forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber behandles, idet der tages hensyn til deres respektive specificiteter.

(2) Den globale finansielle krise i 2008 blotlagde svaghederne i den finansielle sektor og den indbyrdes sammenhæng mellem disse. Årsagerne til vanskeligheder og sammenbrud syntes at være forbundet med bl.a. udviklingen i de finansielle markeder og med forsikrings- eller genforsikringsaktiviteters iboende karakter. I den henseende henvises der ofte til forsikringsrisici, dvs. misligholdte fordringer, fejlagtig prisfastsættelse, dvs. undervurderede præmier, fejlagtig aktiv-passiv-styring og investeringstab som de primære kilder til bekymring for forsikrings- og genforsikringsselskaber. I den forbindelse er skatteydernes penge blevet brugt til at genoprette de forværrede finansielle vilkår i flere forsikringsselskaber. Selv om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF [3] havde til formål at styrke det finansielle system i Unionen og forsikrings- og genforsikringsselskabers modstandsdygtighed, fjernede det ikke fuldstændigt risikoen for sammenbrud i sådanne forsikrings- og genforsikringsselskaber. Høj volatilitet på markederne og forlængede lave renteniveauer kan være særligt skadelige for forsikrings- og genforsikringsselskabers rentabilitet og solvenssituation. Forsikrings- og genforsikringsselskabers følsomhed over for den markedsmæssige og økonomiske udvikling kræver derfor særlig forsigtighed og en velegnet ramme, således at potentielle forværringer af sådanne selskabers finansielle stilling kan håndteres, herunder på forebyggende vis. Visse nylige sammenbrud og umiddelbart forestående sammenbrud, navnlig af grænseoverskridende karakter, har illustreret svaghederne i den nuværende ramme, som skal afhjælpes for i tilstrækkeligt omfang at tilrettelægge en velordnet udtræden af markedet for forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

(3) Aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer, som udføres eller leveres af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, og som ikke let kan erstattes inden for et rimeligt tidsrum eller med rimelige omkostninger for forsikringstagerne, de begunstigede eller skadelidte, skal betragtes som kritiske funktioner, der skal videreføres. Sådanne aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer kan være kritiske på EU-plan, nationalt og regionalt plan. Videreførelsen af forsikrings- og genforsikringsbeskyttelse er ofte at foretrække frem for afvikling af et nødlidende selskab, da en sådan

[1] EUT C 275 af 18.7.2022, s. 45.
[2] Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.11.2024.
[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

videreførelse sikrer det bedste resultat for forsikringstagerne, de begunstigede eller skadelidte. Det er derfor vigtigt, at der findes velegnede værktøjer, som kan forhindre sammenbrud, og som, når der forekommer sammenbrud, kan minimere de negative følger ved at bevare videreførelsen af disse kritiske funktioner.

(4) At sikre effektiv afvikling af nødlidende forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked. Sådanne selskabers sammenbrud har virkninger ikke kun for forsikringstagere og muligvis realøkonomien og den finansielle stabilitet på de markeder, hvor disse forsikrings- og genforsikringsselskaber opererer direkte, men også for tilliden til det indre marked for forsikring. Gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser har styrket samspillet mellem de forskellige nationale finansielle systemer. Forsikrings- og genforsikringsselskaber er aktive på de finansielle markeder for at forvalte deres investeringsportefølje og de risici, som er forbundet med deres aktiviteter. I den forbindelse kan medlemsstaternes manglende evne til at håndtere et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud og afvikle det på en måde, der er forudsigelig og harmoniseret, og som effektivt vil forhindre bredere systemisk skade, underminere stabiliteten på de finansielle markeder og dermed på det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

(5) Den globale finansielle krise i 2008 fremhævede behovet for at udvikle en velegnet genopretnings- og afviklingsramme for forsikrings- og genforsikringsselskaber. På internationalt plan udarbejdede Rådet for Finansiel Stabilitet i oktober 2011 og ajourførte i oktober 2014 dokumentet »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« (Nøglekarakteristika for effektive afviklingsordninger for finansieringsinstitutter) med overvejelser om afvikling af ethvert forsikringsselskab, som kan have systemisk betydning eller være kritisk, hvis det bryder sammen. I juni 2016 udsendte Rådet for Finansiel Stabilitet supplerende retningslinjer vedrørende udvikling af effektive afviklingsstrategier og -planer for systemisk vigtige forsikringsselskaber. Parallelt hermed vedtog Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation i november 2019 hovedprincipper for forsikring (»Insurance Core Principles«) for forsikrings- og genforsikringsselskaber, en fælles ramme for forsikringskoncerner med internationale aktiviteter (»Common Framework for Internationally Active Insurance Groups«), som udførligt beskriver standarder for forebyggende genopretningsplanlægning og foranstaltninger, som myndigheder forventes at træffe over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der træder ud af markedet og er genstand for afvikling. Der bør tages hensyn til denne udvikling, når der fastlægges et regelsæt for genopretning og afvikling af nødlidende forsikrings- og genforsikringsselskaber.

(6) Mange forsikrings- og genforsikringsselskaber opererer uden for de nationale grænser. Manglende koordinering og samarbejde mellem offentlige myndigheder med henblik på at forberede sig på og håndtere vanskeligheder eller sammenbrud i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der operer på tværs af grænserne, vil underminere medlemsstaternes gensidige tillid, resultere i et suboptimalt resultat for forsikringstagerne, de begunstigede og skadelidte og påvirke troværdigheden af det indre marked for forsikring.

(7) I øjeblikket er procedurerne på EU-plan for koordineret afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber ikke harmoniseret. I stedet konstateres der på tværs af medlemsstaterne betydelige materielle og processuelle forskelle mellem de nationale love og administrative bestemmelser, der gælder for forsikrings- og genforsikringsselskabers sammenbrud. Endvidere er insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis altid hensigtsmæssig i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, da den ikke altid sikrer tilstrækkelig videreførelse af kritiske funktioner for fordel for forsikringstagerne, de begunstigede og skadelidte, realøkonomien eller den finansiel stabilitet som helhed.

(8) Det er nødvendigt at sikre videreførelse af kritiske funktioner i nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller i forventeligt nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, samtidig med at virkningerne af et sådant selskabs sammenbrud for økonomen eller det finansielle system minimeres. Det er derfor nødvendigt at fastlægge et regelsæt, der kan give myndighederne et sæt pålidelige værktøjer til at gribe ind tilstrækkeligt tidligt og hurtigt, når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et sådant regelsæt bør sikre, at tab først bæres af aktionærerne og dernæst af kreditorerne, forudsat at ingen kreditor påføres større tab, end denne ville være blevet påført, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med princippet om, at ingen kreditorer bør stilles ringere end under normale insolvensbehandlinger (»princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere«). For at sikre, at den behandling, som berørte aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer ville have fået, hvis det selskab, der er under afvikling, havde været genstand for almindelig insolvensbehandling, afspejles korrekt, bør der tages hensyn til alle de relevante begivenheder, der ville blive udløst enten af eller før indledningen af almindelig insolvensbehandling, samt alle relevante begivenheder forbundet med indledningen af en sådan

insolvensbehandling, herunder dem, der er knyttet til beskyttelsen af skadelidte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF ([4]) i forbindelse med skader som følge af ulykker i tilfælde af et forsikringsselskabs insolvens.

(9) Med udgangspunkt i direktiv 2009/138/EF bør det regelsæt, der skal fastlægges, sætte myndighederne i stand til at sikre videreførelse af forsikringsbeskyttelsen af forsikringstagere, begunstigede og skadelidte, til i givet fald at overføre forsikrings- eller genforsikringsselskabets levedygtige aktiviteter og porteføljer og til at fordele tabene på en retfærdig og forudsigelig måde. Disse mål bør bidrage til at undgå, at forsikringstagere, begunstigede og skadelidte rammes af unødvendige tab eller sociale problemer, modvirke negative virkninger for realøkonomien, minimere negative virkninger for finansielle markeder og minimere omkostningerne for skatteyderne.

(10) Revisionen af direktiv 2009/138/EF, og navnlig indførelsen af mere risikofølsomme kapitalkrav, skærpet tilsyn, forbedret likviditetsovervågning og bedre værktøjer til makrotilsynspolitikker, bør yderligere mindske risikoen for sammenbrud i forsikrings- eller genforsikringsselskaber og øge disse selskabers modstandsdygtighed over for økonomisk stress, hvad enten denne stress skyldes systemiske forstyrrelser eller hændelser, som er specifikke for det enkelte selskab. Ikke desto mindre kan situationer med alvorlige finansielle vanskeligheder ikke helt udelukkes, på trods af en forsvarlig og robust tilsynsramme. Medlemsstaterne bør derfor have et beredskab og råde over egnede genopretnings- og afviklingsværktøjer med henblik på at håndtere såvel systemiske kriser som enkelte selskabers sammenbrud. Sådanne værktøjer bør bl.a. omfatte mekanismer, der sætter myndighederne i stand til at tage sig effektivt af nødlidende eller forventeligt nødlidende selskaber. Der bør ved anvendelsen af sådanne værktøjer og udøvelsen af sådanne beføjelser tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder sammenbruddet finder sted.

(11) Nogle medlemsstater har allerede indført krav vedrørende forebyggende genopretningsplanlægning og mekanismer til afvikling af nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Den omstændighed, at der ikke findes fælles betingelser, beføjelser og procedurer for genopretning og afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber på tværs af Unionen, er imidlertid sandsynligvis en hindring for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst, og for samarbejdet mellem nationale myndigheder om håndtering af grænseoverskridende selskabskoncerner, som er i vanskeligheder eller nødlidende. Dette gælder navnlig, når forskellige tilgange betyder, at nationale myndigheder ikke har samme grad af kontrol over eller samme mulighed for at afvikle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Disse forskelle i genopretnings- og afviklingsordningerne kan påvirke de lige konkurrencevilkår og potentielt skabe konkurrenceforvridninger mellem selskaberne. Denne hindring bør ryddes af vejen, og der bør indføres regler for at sikre, at det indre marked ikke undermineres. Med henblik herpå bør reglerne om forebyggende genopretning og afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber underkastes fælles regler for minimumsharmonisering. For at sikre overensstemmelse med den eksisterende EU-lovgivning vedrørende forsikringsydelser bør forebyggende genopretnings- og afviklingsordninger finde anvendelse på forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er underlagt tilsynskravene i direktiv 2009/138/EF.

(12) Sammenbrud i en enhed, der tilhører en koncern, kan hurtigt få virkninger for hele koncernens solvens og operationer. Det er derfor nødvendigt at indføre krav om forebyggende koncerngenopretnings- og afviklingsplanlægning. Dertil kommer, at myndighederne bør råde over effektive afhjælpende foranstaltninger med hensyn til disse enheder til at iværksætte afhjælpende foranstaltninger, som tager hensyn til alle koncernenhedernes finansielle soliditet, fjerner hindringer for afviklingsmuligheder i koncernsammenhæng og opretter en ensartet afviklingsordning for koncernen som helhed, navnlig i en grænseoverskridende sammenhæng. Kravene om forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning og afviklingsmuligheder og afviklingsordningen bør derfor også finde anvendelse på moderselskaber, holdingselskaber og andre koncernenheder, herunder filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er etableret uden for Unionen.

(13) For at sikre, at genopretnings- og afviklingsplanlægning og faktisk afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som indgår i finansielle konglomerater, eller forsikringskoncerner, der selv er finansielle konglomerater eller indgår i finansielle konglomerater, kan ske gnidningsløst, og med det formål at mindske den administrative byrde, bør der indføres forpligtelser til udveksling af oplysninger mellem afviklings- og tilsynsmyndigheder for banker og

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11).

forsikringsselskaber og afviklingsmyndigheden for banker bør gives observatørstatus i afviklingskollegiet for forsikringsselskaber i en forsikringskoncern, der er eller indgår i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ([5]), og omvendt.

(14) Med de nye regler, der indføres ved dette direktiv, vil afviklingsmyndighederne for forsikrings- og genforsikringsselskaber og afviklingsmyndigheder for banker hver især have deres eget regelsæt for afvikling, der er tilpasset de særlige forhold i forsikrings- og genforsikringssektoren samt banksektoren. Tidsfristen for afvikling i forbindelse med forsikring og genforsikring adskiller sig fra afvikling i banksammenhæng. For at forhindre et bank-run, er Den Fælles Afviklingsinstans og de nationale afviklingsmyndigheder for banker typisk nødt til at handle hurtigt. Afviklingsmyndigheder for forsikrings- og genforsikringsselskaber har på den anden side ofte den fordel, at de har mere tid til at finde de passende løsninger, der er mest fordelagtige for forsikringstagerne. Det er mindre sandsynligt, at en begivenhed, der ligner et bank-run, vil ske i forsikrings- og genforsikringssektoren, og konsekvenserne af en sådan begivenhed vil være anderledes end i banksektoren.

(15) Begge sektorspecifikke lovgivningsmæssige regelsæt har skabt uafhængige beslutningsbeføjelser for de respektive myndigheder. Afviklingsmyndighederne for forsikrings- og genforsikringsselskaber og banker bør derfor handle på lige fod. Med henblik på udførelsen af afviklingsopgaverne er det af afgørende betydning, at afviklingsmyndighederne for forsikrings- og genforsikringsselskaber og banker underretter hinanden og samarbejder i god tro. De krav til udveksling af oplysninger, der er fastsat i dette direktiv, bør lette dette samarbejde. Afviklingsmyndighederne for forsikrings- og genforsikringsselskaber og banker samt de respektive tilsynsmyndigheder for forsikrings- og genforsikringsselskaber og banker bør derfor straks udveksle oplysninger, der anses for nødvendige for udførelsen af deres respektive opgaver.

(16) For at sikre, at afviklingsmyndigheder holdes underrettet og høres tilstrækkeligt tidligt i processen og på en struktureret måde, der gør det muligt for dem at udøve deres mandat på en informeret og konsekvent måde, bør afviklingsmyndigheder for forsikrings- og genforsikringsselskaber og banker indbydes som observatører til hinandens afviklingskollegier. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning samt for vurderingen af, om betingelserne for afvikling er opfyldt, og endelig når der iværksættes afviklingshandlinger over for en eller flere enheder, der indgår i finansielle konglomerater. For at bygge videre på de indhøstede erfaringer bør Kommissionen tage de relevante bestemmelser i dette direktiv op til revision senest fem år efter dets ikrafttræden.

(17) Det er nødvendigt at sikre, at genopretnings- og afviklingsrammen er velegnet og virkningsfuld, samtidig med at der undgås en unødvendig administrativ byrde og unødvendige omkostninger for selskaber og myndigheder. Gennemførelsen af en sådan genopretnings- og afviklingsramme bør derfor stå i rimeligt forhold til det berørte selskabs art, omfang og kompleksitet og til dets virksomhed og tjenesteydelser. Desuden bør der tages hensyn til forskellene mellem genopretning på den ene side og afvikling på den anden side. Med hensyn til anvendelsesområdet for kravene om genopretnings- og afviklingsplanlægning bør myndighederne på grundlag af en række risikobaserede kriterier beslutte, hvilke selskaber der er underlagt fuldt udbyggede eller forenklede planlægningskrav. For at skabe tillid til det indre marked for forsikring og genforsikring og for at fremme lige konkurrencevilkår bør der opnås et minimalt beredskabsniveau ved at fastlægge markedets minimale dækningsgrad for markedet for livsforsikring og genforsikring samt markedet for skadesforsikring og genforsikring. Med hensyn til anvendelsesområdet for kravene om afviklingsplanlægning bør myndighederne beslutte, for hvilke selskaber det er mere sandsynligt i forhold til andre selskaber under deres ansvarsområde, at afviklingshandlingen vil være i samfundets interesse i tilfælde af sammenbrud, eller hvilke selskaber der udfører kritiske funktioner.

(18) Af samme årsag bør myndighederne i givet fald anvende forskellige eller lempede krav om forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning og oplysningskrav på et selskabsspecifikt grundlag og kræve ajourføringer med en lavere hyppighed. Myndighederne bør, når de anvender sådanne forenklede forpligtelser, tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af et selskabs forretningsaktiviteter og deres substituerbarhed, selskabets aktionærstruktur og juridiske form, dets risikoprofil og dets grad af indbyrdes forbundethed med andre lovregulerede selskaber eller med det finansielle system generelt. Myndighederne bør også tage hensyn til, om forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan forventes at få en betydelig negativ indvirkning på forsikringstagere, finansielle markeder, andre

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

selskaber eller økonomien i almindelighed. Myndighederne bør hvert år aflægge rapport til Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([6]), om anvendelsen af sådanne forenklede forpligtelser.

(19) Med henblik på en velordnet afviklingsproces og for at undgå interessekonflikter bør medlemsstaterne udpege offentlige forvaltningsmyndigheder eller myndigheder, som er blevet tillagt offentlige forvaltningsbeføjelser, til at varetage de funktioner og opgaver, som vedrører genopretnings- og afviklingsrammen. Medlemsstaterne bør sikre, at disse afviklingsmyndigheder får tilført tilstrækkelige ressourcer. Når en medlemsstat udpeger en afviklingsmyndighed, som varetager andre funktioner, bør der indføres passende strukturelle ordninger for at adskille disse funktioner fra de funktioner, der vedrører afvikling, og for at sikre operationel uafhængighed. En sådan adskillelse bør ikke hindre afviklingsfunktionen i at få adgang til oplysninger, som den kræver med henblik på varetagelse af dens opgaver i henhold til genopretnings- og afviklingsrammen eller på samarbejde mellem forskellige myndigheder, som er involveret i anvendelsen af genopretnings- og afviklingsrammen.

(20) I betragtning af de konsekvenser, som et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud kan have for forsikringstagere, det finansielle system og økonomien i en medlemsstat, samt i lyset af det mulige behov for at anvende offentlige midler til at håndtere et sådant sammenbrud, bør medlemsstaternes finansministerier eller andre relevante ministerier på et tidligt tidspunkt inddrages tæt i forløbet med krisestyring og afvikling.

(21) Det er afgørende, at koncerner eller i givet fald individuelle selskaber udarbejder og regelmæssigt ajourfører forebyggende genopretningsplaner, som fastsætter de foranstaltninger, som de pågældende koncerner eller selskaber skal træffe for at genoprette deres finansielle stilling efter en betydelig forværring af denne stilling, som kan udgøre en risiko for deres levedygtighed. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor identificere et sæt kvantitative og kvalitative indikatorer, som vil udløse iværksættelse af de afhjælpende foranstaltninger, der påtænkes i sådanne forebyggende genopretningsplaner. Sådanne indikatorer bør hjælpe forsikrings- og genforsikringsselskaber med at træffe afhjælpende foranstaltninger i deres forsikringstageres bedste interesse i overensstemmelse med selskabernes risikostyringssystemer og bør ikke medføre fastlæggelse af nye lovregulerede tilsynskrav. Dette direktiv bør derfor hverken udelukke selskaber fra i deres forebyggende genopretningsplaner at medtage eller kræve, at selskaber i deres forebyggende genopretningsplaner medtager punkter om forværring af kapitalpositionen, som ville gå forud for manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, i direktiv 2009/138/EF. Forebyggende genopretningsplaner, som omfatter alle væsentlige juridiske enheder i koncernen, bør beskrives udførligt og bør være baseret på realistiske antagelser, som gælder i en række robuste og alvorlige scenarier. Disse forebyggende genopretningsplaner bør udgøre en integrerende del af et selskabs ledelsessystem. Eksisterende værktøjer kan tages i betragtning, når der udarbejdes forebyggende genopretningsplaner, herunder vurdering af egen risiko og solvens, beredskabsplaner eller planer vedrørende likviditetsrisikostyring. Kravet om udarbejdelse af en forebyggende genopretningsplan bør imidlertid finde anvendelse på en forholdsmæssigt afpasset måde og bør ikke berøre udarbejdelsen og forelæggelsen af en realistisk genopretningsplan som krævet i artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF. Når det er relevant, kan elementerne fra den forebyggende genopretningsplan indgå i eller tjene som grundlag for udarbejdelse af den genopretningsplan, der kræves i artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.

(22) Det er nødvendigt at sikre en tilstrækkelig grad af beredskab i tilfælde af krisesituationer. Endelige moderselskaber eller individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskaber bør derfor pålægges at forelægge deres forebyggende genopretningsplaner for tilsynsmyndighederne til en samlet vurdering, herunder vurderingen af, om disse planer er fuldstændige og gør det muligt at genoprette et selskabs eller en koncerns levedygtighed inden for rimelig tid, også i perioder med alvorlig finansiel stress. Hvis et selskab forelægger en forebyggende genopretningsplan, som er utilstrækkelig, bør tilsynsmyndighederne have beføjelse til at kræve, at det pågældende selskab træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe planens væsentlige mangler.

(23) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afviklingsproces. Afviklingsmyndighederne bør derfor være i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere kritiske funktioner og sikre videreførelse heraf. Forsikrings- og genforsikringsselskaber har et privilegeret kendskab til deres egen funktionsmåde og hermed forbundne problemer, og afviklingsmyndighederne bør derfor udarbejde afviklingsplaner på grundlag af bl.a. de oplysninger, som de berørte selskaber har afgivet. For at undgå en unødvendig administrativ byrde bør afviklingsmyndighederne primært indhente de nødvendige oplysninger fra tilsynsmyndighederne.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

(24) Små og ikkekomplekse selskaber bør ikke være forpligtet til at udarbejde separate forebyggende genopretningsplaner og bør heller ikke være underlagt afviklingsplanlægning, medmindre et sådant selskab udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

(25) For at foregribe den mulige interaktion mellem afhjælpende foranstaltninger og afviklingshandlinger og for at øge kriseberedskabet og koncerners afviklingsmuligheder bør enhver koncernbehandling med hensyn til forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning gælde for alle koncernenheder, som er omfattet af koncerntilsyn. I de forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner bør der tages hensyn til den berørte koncerns finansielle og tekniske struktur samt dens virksomhedsstruktur og grad af interne forbundethed.

(26) Forebyggende koncerngenopretnings- og afviklingsplaner bør udarbejdes for koncernen som helhed og bør identificere foranstaltninger, som vedrører både det endelige moderselskab og enkelte datterselskaber, som måtte være del af denne koncern. Det omfang, i hvilket datterselskaber tages i betragtning i koncernens forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner, bør imidlertid stå i rimeligt forhold til deres relevans for koncernen og for forsikringstagerne, realøkonomien og det finansielle system i de medlemsstater, hvor disse datterselskaber opererer. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor en koncern har datterselskaber, bør inddrages i udarbejdelsen af eventuelle afviklingsplaner. De berørte myndigheder, der deltager i tilsyns- eller afviklingskollegierne, bør gøre deres yderste for at nå frem til en fælles afgørelse om vurdering og vedtagelse af sådanne planer. Mangel på en fælles afgørelse i tilsyns- eller afviklingskollegiet bør imidlertid ikke have betydning for et tilstrækkeligt kriseberedskab. I sådanne tilfælde bør hver tilsynsmyndighed, som har ansvar for et datterselskab, have mulighed for at kræve en forebyggende genopretningsplan for datterselskaberne i dens jurisdiktion og foretage sin egen vurdering af den forebyggende genopretningsplan. Af samme årsager bør hver afviklingsmyndighed, som har ansvar for et datterselskab, udarbejde en afviklingsplan for datterselskaberne i dens jurisdiktion og sørge for, at den ajourføres. Udarbejdelse af individuelle forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner for selskaber, som er del af en koncern, bør forblive undtagelsen, begrundes på behørig vis og anvende de samme standarder, som gælder for lignende selskaber i den berørte medlemsstat. Hvis der udarbejdes individuelle forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner for selskaber, der er del af en koncern, bør de berørte myndigheder bestræbe sig på at sikre, at disse planer i størst muligt omfang er i overensstemmelse med genopretnings- og afviklingsplanerne for resten af koncernen.

(27) Afviklingsmyndigheder, som ikke er uenige i en fælles afgørelse, kan indbyrdes træffe en fælles afgørelse om en koncernafviklingsplan, samt om udpegelsen af væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, om vurderingen af de foranstaltninger, som er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne hindringerne.

(28) For at sørge for, at alle myndigheder fuldt ud og permanent holdes underrettet bør tilsynsmyndighederne fremsende eventuelle forebyggende genopretningsplaner og eventuelle ændringer heraf til de berørte afviklingsmyndigheder, og afviklingsmyndighederne bør fremsende eventuelle afviklingsplaner og eventuelle ændringer heraf til de berørte tilsynsmyndigheder.

(29) På grundlag af en vurdering af forsikrings- eller genforsikringsselskabers afviklingsmuligheder bør afviklingsmyndighederne have beføjelse til, enten direkte eller indirekte via tilsynsmyndigheden, at pålægge forsikrings- eller genforsikringsselskaber at ændre deres struktur og organisation. Afviklingsmyndighederne bør også have mulighed for at træffe nødvendige, men forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, for at mindske eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og for at sikre de berørte enheders afviklingsmuligheder. Afviklingsmyndighederne bør vurdere forsikrings- eller genforsikringsselskabers afviklingsmuligheder i disse selskaber, når det i overensstemmelse med koncernafviklingsplanen forventes, at der vil blive iværksat afviklingshandlinger. Afviklingsmyndighedernes evne til at anmode om ændringer af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs struktur og organisation eller til at træffe foranstaltninger for at mindske eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og for at sikre det berørte selskabs afviklingsmuligheder bør ikke gå videre end, hvad der er nødvendigt for at forenkle det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs struktur og operationer, således at nævnte selskabs afviklingsmuligheder forbedres.

(30) Gennemførelsen af de foranstaltninger, der beskrives i en forebyggende genopretningsplan eller afviklingsplan, kan have betydning for ansatte i forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Disse planer bør derfor i relevant omfang indeholde procedurer for underretning og høring af arbejdstagerrepræsentanter gennem hele genopretnings- og afviklingsprocessen. I disse procedurer bør der tages hensyn til kollektive aftaler, andre ordninger, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, og national ret og EU-ret vedrørende inddragelse af fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter i selskabers omstruktureringsprocesser.

(31) Effektiv genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber eller koncernenheder, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle processens etaper, fra udarbejdelsen af forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner til den faktiske afvikling af et selskab. Når myndigheder er uenige om de afgørelser, der skal træffes med hensyn til koncerner og selskaber, bør EIOPA som en sidste udvej indtage en mæglerrolle.

(32) I genopretningsfaserne og de forebyggende faser bør aktionærerne bevare det fulde ansvar for og den fulde kontrol med forsikrings- eller genforsikringsselskabet. De bør ikke længere have et sådant ansvar, når selskabet er kommet under afvikling. Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, dvs. inden et forsikrings- eller genforsikringsselskab i henhold til sin balance eller likviditetsstrøm bliver insolvent, inden egenkapitalen er helt opbrugt, eller inden forsikrings- eller genforsikringsselskabet er ude af stand til at opfylde sine betalingsforpligtelser, når de forfalder. Afviklingen bør indledes, når en tilsynsmyndighed efter at have hørt afviklingsmyndigheden, eller når en afviklingsmyndighed efter at have hørt tilsynsmyndigheden, konstaterer, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og at alternative foranstaltninger ikke vil kunne forhindre et sådant sammenbrud inden for en passende tidsfrist. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, under følgende omstændigheder: i) hvis selskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 5, i direktiv 2009/138/EF, og hvis der ikke er nogen rimelig udsigt til, at overholdelsen genoprettes, ii) hvis selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at blive meddelt tilladelse, eller hvis selskabet groft tilsidesætter sine retlige forpligtelser i henhold til de love og bestemmelser, som den er underlagt, eller forventes i en nær fremtid groft at tilsidesætte sine retlige forpligtelser i henhold til de love og bestemmelser, som den er underlagt, på en måde, som vil berettige til at inddrage tilladelsen, iii) hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at selskabets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver, iv) hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet er ude af stand til eller forventes i en nær fremtid at blive ude af stand til at indfri sin gæld eller sine andre forpligtelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller v) hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet har brug for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

(33) For at sikre en klar afgrænsning af ansvarsområder mellem tilsyns- og afviklingsmyndighederne bør det præciseres, at når afviklingsmyndigheden først har iværksat afviklingshandlinger, er det afviklingsmyndigheden, der i sidste ende bliver ansvarlig for en effektiv gennemførelse af en sådan afviklingshandling. Fra dette tidspunkt bør tilsynsmyndigheden derfor afholde sig fra at vedtage foranstaltninger over for det selskab, der er under afvikling, uden afviklingsmyndighedens forudgående samtykke. Afviklingsmyndigheden bør ligeledes have beføjelse til i forbindelse med en afviklingshandling at bringe enhver foranstaltning, der træffes af tilsynsmyndigheden, til ophør, hvis videreførelsen af denne foranstaltning ville hindre anvendelsen af afviklingsværktøjer.

(34) Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser kan gribe forstyrrende ind i de rettigheder, som tilfalder forsikrings- og genforsikringsselskabers aktionærer og kreditorer. Navnlig berører afviklingsmyndighedernes beføjelse til at overføre et forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktier eller alle eller en del af dets aktiver til en privat køber uden aktionærernes samtykke aktionærernes ejendomsrettigheder. Desuden kan beføjelsen til at beslutte, hvilke passiver der skal overføres fra et nødlidende selskab for at sikre videreførelsen af tjenesteydelser og undgå negative virkninger for forsikringstagere, begunstigede og skadelidte, realøkonomien eller den finansielle stabilitet som helhed, berøre den lige behandling af kreditorer. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt og forholdsmæssigt afpasset for at forfølge afviklingsmålene i samfundets interesse under behørigt hensyn til målet om at beskytte forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesser. En bestemt persons eller koncerns individuelle interesser bør ikke have forrang for den samlede afvejning af forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesser i det pågældende selskab.

(35) Navnlig afviklingsværktøjer bør kun anvendes, når forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling, uden at det i ubehørigt omfang griber ind i beskyttelsen af forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere, skaber ustabilitet i det finansielle system eller forhindrer hurtig overførsel og videreførelse af kritiske funktioner, og når der ikke er nogen rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, herunder at eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til at genoprette enhedens fulde levedygtighed, uden at gribe ind i forsikrings- eller genforsikringskrav. Forsikringsgarantiordninger, der finder anvendelse på et selskab, der opfylder betingelserne for insolvensbehandling eller afvikling, bør tages i betragtning ved afgørelsen af, om anvendelsen af afviklingsværktøjer er nødvendig i samfundets interesse. Ethvert indgreb i aktionærernes og kreditorernes rettigheder, som er et resultat af en afviklingshandling, bør være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle navnlig være begrundet i hensynet til samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til de konkrete risici, og de må hverken direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet.

(36) Afviklingsmyndighederne bør have en vis grad af fleksibilitet til at afveje afviklingsmålene under hensyntagen til arten af og omstændighederne i hvert enkelt tilfælde.

(37) Afviklingsmyndighederne bør, når de forfølger afviklingsmålene, vurdere den mest hensigtsmæssige måde at minimere afviklingsomkostningerne på. Det er et afviklingsmål at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, men anvendelsen af en sådan støtte udgør også en afviklingsomkostning. Omkostningsminimering bør imidlertid ikke betragtes som et særskilt afviklingsmål, men snarere et princip, som afviklingsmyndighederne bør følge, når de beslutter, hvordan afviklingsmålene bedst kan nås.

(38) Når afviklingsmyndighederne anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, bør de træffe alle egnede foranstaltninger til at sikre, at der iværksættes afviklingshandlinger i overensstemmelse med princippet om, at forsikrings- og genforsikringskrav berøres, efter at aktionærer og andre kreditorer har afholdt deres del af tabene. Afviklingsmyndighederne bør desuden sikre, at omkostningerne i forbindelse med afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber holdes på et minimum, og at kreditorer i samme klasse behandles ens.

(39) Nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver bør indebære en mekanisme for absorbering af interne tab. Nævnte mekanisme bør sammen med overførselsværktøjer, som havde til formål at opretholde videreførelsen af forsikringsdækningen til fordel for forsikringstagere, begunstigede og skadelidte, gøre det muligt at nå afviklingsmålene og bør i høj grad begrænse virkningerne af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud for forsikringstagerne. Der kan imidlertid forekomme ekstreme tilfælde, hvor det ved afvikling af et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan være nødvendigt, at specifikke nationale ordninger griber ind, navnlig en forsikringsgarantiordning eller en afviklingsfond, for at tilvejebringe supplerende tabsabsorbering og omstruktureringsmidler eller som en sidste udvej ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. De nødvendige sikkerhedsforanstaltninger, som har til formål at beskytte kreditorerne, bør også afspejle, at der findes sådanne specifikke nationale ordninger, som igen skal efterleve Unionens statsstøtteregler. Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet bør anvendes, inden der eventuelt anvendes ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

(40) Indgriben i ejendomsrettigheder bør være forholdsmæssig. Forsikrings- og genforsikringsselskabers berørte aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer, bør derfor ikke lide større tab, end de ville have lidt, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret på tidspunktet for afgørelsen om afvikling. Dette princip om, at ingen kreditorer må stilles ringere, afspejler den grundlæggende ejendomsret, der er beskyttet ved chartrets artikel 17. Denne ret bør beskyttes i den administrative afviklingsprocedure ved at sikre, at enhver berørt aktionær, forsikringstager, begunstiget, skadesanmelder eller anden kreditor ikke stilles ringere end ved almindelig insolvensbehandling. Værdiansættelsen af den behandling, som forsikringstagere, begunstigede og skadelidte ville have fået i et sådant tilfælde, bør omfatte enhver betaling, som forsikringstagere, begunstigede og skadelidte ville have modtaget fra forsikringsgarantiordninger, hvor det er relevant, og fra kompensationsorganer i henhold til direktiv 2009/103/EF. Hvis en del af aktiverne og passiverne i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under afvikling, overføres til en privat køber eller et overgangsselskab, bør den resterende del af det selskab, der er under afvikling, likvideres ved almindelig insolvensbehandling. De aktionærer og kreditorer, der er tilbage ved

insolvensbehandling af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, bør have ret til at modtage mindst det samme i betaling eller kompensation for deres fordringer ved likvidationsbehandlingen, som de ville have modtaget, hvis hele forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

(41) For at beskytte aktionærers og kreditorers, herunder forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes rettigheder er det nødvendigt, at der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af aktiver og passiver i det selskab, der er under afvikling, og vedrørende værdiansættelsen af den behandling, som aktionærer og kreditorer, herunder forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere ville have fået, hvis selskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Inden der iværksættes nogen afviklingshandling, er det derfor nødvendigt at foretage en retfærdig og realistisk værdiansættelse af forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver og passiver. En sådan værdiansættelse bør være omfattet af klageadgang. På grund af afviklingshandlingernes karakter og deres snævre forbindelse til værdiansættelsen bør en sådan klageadgang kun være mulig, når den samtidig er direkte rettet mod afviklingsafgørelsen. Det er desuden nødvendigt at fastlægge, at der efter anvendelse af afviklingsværktøjer foretages en sammenligning af den behandling, som aktionærer og kreditorer, herunder forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere faktisk har fået, og den behandling, som de ville have fået ved almindelig insolvensbehandling. Nævnte efterfølgende sammenligning bør kunne påklages uafhængigt af afviklingsafgørelsen. Aktionærer og kreditorer, der har modtaget mindre en det beløb, som de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør have ret til at få differencen udbetalt.

(42) Når der iværksættes afviklingshandlinger, kan forsikringstagerne beholde nogle af eller alle de ydelser, der er fastsat i deres aftaler, og de vil ikke nødvendigvis skulle indgå en ny forsikringsaftale. Hvis et selskab likvideres ved almindelig insolvensbehandling, kan en ændring af aftalen medføre genanskaffelsesomkostninger for forsikringstagere. Navnlig for langsigtede forsikringsaftaler kan markedsvilkårene og forsikringstagernes egne karakteristika samt ekstraomkostninger såsom mægler- og opsigelsesgebyrer føre til betydelige omkostninger for forsikringstagere, der skal erstatte deres aftaler. Ved vurderingen af sådanne genanskaffelsesomkostninger i forbindelse med princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, bør det antages, at indgåelsen af en ny forsikringsaftale med sammenlignelig dækning på markedet i forhold til de gældende markedspriser, finder sted inden for en rimelig frist fra datoen for afviklingshandlingen.

(43) Det er vigtigt, at tab anerkendes ved et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud. Værdiansættelsen af nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabers aktiver og passiver bør bygge på rimelige, forsigtige og realistiske antagelser på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjer anvendes. Værdiansættelsen af passiverne bør imidlertid ikke påvirkes af forsikrings- eller genforsikringsselskabets finansielle situation. Værdiansættelser med henblik på at danne grundlag for valget og udformningen af afviklingshandlinger bør være i overensstemmelse med den gældende tilsynsmæssige reguleringsramme, men i forbindelse med afvikling kan der foretages målrettede ændringer af de principper, der ligger til grund for denne ramme, navnlig hvis antagelsen om, at selskabet vil udøve sin virksomhed som en going concern, ikke er opfyldt. Afviklingsmyndighederne bør i ekstraordinære hastetilfælde kunne foretage en hurtig værdiansættelse af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktiver eller passiver. Denne værdiansættelse bør være midlertidig og gælde, indtil der foretages en uafhængig værdiansættelse. EIOPA bør fastlægge et sæt bredere principper, som skal anvendes ved sådanne værdiansættelser, og bør give afviklingsmyndigheder og eventuelt uafhængige valuarer mulighed for at anvende forskellige specifikke metoder.

(44) Når afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger, bør de tage hensyn til og følge de foranstaltninger, der er fastsat i afviklingsplanerne, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan nås mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne.

(45) Afviklingsværktøjer bør udformes på en sådan måde, at de kan anvendes til at imødegå en bred vifte af scenarier, der i vid udstrækning er uforudsigelige, under hensyntagen til, at der kan være forskel på en krise for et forsikrings- eller genforsikringsselskab og en bredere systemisk krise. Afviklingsværktøjer bør derfor dække hvert af disse scenarier, herunder solvent porteføljeafvikling af det selskab, der er under afvikling, indtil dets ophør, salget af virksomheden eller aktierne i det selskab, der er under afvikling, oprettelse af et overgangsselskab, adskillelse af aktiver og passiver fra de værdiforringede eller underpræsterende porteføljer i det nødlidende selskab og nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

(46) I særlige tilfælde, hvor visse koncernenheder leverer tjenester til et selskab, der er under afvikling, som er væsentlige for at sikre videreførelsen af forsikringsdækningen, bør afviklingsmyndigheden have beføjelse til at sikre, at de varer og tjenesteydelser, der leveres af en sådan udbyder af væsentlige tjenester, fortsat leveres, hvis dennes finansielle stilling forværres som følge af, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for samme koncern er nødlidende, og anvendelsen af en sådan beføjelse er nødvendig for at bevare videreførelsen af den forsikringsdækning, der leveres af andre koncernenheder. Disse beføjelser kan omfatte udøvelse af afviklingsbeføjelser og anvendelse af afviklingsværktøjer over for udbyderen af væsentlige tjenester.

(47) Hvis afviklingsværktøjerne er blevet anvendt til at overføre forsikringsporteføljer til en sund enhed, som kan være en køber i den private sektor eller et overgangsselskab, bør den resterende del af selskabet likvideres inden for en passende tidsfrist. Varigheden af nævnte tidsfrist bør baseres på det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs behov for at levere tjenesteydelser eller støtte for at sætte køberen i den private sektor eller overgangsselskabet i stand til at udføre de ved overførslen erhvervede aktiviteter eller tjenesteydelser.

(48) Der bør etableres finansieringsordninger i hver medlemsstat for at kompensere forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere i de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat. Der bør være finansieringsordninger til rådighed til at opfylde andre kreditorers og aktionærers fordringer i henhold til princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, hvis det er nødvendigt for at undgå afhængighed af offentlige midler. Disse fordringer bør beregnes i overensstemmelse med kreditorrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, for at forhindre aktionærer eller andre kreditorer i at få kompensation, inden forsikringstagere, begunstigede eller skadesanmeldere bliver fuldt ud kompenseret. Selv om det bør undgås direkte at absorbere et forsikringsselskabs tab, bør det være muligt at anvende sådanne finansieringsordninger til at finansiere andre omkostninger i tilknytning til anvendelsen af afviklingsværktøjer som en sidste udvej, i det omfang det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, og for så vidt afviklingsprincipperne overholdes fuldt ud. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, at finansieringsordninger kan anvendes til at absorbere tab for forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere. I så fald vil det nødlidende selskab trække sig ud af markedet, og alle eller en del af porteføljerne af forsikringsaftalerne vil blive overført som led i virksomhedssalgsværktøjet eller til et overgangsselskab eller blive vedligeholdt i det selskab, der er under afvikling, hvis det var under solvent porteføljeafvikling. Under alle omstændigheder bør aktionærernes fordringer været nedskrevet, inden afviklingsfinansieringsordninger kan anvendes til at absorbere tab. I erkendelse af mangfoldigheden på forsikringsmarkederne bør medlemsstaterne gives en vis fleksibilitet med hensyn til de præcise ordninger for ekstern finansiering, så længe der er tilstrækkelig likviditet til rådighed til at garantere kompensation inden for en rimelig tidsramme. En medlemsstat bør kun pålægge en bidragspligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat, og EU-filialer af et tredjelandsselskab, der er etableret på dens område.

(49) Virksomhedssalgsværktøjet bør sætte afviklingsmyndighederne i stand til at sælge forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet bør myndighederne foranstalte markedsføringen af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller en del af dets forretningsaktiviteter på en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde og samtidig maksimere salgsprisen mest muligt. Såfremt en sådan fremgangsmåde af hastende årsager ikke er mulig, bør myndighederne tage skridt til at afhjælpe skadelige virkninger for konkurrencen og for det indre marked.

(50) Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktiver eller passiver fra det selskab, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til det selskab, der er tilbage ved likvidationen. Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af det selskab, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til ejerne af sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, forudsat at forsikringstagere og andre kreditorer får kompensation først, i det omfang deres fordringer er blevet nedskrevet uden at blive fuldt ud kompenseret. Provenuet bør opgøres netto efter fradrag af omkostningerne i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud og afviklingsprocessen.

(51) Det er sandsynligt, at oplysninger vedrørende markedsføringen af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab og forhandlingerne med potentielle købere forud for anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet er følsomme, og at de kan udgøre risici for tilliden til forsikringsmarkedet. Det er derfor vigtigt at sikre, at den

påkrævede offentliggørelse af sådanne oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 ([7]) kan udsættes med den tid, der er nødvendig til at planlægge og strukturere afviklingen af det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

(52) Et overgangsselskab er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der helt eller delvist ejes af en eller flere offentlige myndigheder eller kontrolleres af afviklingsmyndigheden. Hovedformålet med et overgangsselskab er at sikre, at kritiske funktioner fortsat leveres til forsikringstagerne i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Et overgangsselskab bør derfor drives som en levedygtig going concern og genintroduceres på markedet, så snart de rette betingelser er til stede, eller likvideres, hvis det ikke er levedygtigt.

(53) Værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver bør sætte myndighederne i stand til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et selskab, der er under afvikling, til et særskilt selskab for at fjerne, forvalte og likvidere sådanne aktiver, rettigheder eller passiver. For at undgå en uberettiget konkurrencefordel for det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab bør værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, hvis hovedformål er at lette en porteføljeoverdragelse, kun anvendes sammen med andre værktøjer.

(54) En effektiv afviklingsordning bør sikre, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber kan afvikles på en måde, der minimerer de negative virkninger af et sammenbrud for forsikringstagere, skatteydere, realøkonomien og den finansielle stabilitet. Så snart der anvendes en afviklingsbeføjelse, bør det ved nedskrivningen eller konverteringen sikres, at et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktionærer og kreditorer, inden forsikrings- og genforsikringskravene berøres, lider tab først og bærer en passende del af de omkostninger, der er forbundet med forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud. Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet bør dermed give forsikrings- eller genforsikringsselskabernes aktionærer og kreditorer og i et vist omfang forsikringstagerne et stærkere incitament til at overvåge et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sundhedstilstand under normale omstændigheder.

(55) Det er vigtigt at sikre, at afviklingsmyndighederne har det nødvendige råderum til under en række forskellige omstændigheder at indlede en afviklingsprocedure mod det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, at overføre dets aktiver, rettigheder og passiver på de bedste vilkår for forsikringstagerne eller at fordele de resterende tab. Det bør derfor fastlægges, at afviklingsmyndighederne bør kunne anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, både når målet er at afvikle det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab som et selskab, der er omfattet af solvent porteføljeafvikling, og når kritiske forsikringsydelser overføres, mens den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet indstiller sin virksomhed og likvideres. I den henseende kan omstrukturering af forsikringspassiver også være berettiget for at sikre videreførelsen af en væsentlig del af forsikringsdækningen, og når det skønnes at være i forsikringstagernes bedste interesse.

(56) Hvis der er realistisk udsigt til, at selskabets levedygtighed kan genoprettes, og at forsikringstagerne ikke lider nogen tab i forbindelse med afviklingsprocessen, kan nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet anvendes for at genoprette det selskab, der er under afvikling, som en going concern. I så tilfælde bør afvikling gennem nedskrivning eller konvertering ledsages af udskiftning af ledelsen, medmindre det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at beholde ledelsen for at nå afviklingsmålene.

(57) Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet bør ikke anvendes på fordringer, som er sikrede, omfattet af en sikkerhedsstillelse eller på anden måde garanterede, da en sådan nedskrivning eller konvertering kan være ineffektiv eller på grund af de potentielle negative virkninger af en sådan nedskrivning eller konvertering for den finansielle stabilitet. For at sikre, at nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet er effektivt og formålstjenligt, er det imidlertid ønskeligt, at det kan anvendes på så bred en vifte af usikrede passiver i et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver ikke være omfattet af anvendelsesområdet for nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet. For at sikre kontinuiteten af kritiske funktioner bør nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet ikke anvendes på visse forpligtelser over for medarbejderne i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller på krav fra handelsvirksomheder vedrørende varer og tjenesteydelser af kritisk betydning for forsikrings- eller genforsikringsselskabets daglige virke. For at beskytte pensionsrettigheder og pensionsbeløb, som pensionskasser og pensionsforvaltere har til gode, bør nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet ikke anvendes på det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs forpligtelser over for en pensionsordning. For at nedbringe risikoen for systemiske afsmitningseffekter bør nedskrivnings- eller

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

konverteringsværktøjet heller ikke anvendes på forpligtelser hidrørende fra deltagelse i betalingssystemer, hvis restløbetid er på under syv dage, eller på forpligtelser over for andre forsikrings- eller genforsikringsselskaber, kreditinstitutter og investeringsselskaber, bortset fra enheder i samme koncern, med en oprindelig løbetid på under syv dage.

(58) Et af afviklingens vigtigste formål er beskyttelse af forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesser. Forsikrings- og genforsikringskrav bør derfor kun være underlagt anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet som en sidste udvej, og afviklingsmyndighederne bør nøje overveje konsekvenserne af en potentiel nedskrivning af forsikringskrav, der hidrører fra forsikringsaftaler, som besiddes af fysiske personer samt små og mellemstore virksomheder.

(59) Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvist udelukke passiver i en række tilfælde, når det ikke er muligt at foretage en nedskrivning eller konvertering af sådanne passiver inden for en rimelig frist, når udelukkelsen er strengt nødvendig og forholdsmæssigt afpasset for at nå afviklingsmålene, eller når anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorers tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket. Når disse udelukkelser tages i anvendelse, kan omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af andre nedskrivningsrelevante passiver øges for at tage hensyn til udelukkelserne, dog således at princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, overholdes. Samtidig bør medlemsstaterne ikke pålægges at finansiere afvikling fra deres almindelige budget.

(60) Når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på forsikringsaftaler, bør de tage hensyn til, at de obligatoriske minimumsdækningsgrader i henhold til gældende ret er opfyldt, efter at aftalen er blevet omstruktureret. Dette bør ikke forhindre afviklingsmyndigheden i at anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på forsikringskrav, der er opstået inden datoen for afviklingshandlingen.

(61) Som hovedregel bør afviklingsmyndighederne anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på en sådan måde, der respekterer kreditorernes pari passu-behandling og prioritetsrækkefølgen af fordringerne efter gældende insolvensret. Tab bør derfor i første række dækkes af lovregulerede kapitalinstrumenter og fordeles på aktionærerne enten ved annullering eller overførsel af aktier eller ved kraftig udvanding. Hvis dette ikke er tilstrækkeligt, bør efterstillet gæld konverteres eller nedskrives. Foranstillede forpligtelser bør konverteres eller nedskrives, når den efterstillede gæld er blevet konverteret eller nedskrevet fuldstændigt. Anfægtelse af reduktionen af instrumentets eller passivets hovedstol eller konverteringen heraf som følge af udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser bør kun være mulig i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, der udøvede nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, har kompetence.

(62) Forpligtelser, der er omfattet af en undtagelse, f.eks. forpligtelser over for betalings- og afregningssystemer, medarbejdere eller leverandører, eller har en fortrinsstilling, bør finde tilsvarende anvendelse i tredjelande og i Unionen. For at sikre, at passiver kan nedskrives eller konverteres i tredjelande, er det nødvendigt at fastlægge, at denne mulighed anerkendes i de kontraktbestemmelser, som er underlagt tredjelandets lovgivning. Sådanne kontraktbestemmelser bør ikke være påkrævet for passiver, der er undtaget fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, eller i tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning eller en bindende aftale indgået med det pågældende tredjeland giver afviklingsmyndigheden i den berørte medlemsstat mulighed for at anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.

(63) Aktionærer og kreditorer bør i nødvendigt omfang bidrage til et nødlidende selskabs mekanisme for fordeling af tab. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og resterende supplerende kapitalinstrumenter fuldt ud absorberer tabene på det tidspunkt, hvor det udstedende forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke er levedygtigt. Der bør derfor stilles krav til afviklingsmyndighederne om at nedskrive de pågældende instrumenter fuldstændigt eller i givet fald at konvertere dem til kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor selskabet ikke er levedygtigt, og inden der træffes afviklingshandlinger. I den forbindelse bør tidspunktet for manglende levedygtighed forstås enten som det tidspunkt, hvor den relevante afviklingsmyndighed fastslår, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling, eller det tidspunkt, hvor afviklingsmyndigheden fastslår, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet ville ophøre med at være levedygtigt, hvis de pågældende kapitalinstrumenter ikke bliver nedskrevet eller konverteret. Disse krav bør fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med instrumenterne.

(64) For at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingen bør afviklingsmyndighederne have alle de nødvendige retlige beføjelser, der kan udøves i forskellige kombinationer i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer. Disse retlige beføjelser bør omfatte beføjelsen til at overføre aktierne i et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller dets aktiver, rettigheder eller passiver til en anden enhed, herunder et andet selskab eller et overgangsselskab,

beføjelsen til at nedskrive eller annullere et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktier eller til at nedskrive eller konvertere dets passiver samt beføjelsen til at udskifte ledelsen og til at indføre et midlertidigt moratorium på indfrielse af fordringer. Der er også behov for accessoriske beføjelser, herunder beføjelsen til at kræve, at andre dele af koncernen viderefører væsentlige ydelser.

(65) Det er ikke nødvendigt at foreskrive præcist, hvordan afviklingsmyndighederne bør gribe ind i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Afviklingsmyndighederne bør kunne vælge mellem at overtage kontrollen ved et direkte indgreb i forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller ved en bekendtgørelse. De bør træffe afgørelse alt efter sagens omstændigheder.

(66) Det er nødvendigt at fastsætte procedurekrav, der sikrer, at afviklingshandlingerne meddeles og offentliggøres korrekt. Oplysninger, som afviklingsmyndighederne og deres professionelle rådgivere har indhentet i forbindelse med afviklingsprocessen, kan imidlertid være følsomme og bør derfor være omfattet af en effektiv fortrolighedsordning, inden afviklingsafgørelsen offentliggøres. Enhver oplysning vedrørende en afgørelse, som kommer frem, før den er truffet, det være sig om opfyldelsen af betingelserne for afvikling, om brugen af et bestemt værktøj eller om enhver foranstaltning under sagsbehandlingen, skal antages at have indvirkning på de offentlige og private interesser, der er berørt af foranstaltningen. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der forefindes passende mekanismer til at bevare fortroligheden af sådanne oplysninger, herunder vedrørende indholdet af og de nærmere oplysninger om genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af eventuelle vurderinger foretaget i den forbindelse.

(67) Informationsudveksling mellem afviklingsmyndigheder og skattemyndigheder bør ikke forhindres. Sådanne udvekslinger bør være i overensstemmelse med national ret, og hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, bør de kun udveksles med udtrykkeligt samtykke fra den relevante myndighed, som oplysningerne stammer fra.

(68) Afviklingsmyndighederne bør have accessoriske beføjelser til at sikre effektiviteten af overførslen af aktier eller gældsinstrumenter samt aktiver, rettigheder og passiver til en tredjepartskøber eller et overgangsselskab. Navnlig bør de økonomiske fordele, som genforsikringsaftaler giver, bevares for at fremme en overførsel af forsikrings- eller genforsikringskrav, uden at den påvirker den berørte porteføljes samt de tilknyttede forsikringsmæssige hensættelsers og kapitalkravs overordnede risikoprofil. Afviklingsmyndighederne bør derfor have mulighed for at overføre forsikrings- eller genforsikringskrav sammen med deres dertil svarende genforsikringsrettigheder. Denne mulighed bør også omfatte beføjelser til at ophæve tredjemands rettigheder til de overførte instrumenter eller aktiver, beføjelsen til at fuldbyrde kontrakter og beføjelsen til at sørge for videreførelse af eksisterende ordninger over for modtageren af de overførte aktiver og aktier. En parts ret til at opsige en kontrakt med et selskab, der er under afvikling, eller en af dennes koncernenheder af andre grunde end afvikling af det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab bør heller ikke berøres. Dertil kommer, at afviklingsmyndighederne også bør have accessorisk beføjelse til at kræve, at den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet, der likvideres ved almindelig insolvensbehandling, leverer de tjenesteydelser, der er nødvendige for, at det selskab, til hvilket aktiverne eller aktierne er overført i medfør af anvendelsen af virksomhedssalgs- eller overgangsselskabsværktøjet, er i stand til at drive sine forretningsaktiviteter.

(69) I overensstemmelse med artikel 47 i chartret har alle, hvis rettigheder og frihedsrettigheder, som er sikret ved EU-retten, krænkes, ret til effektive retsmidler for en domstol. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør derfor kunne påklages.

(70) Krisestyringsforanstaltninger truffet af afviklingsmyndighederne kan forudsætte komplekse økonomiske vurderinger og en stor skønsmargen. Afviklingsmyndighederne er udstyret med den specifikke ekspertise, der kræves for at foretage sådanne vurderinger og fastslå den mest hensigtsmæssige brug af skønsmargenen. Det er derfor vigtigt at sikre, at de komplekse økonomiske vurderinger, som afviklingsmyndighederne foretager i denne forbindelse, danner grundlag for nationale domstoles behandling af de pågældende krisestyringsforanstaltninger. Imidlertid bør den komplekse karakter af disse vurderinger ikke forhindre de nationale domstole i at undersøge, om den dokumentation, afviklingsmyndigheden støtter sig på, er faktuelt korrekt, pålidelig og sammenhængende, om dokumentationen indeholder alle de relevante oplysninger, som bør tages i betragtning for at vurdere en kompleks situation, og om den er i stand til at underbygge de konklusioner, den har draget heraf.

(71) For at håndtere situationer af hastende karakter er det nødvendigt at bestemme, at en påklage ikke medfører automatisk suspension af retsvirkningerne af den anfægtede afgørelse, og at afviklingsmyndighedens afgørelse skal kunne fuldbyrdes omgående ud fra en formodning om, at suspension heraf ikke vil være i offentlighedens interesse.

(72) Det er nødvendigt at beskytte tredjeparter, der i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser i god tro har erhvervet aktiver, rettigheder og passiver i det selskab, der er under afvikling. Det er ligeledes nødvendigt at sikre de finansielle markeders stabilitet. Retten til at påklage en afviklingsafgørelse bør derfor ikke berøre eventuelle efterfølgende administrative handlinger eller transaktioner, der er baseret på en annulleret afgørelse. I sådanne tilfælde bør afhjælpning i tilfælde af en fejlagtig afgørelse være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.

(73) I forbindelse med alvorlige risici for finansiel ustabilitet i den berørte medlemsstat og Unionen kan det haste med at træffe krisestyringsforanstaltninger. Enhver procedure i national ret med tilknytning til en ansøgning om en domstols forhåndsgodkendelse af en krisestyringsforanstaltning og domstolens behandling af en sådan ansøgning bør derfor afvikles hurtigt. Medlemsstaterne bør sikre, at den berørte myndighed kan træffe sin afgørelse umiddelbart efter, at retten har givet sin godkendelse. Denne mulighed bør ikke berøre interesserede parters ret til at indgive en begæring til domstolen om at omstøde afgørelsen. En sådan mulighed bør imidlertid kun indrømmes for en begrænset periode, efter at afviklingsmyndigheden har truffet krisestyringsforanstaltningen, således at anvendelsen af afviklingsafgørelsen ikke forsinkes på ubehørig vis.

(74) Effektiv afvikling og behovet for at undgå konflikter om domstolskompetence kræver, at en almindelig insolvensbehandling for et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke indledes eller videreføres, mens en afviklingsmyndighed udøver sine afviklingsbeføjelser eller anvender afviklingsværktøjer, bortset fra når det sker på afviklingsmyndighedens initiativ eller med dens samtykke. Det er derfor nødvendigt at bestemme, at visse kontraktlige forpligtelser kan suspenderes for en begrænset periode for at sætte afviklingsmyndighederne i stand til at anvende afviklingsværktøjerne. Den mulighed bør imidlertid ikke gælde for forpligtelser i relation til systemer betegnet af en medlemsstat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ([8]), herunder centrale modparter. Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalings- og værdipapirafviklingssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. Det er nødvendigt at sikre, at disse sikkerhedsforanstaltninger fortsat finder anvendelse i krisesituationer, og at der opretholdes en passende sikkerhed for operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning bør derfor ikke i sig selv vurderes at være en insolvensbehandling som defineret i direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til de berørte kontrakter fortsat opfyldes.

(75) Det er nødvendigt at sikre, at afviklingsmyndighederne i forbindelse med overførsel af aktiver og passiver til en køber i den private sektor eller et overgangsselskab har tilstrækkelig tid til at identificere de kontrakter, der skal overføres. Det bør derfor være muligt for afviklingsmyndighederne at begrænse modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsige finansielle kontrakter forud for overførslen. Sådanne restriktioner bør give afviklingsmyndighederne mulighed for at danne sig et retvisende billede af det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs balance, uafhængigt af de ændringer i værdi og omfang, som en omfattende udøvelse af opsigelsesrettigheder ville medføre, og bør bidrage til at undgå at forårsage ustabilitet på markedet. Indgriben i modparternes kontraktlige rettigheder bør dog ikke begrænses mere end højst nødvendigt. Eventuelle restriktioner af opsigelsesrettigheder, som indføres af afviklingsmyndighederne, bør derfor kun gælde i forbindelse med krisestyringsforanstaltninger eller hændelser med direkte tilknytning til anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Opsigelsesrettigheder, der hidrører fra enhver anden misligholdelse, herunder undladelse af at foretage betalinger eller fastsætte margener, bør dermed fortsat bestå.

(76) Det er nødvendigt at bevare legitime kapitalmarkedsordninger i tilfælde af en overførsel af nogle, men ikke alle, af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktiver, rettigheder og passiver. Derfor bør der fastlægges sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre opsplitning af indbyrdes forbundne passiver eller indbyrdes forbundne rettigheder og kontrakter, herunder med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhed, aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, aftaler om modregning, bestemmelser om slutafregning og aftaler om struktureret finansiering. Hvis sådanne sikkerhedsforanstaltninger finder anvendelse, bør afviklingsmyndighederne være forpligtet til at overføre alle indbyrdes forbundne kontrakter, der er omfattet af en beskyttet ordning, eller lade dem alle blive i den resterende del af det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør sikre, at den lovbestemte behandling af kapital ved eksponeringer, der er omfattet af en nettingaftale som omhandlet i direktiv 2009/138/EF, ikke berøres.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

(77) For at tilvejebringe finansiel stabilitet i forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør der indføres et moratorium på forsikringstageres tilbagekøbsrettigheder. Et sådant moratorium og den deraf følgende finansielle stabilitet i det berørte selskab bør give afviklingsmyndighederne tilstrækkelig tid til at værdiansætte disse selskaber og til at vurdere, hvilke afviklingsværktøjer der bør anvendes. Et sådant moratorium bør ligeledes sikre lige behandling af forsikringstagere og således forhindre potentielle negative finansielle virkninger for forsikringstagere, som ikke ville være blandt de første til at købe deres police tilbage. Fordi ét af afviklingsmålene er videreførelse af forsikringsdækningen, bør forsikringstagere fortsat foretage de obligatoriske betalinger i henhold til de berørte forsikrings- eller genforsikringsaftaler, herunder i forbindelse med annuiteter.

(78) Sikring af, at afviklingsmyndighederne råder over de samme afviklingsværktøjer og -beføjelser, vil lette en koordineret indsats i tilfælde af en grænseoverskridende koncerns sammenbrud. Der er imidlertid behov for yderligere foranstaltninger for at fremme samarbejdet og forebygge opsplitning i de nationale tiltag. For at nå til enighed om en koncernafviklingsordning, når de afvikler koncernenheder, skal afviklingsmyndighederne derfor rådføre sig med hinanden og samarbejde i afviklingskollegier. For at oprette et forum for drøftelse og nå til en sådan enighed bør der oprettes afviklingskollegier omkring kernen i de eksisterende tilsynskollegier ved at inddrage afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier, EIOPA og i givet fald myndigheder, der er ansvarlige for forsikringsgarantiordninger. Afviklingskollegierne bør ikke være beslutningstagende organer, men platforme, som fremmer nationale myndigheders beslutningstagning, samtidig med at det tilkommer de berørte nationale myndigheder at træffe fælles afgørelser.

(79) Som følge af den lovgivningsmæssige udvikling som reaktion på den globale finansielle krise, de erfaringer, der er gjort siden krisen, og anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen efter høring af EIOPA forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af hensigtsmæssigheden af fælles minimumsstandarder for forsikringsgarantiordninger i Unionen. Denne rapport bør som minimum vurdere situationen med hensyn til forsikringsgarantiordninger i medlemsstaterne (dækningsgrad, dækkede forsikringstyper og udløsende faktorer), drøfte politikløsninger, herunder de forskellige politiske muligheder såsom anvendelse af forsikringsgarantiordninger til at fortsætte eller likvidere forsikringspolicer, idet der tages behørigt hensyn til forskellene i forsikringsprodukter i de forskellige medlemsstater, samt vurdere nødvendigheden af at indføre og, hvor det er relevant, beskrive de nødvendige skridt til at indføre et minimumsniveau for forsikringsgarantiordninger i hele Unionen. Rapporten bør ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.

(80) Ved afviklingen af grænseoverskridende koncerner bør der findes en balance mellem på den ene side behovet for procedurer, der tager hensyn til situationens kritiske karakter og muliggør effektive, rimelige og rettidige løsninger for koncernen som helhed, og på den anden side nødvendigheden af at beskytte forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. De forskellige afviklingsmyndigheder bør derfor udveksle synspunkter i afviklingskollegiet, og eventuelle afviklingshandlinger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, bør udarbejdes og drøftes af de forskellige afviklingsmyndigheder i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. For at lette hurtige og fælles beslutninger, når det er muligt, bør afviklingskollegierne også tage hensyn til synspunkterne hos afviklingsmyndighederne i alle de medlemsstaterne, hvor koncernen er aktiv.

(81) I de afviklingshandlinger, der træffes af koncernafviklingsmyndigheden, bør der altid tages hensyn til deres virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. Afviklingsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, bør derfor kunne som en sidste udvej og i behørigt begrundede tilfælde gøre indsigelse mod koncernafviklingsmyndighedens beslutninger, når disse afviklingsmyndigheder er af den opfattelse, at afviklingshandlingerne ikke er hensigtsmæssige, enten på grund af behovet for at beskytte forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat, eller på grund af forpligtelser, som lignende selskaber i den pågældende medlemsstat er underlagt.

(82) Koncernafviklingsordninger bør være befordrende for en koordineret afvikling, som sandsynligvis vil give det bedste resultat for alle selskaber i en koncern. Koncernafviklingsmyndighederne bør derfor foreslå koncernafviklingsordninger og forelægge disse ordninger for afviklingskollegiet. Afviklingsmyndigheder, der modsætter sig en koncernafviklingsordning eller beslutter at træffe uafhængige afviklingshandlinger, bør over for koncernafviklings-

myndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, gøre rede for deres uenighed og meddele grundene hertil og detaljerne vedrørende eventuelle uafhængige afviklingshandlinger, de agter at træffe. Afviklingsmyndigheder, der beslutter at afvige fra koncernafviklingsordningen, bør tage behørigt hensyn til den potentielle indvirkning af en sådan afvigelse på forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor de andre afviklingsmyndigheder befinder sig, og den potentielle indvirkning af en sådan afvigelse på andre dele af koncernen.

(83) For at sikre koordinerede foranstaltninger på koncernplan bør afviklingsmyndighederne opfordres til i en koncernafviklingsordning at anvende det samme værktøj på enheder, som tilhører den koncern, der opfylder betingelser for afvikling. Koncernafviklingsmyndighederne bør således have beføjelse til anvende overgangsselskabsværktøjet på koncernniveau for at stabilisere koncernen som helhed og for at overføre ejendomsretten til datterselskaber til overgangsselskabet med henblik på videresalg af sådanne datterselskaber, enten samlet eller hver for sig, når de rette markedsvilkår indfinder sig. Koncernafviklingsmyndigheden bør desuden have beføjelse til at anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på moderselskabsniveau.

(84) En effektiv afvikling af internationalt aktive forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner kræver samarbejde mellem medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder. Med henblik herpå bør EIOPA, når det har berettigelse i den foreliggende situation, have beføjelse til at udarbejde og indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med myndigheder i tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Af samme årsager bør nationale myndigheder kunne indgå bilaterale aftaler med tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med EIOPA's rammeaftaler om samarbejde. Udarbejdelsen af sådanne bilaterale aftaler bør sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forhold til sådanne internationalt aktive forsikrings- og genforsikringsselskaber. For at sikre lige konkurrencevilkår bør sådanne bilaterale aftaler være gensidige, idet afviklingsmyndighederne anerkender og håndhæver hinandens procedurer, medmindre der gælder en eventuel undtagelse, som giver mulighed for at afvise anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer.

(85) Der bør finde et samarbejde sted mellem afviklingsmyndigheder om både datterselskaber af EU- og tredjelandskoncerner og filialer af EU- eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber. Datterselskaber af tredjelandskoncerner er selskaber etableret i Unionen og er derfor fuldt ud underlagt EU-retten, herunder anvendelsen af eventuelle afviklingsværktøjer. Det er imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne bibeholder retten til at tage skridt i forhold til filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der har deres hovedkontor i tredjelande, når anerkendelse og anvendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer, som har forbindelse med en filial, ville bringe Unionens realøkonomi og finansielle stabilitet i fare, eller når EU-forsikringstagere ikke ville få samme behandling som tredjelandsforsikringstagere. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne have ret til, efter at have hørt deres afviklingsmyndigheder, at nægte anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer.

(86) Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke forhindre de nationale forsikringsgarantiordninger i at eksistere side om side med genopretnings- og afviklingsrammen, uanset finansieringskilden for de nationale forsikringsgarantiordninger. Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser på et forsikrings- eller genforsikringsselskab bør ikke forhindre forsikringstagere, begunstigede og andre skadesanmeldere i at blive kompenseret gennem disse nationale forsikringsgarantiordninger.

(87) EIOPA bør fremme konvergens i afviklingsmyndighedernes praksis ved hjælp af retningslinjer, som udstedes i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Nærmere bestemt bør EIOPA præcisere alle af følgende: a) yderligere oplysninger om kriterierne for anvendelsen af forenklede forpligtelser for visse selskaber, b) en række scenarier for forebyggende genopretningsplaner og en minimumsliste over kvalitative og kvantitative indikatorer, c) kriterierne for identifikation af kritiske funktioner, d) yderligere forhold og kriterier med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder, e) de nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der skal afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder, og de omstændigheder, under hvilke hver foranstaltning kan anvendes, og f) hvordan oplysninger bør forelægges i sammenfattet eller kollektiv form med henblik på fortrolighedskrav.

(88) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme en ensartet harmonisering og passende beskyttelse af forsikringstagere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EIOPA er et organ med en højt specialiseret faglig kompetence, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade dette organ få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

(89) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som er udarbejdet EIOPA, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på at præcisere følgende elementer: a) de kriterier, for at et selskab skal underkastes forebyggende genopretningsplanlægning, de metoder, der skal anvendes ved fastlæggelsen af markedsandele med henblik på genopretningsplanlægning, og de oplysninger, som de forebyggende genopretningsplaner skal indeholde, b) indholdet af afviklingsplaner og indholdet af koncernafviklingsplaner, c) de forskellige værdiansættelseselementer, herunder de omstændigheder, hvorunder en person anses for at være uafhængig med henblik på at foretage en værdiansættelse, metodologierne for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i forbindelse med afvikling, adskillelsen af forskellige værdiansættelser, metodologien for beregning af bufferen for yderligere tab, som skal medtages i midlertidige værdiansættelser, metodologier og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater, og den metodologi, som skal anvendes ved værdiansættelse af forskel i behandlingen, d) indholdet af de kontraktbestemmelser, som skal indgå i finansielle kontrakter, som er underlagt lovgivningen i et tredjeland, og e) afviklingskollegiernes virkemåde i praksis. Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EIOPA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF, i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for at præcisere procedurerne, indholdet og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysninger med henblik på afviklingsplaner og samarbejde fra forsikrings- eller genforsikringsselskabets side.

(90) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF ([9]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF ([10]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ([11]) indeholder regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer i selskaber, som falder ind under nævnte direktivers anvendelsesområde. I en situation, hvor afviklingsmyndighederne har behov for at handle hurtigt, kan disse regler være til hinder for afviklingsmyndighedernes effektive afviklingshandlinger og deres anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser. Undtagelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([12]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 ([13]) bør derfor udvides til at omfatte foranstaltninger, som er truffet i forbindelse med afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber. For at sikre størst mulig retssikkerhed for de berørte parter bør sådanne undtagelser fastsættes klart, anvendes restriktivt og bør kun anvendes i samfundets interesse, og når kriterierne for udløsning af afvikling er opfyldt.

(91) For at sikre tilstrækkelig udveksling af oplysninger og adgang for alle berørte myndigheder skal det sikres, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i alle relevante fora, og at EIOPA kan benytte al ekspertise, der er nødvendig for at varetage opgaverne i forbindelse med genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber. Forordning (EU) nr. 1094/2010 bør derfor ændres, således at afviklingsmyndighederne udpeges som kompetente myndigheder som omhandlet i nævnte forordning. En sådan ligestilling af afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder ligger i forlængelse af de funktioner, der tildeles EIOPA i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1094/2010, med at bidrage til og deltage aktivt i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner.

(92) Det er nødvendigt at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, opfylder deres forpligtelser i forbindelse med afvikling af sådanne selskaber. På samme måde er det nødvendigt at sikre, at disse selskaber, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, behandles ens i hele Unionen. Medlemsstaterne skal derfor fastlægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).
([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).
([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).
([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).
([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Derfor bør sådanne administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder. EIOPA bør under overholdelse af en streng tjenstlig tavshedspligt styre en central database, som indeholder alle administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og oplysninger om klager, den er blevet underrettet om af tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne.

(93) Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for de overtrædelser af dette direktiv, der er omfattet af national strafferet. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner, snarere end administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, for overtrædelser bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke afviklingsmyndighedernes og tilsynsmyndighedernes mulighed for på rettidig vis at samarbejde med, få adgang til og udveksle oplysninger med afviklingsmyndigheder og tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, herunder efter at de pågældende overtrædelser er indgivet ved de kompetente judicielle myndigheder med henblik på retsforfølgning.

(94) Målet for dette direktiv, nemlig harmonisering af regler og procedurer for afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af virkningerne i hele Unionen af et selskabs sammenbrud bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(95) Når tilsynsmyndigheder og afviklingsmyndigheder træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, bør de altid tage behørigt hensyn til konsekvenserne af deres afgørelser og foranstaltninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i andre medlemsstater, og de bør overveje eventuelle datterselskabers eller grænseoverskridende virksomheds betydning for forsikringstagere, den finansielle sektor og økonomien i den medlemsstat, hvor sådanne datterselskaber er etableret, og hvor en sådan virksomhed udøves, selv i tilfælde hvor det pågældende datterselskab eller den pågældende grænseoverskridende virksomhed er af mindre betydning for koncernen.

(96) Senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen, på grundlag af de indhøstede erfaringer og efter høring af EIOPA foretage en mere detaljeret evaluering og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med fokus på udvalgte aspekter af anvendelsen af dette direktiv —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENSTAND OG ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG UDPEGELSE AF AFVIKLINGSMYNDIGHEDER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes der regler og procedurer for genopretning og afvikling af følgende enheder:

a) forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er etableret i Unionen og falder ind under anvendelsesområdet i artikel 2 i direktiv 2009/138/EF

b) moderforsikringsselskaber og modergenforsikringsselskaber, som er etableret i Unionen

c) forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som er etableret i Unionen

d) moderforsikringsholdingselskaber i en medlemsstat og blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat

e) EU-moderforsikringsholdingselskaber og blandede finansielle EU-moderholdingselskaber

f) filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er etableret i et tredjeland, og som opfylder betingelserne i artikel 75-80.

Dette direktiv fastsætter også regler og procedurer for udbydere af væsentlige tjenester, hvis det relevante forsikrings- eller genforsikringsselskab er genstand for afvikling.

Når afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne fastlægger og anvender kravene i henhold til dette direktiv, og når de anvender de forskellige værktøjer, som de har til rådighed for så vidt angår de i første eller andet afsnit omhandlede enheder, skal de tage hensyn til karakteren af nævnte enheders forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse, retlige status samt deres indbyrdes forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt og omfanget og kompleksiteten af enhedernes aktiviteter.

2. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde regler, som skærper eller supplerer dem, der er fastsat i dette direktiv og i de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der vedtages på grundlag af dette direktiv, forudsat at disse regler er af generel karakter og ikke strider mod dette direktiv og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »afvikling«: anvendelse af et afviklingsværktøj eller af et værktøj som omhandlet i artikel 26, stk. 7, med henblik på at opfylde et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 18, stk. 2

2) »forsikringsselskab«: et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i direktiv 2009/138/EF

3) »genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF

4) »forsikringsholdingselskab«: et forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF

5) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF

6) »moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat«: et forsikringsholdingselskab, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat

7) »EU-moderforsikringsholdingselskab«: et moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et andet forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse eller oprettet i en medlemsstat

8) »blandet moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt holdingselskab, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke selv er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat

9) »blandet finansielt EU-moderholdingselskab«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et selskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er oprettet i en medlemsstat

10) »koncern«: en koncern som defineret i artikel 212, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/138/EF

11) »afviklingsmål«: de i artikel 18, stk. 2, omhandlede afviklingsmål

12) »afviklingsmyndighed«: en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3

13) »tilsynsmyndighed«: en tilsynsmyndighed som defineret i artikel 13, nr. 10), i direktiv 2009/138/EF

14) »afviklingsværktøj«: et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 26, stk. 3

15) »afviklingsbeføjelse«: en beføjelse som omhandlet i artikel 42-54

16) »kompetente ministerier«: finansministerier eller andre ministerier i medlemsstaterne, som har ansvar for økonomiske, finansielle og budgetmæssige beslutninger på nationalt plan i overensstemmelse med den nationale kompetencefordeling, og som er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 7

17) »øverste ledelse«: den person eller de personer, der reelt driver selskabet, og som har ansvar for den daglige ledelse af selskabet og står til ansvar over for administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

18) »grænseoverskridende koncern«: en koncern, der har etableret koncernenheder i mere end en medlemsstat

19) »ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«: statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), eller af en koncern, som en sådan enhed er del af

20) »koncernenhed«: en juridisk person, der tilhører en koncern

21) »koncerntilsynsførende«: en koncerntilsynsførende som defineret i artikel 212, stk. 1, litra d), i direktiv 2009/138/EF

22) »forebyggende genopretningsplan«: en forebyggende genopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 5

23) »forebyggende koncerngenopretningsplan«: en forebyggende koncerngenopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 7

24) »væsentlig grænseoverskridende virksomhed«: væsentlig grænseoverskridende virksomhed som defineret i artikel 152aa, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF

25) »kritiske funktioner«: aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer, som udføres eller leveres af et forsikrings- eller genforsikringsselskab for tredjeparter, og som ikke kan erstattes inden for et rimeligt tidsrum eller med rimelige omkostninger, og hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabets manglende evne til at udføre eller levere aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer med al sandsynlighed vil få væsentlige virkninger for det finansielle system eller realøkonomien i en eller flere medlemsstater, herunder navnlig indvirkningen som følge af virkningerne for et stort antal forsikringstageres, begunstigedes eller skadelidtes sociale velfærd eller som følge af en systemisk forstyrrelse eller mistet generel tillid til levering af forsikringstjenesteydelser

26) »centrale forretningsområder«: forretningsområder og hertil knyttede tjenesteydelser, som repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller for en koncern, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab er del af

27) »finansieringsordning«: en ordning, som er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 81, for at sikre afviklingsmyndighedens effektive anvendelse af afviklingsværktøjerne og en effektiv udøvelse af afviklingsbeføjelserne

28) »kapitalgrundlag«: kapitalgrundlag som fastsat i artikel 87 i direktiv 2009/138/EF

29) »afviklingshandling«: en afgørelse om at indlede en afviklingsprocedure mod en enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i henhold til artikel 19 eller 20, anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser

30) »afviklingsplan«: en afviklingsplan for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9

31) »koncernafvikling«:

   a) en afviklingshandling, der træffes for et moderselskab eller et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er underlagt koncerntilsyn, eller

   b) koordinering af anvendelsen de afviklingsværktøjer og afviklingsmyndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser over for koncernenheder

32) »koncernafviklingsplan«: en plan for koncernafvikling, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10 og 11

33) »koncernafviklingsmyndighed«: afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den koncerntilsynsførende er beliggende

34) »koncernafviklingsordning«: en plan, der er udarbejdet med henblik på koncernafvikling i overensstemmelse med artikel 73

35) »afviklingskollegium«: et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med artikel 70

36) »europæisk afviklingskollegium«: et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med artikel 71

37) »blandet forsikringsholdingselskab«: et blandet forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/138/EF

38) »almindelig insolvensbehandling«: en kollektiv insolvensbehandling, der medfører, at en skyldner helt eller delvist mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator eller en administrator, og som normalt finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i henhold til national ret, og som enten er specifik for disse selskaber eller gælder generelt for alle fysiske og juridiske personer

39) »gældsinstrumenter«: obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter

40) »forsikringskrav«: et forsikringskrav som defineret i artikel 268, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/138/EF

41) »moderselskab«: et moderselskab som defineret i artikel 13, nr. 15), i direktiv 2009/138/EF

42) »Unionens statsstøtteregler«: de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i TEUF, samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF

43) »likvidation«: realisering af en enheds aktiver som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e)

44) »værktøj til adskillelse af aktiver og passiver«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab i overensstemmelse med artikel 30

45) »porteføljeadministrationsselskab«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 30, stk. 2

46) »nedskrivnings- eller konverteringsværktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering af passiverne i et selskab, der er under afvikling, i overensstemmelse med artikel 35

47) »virksomhedssalgsværktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til en køber, der ikke er et overgangsselskab, i overensstemmelse med artikel 31

48) »overgangsselskab«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 32, stk. 2

49) »overgangsselskabsværktøj«: mekanisme for overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til et overgangsselskab i overensstemmelse med artikel 32

50) »værktøj til solvent porteføljeafvikling«: mekanisme til at forbyde et selskab, der er under afvikling, at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler, og til at begrænse dets virksomhed til udelukkende at forvalte dets eksisterende portefølje, indtil dets virksomheds ophør og likvidation ved almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med artikel 27

51) »ejerskabsinstrumenter«: aktier, andre instrumenter, der overdrager ejerskab, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinstrumenter

52) »aktionær«: indehaver af ejerskabsinstrumenter

53) »overførselsbeføjelser«: de beføjelser, der er anført i artikel 42, stk. 1, litra e) eller f), til at overføre aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et selskab, der er under afvikling, til en modtager

54) »central modpart« (CCP): en CCP som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ([14])

55) »derivat«: et derivat som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) nr. 648/2012

56) »gældsnedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser«: de i artikel 35, stk. 2, og artikel 42, stk. 1, litra g)-k), omhandlede beføjelser

57) »sikret passiv«: et passiv, hvor kreditors ret til betaling eller anden form for ydelse er sikret ved et aktiv, et pant eller en tilbageholdelsesret eller en sikkerhedsstillelse, herunder passiver hidrørende fra tilbagekøbsaftaler og andre sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret

58) »kernekapitalinstrumenter«: elementer af basiskapitalgrundlaget, som opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF

59) »supplerende kapitalinstrumenter«: elementer af basiskapitalgrundlaget og det supplerende kapitalgrundlag, som opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF

60) »resterende supplerende kapitalinstrumenter«: elementer af basiskapitalgrundlaget og det supplerende kapitalgrundlag, som opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF

61) »nedskrivningsrelevante passiver«: de passiver og kapitalinstrumenter, der ikke kan betragtes som kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller resterende supplerende kapitalinstrumenter i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i henhold til artikel 35, stk. 5-8

62) »forsikringsgarantiordning«: en ordning, der er officielt anerkendt af en medlemsstat, og som finansieres gennem bidrag fra forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringstagere, og som garanterer fuldstændig eller delvis betaling af dækkede forsikringskrav til beskyttelsesberettigede forsikringstagere, forsikrede og begunstigede eller sikring af videreførelsen af forsikringspolicerne, når et forsikringsselskab er ude stand til eller med sandsynlighed vil være ude af stand til opfylde sine forpligtelser og tilsagn, som hidrører fra dets forsikringsaftaler

63) »kapitalinstrumenter«: kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller resterende supplerende kapitalinstrumenter

64) »konverteringssats«: den faktor, der bestemmer antallet af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som et passiv af en bestemt kategori vil blive konverteret til, enten på basis af et enkelt instrument af den pågældende kategori eller på basis af en specifik værdienhed af en gældsfordring

65) »berørt kreditor«: en kreditor, hvis fordring vedrører et passiv, der nedbringes eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter ved udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

66) »modtager«: den enhed, til hvilken der overføres aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et selskab, der er under afvikling

67) »arbejdsdag«: enhver anden dag end en lørdag, en søndag eller en dag, som er helligdag i den berørte medlemsstat

68) »opsigelsesret«: retten til at opsige en kontrakt, retten til at fremskynde, afslutte, modregne eller nette forpligtelser og enhver lignende bestemmelse, der suspenderer, ændrer eller ophæver en kontraktparts forpligtelse, eller en bestemmelse, der forhindrer en kontraktlig forpligtelse, som ellers ville opstå, i at opstå

69) »selskab, der er under afvikling«: en af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), over for hvilken der iværksættes en afviklingshandling

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

70) »endeligt moderselskab« et moderselskab i en medlemsstat af en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a)-b), i direktiv 2009/138/EF, som ikke er et datterselskab af et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse og oprettet i en medlemsstat

71) »tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab«: et tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 3) og 6), i direktiv 2009/138/EF

72) »afviklingsprocedure i et tredjeland«: en foranstaltning i henhold til lovgivningen i et tredjeland med henblik på at forvalte et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabs eller tredjelandsmoderselskabets sammenbrud, og som med hensyn til målene og de forventede resultater kan sammenlignes med afviklingshandlinger i henhold til dette direktiv

73) »EU-filial af et tredjelandsselskab«: et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabs filial, der er beliggende i en medlemsstat

74) »relevant tredjelandsmyndighed«: en tredjelandsmyndighed, som varetager de samme funktioner som dem, der varetages af afviklingsmyndigheder eller tilsynsmyndigheder i henhold til dette direktiv

75) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ([15])

76) »nettingaftale«: en aftale, hvorved et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et enkelt nettokrav, herunder slutregningsaftaler (closeout netting), hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund (uanset hvordan og hvor den er defineret) fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, og i begge tilfælde konverteres til eller erstattes af et enkelt nettokrav, heri inkluderet »bestemmelser om slutafregning« (close-out netting) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), i direktiv 2002/47/EF, og »netting« som defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 98/26/EF

77) »aftale om modregning«: en aftale, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser der er opstået mellem det selskab, der er under afvikling, og en modpart kan modregnes hinanden

78) »finansielle kontrakter«: finansielle kontrakter som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 100), i direktiv 2014/59/EU

79) »kriseforebyggelsesforanstaltning«: udøvelse af beføjelser til at pålægge et selskab at afhjælpe mangler eller hindringer for genopretningsmuligheden i henhold til nærværende direktivs artikel 6, stk. 5, udøvelse af beføjelser til at imødegå eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder i henhold til nærværende direktivs artikel 15 eller 16, anvendelse af en af foranstaltningerne i henhold til artikel 137, artikel 138, stk. 3 og 5, artikel 139, stk. 3, og artikel 140 i direktiv 2009/138/EF og anvendelse af en forebyggende foranstaltning i henhold til artikel 141 i direktiv 2009/138/EF

80) »krisestyringsforanstaltning«: en afviklingshandling eller udpegelse af en særlig administrator i henhold til artikel 44 eller udpegelse af en person i henhold til artikel 54, stk. 1

81) »udpeget national makroprudentiel myndighed«: en myndighed, som har fået overdraget gennemførelsen af den makroprudentielle politik som omhandlet i henstilling B, punkt 1, i henstillingen fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (ESRB/2011/3)

82) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ([16])

83) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([17])

84) »investeringsselskab«: et investeringsselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

85) »lille og ikkekomplekst selskab«: et lille og ikkekomplekst selskab som defineret i artikel 13, nr. 10a), i direktiv 2009/138/EF

86) »udbyder af væsentlige tjenester«: en enhed, der leverer varer eller tjenesteydelser, f.eks. IT-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler, der er nødvendige for at opretholde fortsat drift af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktiviteter, eller som er nødvendige for at sikre videreførelse af forsikringsdækningen, og som er del af samme koncern som det pågældende selskab

87) »datterselskab«: et datterselskab som defineret i artikel 13, nr. 16), i direktiv 2009/138/EF

88) »EU-datterselskab«: et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i en medlemsstat, og som er datterselskab af et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab eller af et tredjelandsmoderselskab

89) »filial«: en filial som defineret i artikel 13, nr. 11), i direktiv 2009/138/EF

90) »administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan«: et administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan som defineret i artikel 1, nr. 43), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ([18])

91) »finansielt konglomerat«: et finansielt konglomerat som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF.

Artikel 3

Udpegelse af afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier

1. Medlemsstaterne udpeger hver især én eller undtagelsesvist flere afviklingsmyndigheder, der tillægges beføjelser til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser.

2. Afviklingsmyndigheder skal være nationale centralbanker, kompetente ministerier, offentlige forvaltningsmyndigheder eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige forvaltningsbeføjelser.

3. Når en afviklingsmyndighed får overdraget andre funktioner, herunder tilsynsfunktioner, bør der indføres passende strukturelle ordninger for at undgå interessekonflikter mellem de funktioner, som er overdraget afviklingsmyndigheden i henhold til dette direktiv, og tilsynsfunktioner eller andre funktioner, uden at dette berører den udveksling af oplysninger og de samarbejdsforpligtelser, der kræves i henhold til stk. 6.

Medlemsstaterne sikrer, at disse ordninger sikrer effektiv operationel uafhængighed, herunder medarbejdere, kommandoveje og beslutningstagningsprocesser i afviklingsmyndigheden, som er adskilt fra nævnte afviklingsmyndigheds eventuelle tilsynsfunktioner eller andre funktioner.

4. Kravene i stk. 3 udelukker ikke følgende:

a) konvergens mellem rapporteringsvejene på højeste niveau eller øverste ledelsesniveau i en organisation, der omfatter forskellige funktioner eller myndigheder

b) deling af medarbejdere på forud fastsatte betingelser mellem afviklingsfunktionen og de andre funktioner, herunder tilsynsfunktioner, med henblik på at afhjælpe en midlertidig høj arbejdsbyrde, eller på at afviklingsmyndigheden kan benytte sig af fælles medarbejderes ekspertise.

5. Afviklingsmyndighederne vedtager og offentliggør interne regler for at forhindre interessekonflikter i forbindelse med opfyldelse af kravene i stk. 3 og 4, herunder regler om tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem de forskellige funktionsområder.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at de myndigheder, der udøver tilsyns- og afviklingsfunktioner, og de personer, der udøver disse funktioner på deres vegne, arbejder tæt sammen om forberedelse, planlægning og anvendelse af afviklingsafgørelser, både når afviklingsmyndigheden og tilsynsmyndigheden er separate enheder, og når funktionerne varetages i den samme enhed.

([18]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

7. Hver medlemsstat udpeger et enkelt ministerium som det kompetente ministerium i henhold til dette direktiv. Hvis det er relevant, sikrer medlemsstaterne, at der etableres en passende koordineringsmekanisme med andre involverede ministerier.

8. Hvis afviklingsmyndigheden i en medlemsstat ikke er det kompetente ministerium, underretter afviklingsmyndigheden hurtigst muligt det kompetente ministerium om afgørelser truffet i henhold til dette direktiv, og, medmindre andet er fastsat i national ret, gennemfører den ikke afgørelser, der har direkte budgetmæssig virkning, uden først at have opnået dette kompetente ministeriums godkendelse.

9. Hvis en medlemsstat udpeger mere end en afviklingsmyndighed, giver den Kommissionen og EIOPA en fuldt begrundet meddelelse herom og fordeler funktioner og ansvarsområder klart mellem de pågældende myndigheder, sørger for tilstrækkelig koordinering mellem dem og udpeger en enkelt myndighed som kontaktmyndighed med henblik på samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i andre medlemsstater.

10. Medlemsstaterne meddeler EIOPA, hvilken eller hvilke nationale myndigheder der er udpeget som afviklingsmyndigheder og, hvis det er relevant, som kontaktmyndighed, og hvilke specifikke funktioner og ansvarsområder de har. EIOPA offentliggør en liste over de pågældende afviklingsmyndigheder og kontaktmyndigheder.

11. Uden at dette berører artikel 67 kan medlemsstaterne begrænse afviklingsmyndighedens og tilsynsmyndighedens og deres respektive medarbejderes ansvar i overensstemmelse med national ret for handlinger og forsømmelser i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner efter dette direktiv.

AFSNIT II

FORBEREDELSE

KAPITEL I

Forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 4

Forenklede forpligtelser for visse selskaber

1. Idet der tages hensyn til de virkninger, som et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud kan have på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets indbyrdes forbundethed med andre lovregulerede selskaber eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af selskabets aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre selskaber, forsikringstagere, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed, sikrer medlemsstaterne, at tilsyns- og afviklingsmyndighederne vurderer, om forenklede forpligtelser kan finde anvendelse på visse forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller -koncerner med hensyn til:

a) indholdet af og de nærmere oplysninger om forebyggende genopretningsplaner, jf. artikel 5-8, og afviklingsplaner, jf. artikel 9-12

b) den dato, hvor de første forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af de forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner, som kan være mindre end den hyppighed, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 3, artikel 9, stk. 5, og artikel 11, stk. 3

c) indholdet af og detaljeringsgraden af de oplysninger, der kræves af selskaberne i henhold til artikel 5, stk. 6, artikel 7, stk. 3, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 1

d) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmuligheder som fastsat i artikel 13 og 14.

2. EIOPA udsteder senest den 29. juli 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på nærmere at præcisere kriterierne i denne artikels stk. 1, indledningen.

3. Medlemsstaterne pålægger tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne, alt efter hvad der er relevant, hvert år og for hver medlemsstat separat, at forelægge alle af følgende oplysninger for EIOPA:

a) antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, som er underlagt forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning i henhold til artikel 5, 7, 9 og 10

b) antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der er omfattet af de i stk. 1 omhandlede forenklede forpligtelser

c) kvantitative oplysninger om anvendelsen af kriterierne i stk. 1, indledningen

d) en beskrivelse af de anvendte forenklede forpligtelser på grundlag af kriterierne i stk. 1, indledningen, idet de sammenlignes med de fulde forpligtelser, sammen med mængden af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, målt som en procentdel af den samlede mængde af henholdsvis kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, der hidrører fra medlemsstaternes forsikrings- og genforsikringsselskaber eller fra alle koncernerne, alt efter hvad der er relevant.

4. EIOPA offentliggør hvert år og for hver medlemsstat separat de i stk. 3, litra a)-d), omhandlede oplysninger sammen med en vurdering af eventuelle forskelle i gennemførelsen af stk. 1 på nationalt plan.

Afdeling 2

Forebyggende koncerngenopretningsplaner

Artikel 5

Forebyggende koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er del af en koncern, som er underlagt forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til artikel 7, og som opfylder de kriterier, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 3, udarbejder og sørger for at ajourføre en forebyggende genopretningsplan. Denne forebyggende genopretningsplan skal indeholde foranstaltninger, der skal træffes af det berørte selskab for at genoprette dets finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring.

Udarbejdelse, ajourføring og anvendelse af forebyggende genopretningsplaner skal betragtes som en del af ledelsessystemet, jf. artikel 41 i direktiv 2009/138/EF.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndigheden underlægger forsikrings- og genforsikringsselskaber krav om forebyggende genopretningsplanlægning på grundlag af deres størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed og substituerbarhed, deres betydning for økonomien i de medlemsstater, hvor de opererer, og deres grænseoverskridende virksomhed, navnlig deres væsentlige grænseoverskridende virksomhed.

Tilsynsmyndighederne sikrer, at mindst 60 % af medlemsstatens marked for livsforsikring og genforsikring og mindst 60 % af dens marked skadesforsikring og genforsikring – markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser og markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter – er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til nærværende artikel.

Ved beregning af markedets dækningsgrad som omhandlet i andet afsnit kan der tages hensyn til en koncerns datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis disse datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber er del af en koncern, for hvilken det endelige moderselskab udarbejder og vedligeholder en forebyggende koncerngenopretningsplan.

3. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er omfattet af en afviklingsplan, er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning.

Små og ikkekomplekse selskaber er ikke underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning, medmindre en tilsynsmyndighed finder, at et sådant selskab udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

4. Tilsynsmyndighederne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber ajourfører deres forebyggende genopretningsplaner mindst hvert andet år og under alle omstændigheder:

a) efter en ændring, der berører selskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggør en større ændring af den forebyggende genopretningsplan

b) når en væsentlig ændring af selskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af den forebyggende genopretningsplan, bliver forudsigelig.

5. I forebyggende genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

6. Medlemsstaterne kræver, at forebyggende genopretningsplaner indeholder samtlige af følgende:

a) et resumé af planens nøgleelementer, heriblandt større ændringer af den senest forelagte plan

b) en beskrivelse af selskabet eller koncernen, herunder et resumé af eventuelle større ændringer siden den senest forelagte plan

c) et sæt indikatorer, jf. stk. 8

d) en beskrivelse af, hvordan den forebyggende genopretningsplan er blevet udarbejdet, hvordan den vil blive ajourført, og hvordan den vil blive anvendt

e) en række afhjælpende foranstaltninger

f) en kommunikationsstrategi

g) hvis selskabet har overtrådt solvenskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, i direktiv 2009/138/EF og på et tidspunkt inden for de seneste ti år forelagt en genopretningsplan i overensstemmelse med artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF, denne genopretningsplan samt en vurdering af de foranstaltninger, der er truffet for at genoprette selskabets overholdelse af solvenskapitalkravet.

7. Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber vurderer, om deres forebyggende genopretningsplaner er troværdige og kan gennemføres, navnlig det i stk. 8 omhandlede sæt af indikatorer og de afhjælpende foranstaltninger, i forhold til en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, som er relevante for forsikrings- eller genforsikringsselskabets særlige omstændigheder, heriblandt hændelser, der berører hele systemet, idiosynkratiske hændelser, som forårsager stress og med al sandsynlighed får stor indvirkning på deres aktiv- og passivprofil, og kombinationer af sådanne hændelser, som forårsager stress.

8. Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber sørger for, at deres forebyggende genopretningsplaner indeholder et sæt kvalitative og kvantitative indikatorer, som identificerer de situationer, hvor der bør overvejes eller træffes afhjælpende foranstaltninger. Nævnte indikatorer kan indeholde kriterier, som bl.a. vedrører kapital, likviditet, aktivernes kvalitet, rentabilitet, markedsvilkår, makroøkonomiske vilkår og operationelle hændelser. Indikatorer, som vedrører kapitalpositionen, skal som minimum indeholde enhver overtrædelse af solvenskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, i direktiv 2009/138/EF.

Medlemsstaterne kræver, at enhver overtrædelse af solvenskapitalkravet medfører, at det berørte selskab træffer passende afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med den forebyggende genopretningsplan.

Medlemsstaterne kræver, at tilsynsmyndighederne sørger for, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører passende ordninger for regelmæssig overvågning af de i første afsnit omhandlede indikatorer.

9. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som beslutter at træffe en afhjælpende foranstaltning, der indgår i dets forebyggende genopretningsplan, eller som beslutter at undlade at træffe en sådan afhjælpende foranstaltning, selv om en af de i stk. 8, første afsnit, omhandlede indikatorer er opfyldt, underretter straks tilsynsmyndigheden om en sådan afgørelse.

10. Et forsikrings- og genforsikringsselskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan som omhandlet i stk. 1 vurderer og godkender den forebyggende genopretningsplan, inden det sender den til tilsynsmyndigheden med henblik på gennemgang heraf.

11. EIOPA udsteder senest den 29. januar 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på nærmere at præcisere:

a) rækken af de i denne artikels stk. 7 omhandlede scenarier i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici

b) de i denne artikels stk. 8 omhandlede kvalitative og kvantitative indikatorer.

12. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere:

a) de kriterier, navnlig vedrørende grænseoverskridende virksomhed, som er omhandlet i stk. 2, første afsnit

b) de metoder, der skal anvendes ved fastlæggelse af markedsandelene, som er omhandlet i stk. 2, andet og tredje afsnit

c) de oplysninger, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab skal angive i den forebyggende genopretningsplan, herunder de afhjælpende foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 6, litra e), og gennemførelsen heraf.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 6

Tilsynsmyndigheders gennemgang og vurdering af forebyggende genopretningsplaner

1. Tilsynsmyndighederne gennemgår inden for ni måneder efter indgivelsen af hver forebyggende genopretningsplan nævnte plan og vurderer, i hvilket omfang den opfylder kravene i artikel 5 og samtlige af følgende:

a) om gennemførelsen af de ordninger, der foreslås i planen, med rimelig sandsynlighed og inden for en passende tidsramme vil kunne opretholde eller genoprette forsikrings- eller genforsikringsselskabets levedygtighed og finansielle stilling

b) om planen og de særlige modeller i planen med rimelig sandsynlighed vil kunne gennemføres hurtigt og effektivt i situationer med finansielt stress

c) om planen og de særlige modeller i planen med rimelig sandsynlighed i størst muligt omfang kan undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, herunder i scenarier, der ville få andre forsikrings- og genforsikringsselskaber til at gennemføre forebyggende genopretningsplaner i samme periode.

2. Tilsynsmyndighederne forelægger alle de forebyggende genopretningsplaner, som de har modtaget, for afviklingsmyndighederne. Afviklingsmyndighederne kan gennemgå den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, der kan få negative virkninger for det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs afviklingsmuligheder og inden for den i stk. 1 fastsatte periode fremsætte henstillinger herom til tilsynsmyndigheden.

3. Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger tilsynsmyndigheden i hjemlandet efter anmodning fra en tilsynsmyndighed i værtslandet den forebyggende genopretningsplan for nævnte tilsynsmyndighed i værtslandet. Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan gennemgå den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, der kan få negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien eller den finansielle stabilitet i dennes medlemsstat, og fremsætte henstillinger herom til tilsynsmyndigheden i hjemlandet. Tilsynsmyndigheden i hjemlandet giver et begrundet svar på sin afgørelse om at følge eller ikke følge henstillingerne. Hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet ikke tager behørigt hensyn til henstillingerne fra tilsynsmyndigheden i værtslandet, kan tilsynsmyndigheden i værtslandet indbringe sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. Tilsynsmyndigheder, der efter at have vurderet den forebyggende genopretningsplan konkluderer, at der er væsentlige mangler i nævnte plan eller væsentlige hindringer for gennemførelser heraf, underretter det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab om indholdet af deres vurdering og pålægger det berørte selskab inden for to måneder at forelægge en revideret plan, hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler eller hindringer er blevet afhjulpet. Denne periode på to måneder kan forlænges med én måned, efter anmodning fra det berørte selskab, hvis tilsynsmyndigheden er enig heri.

Inden tilsynsmyndigheden kræver, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab på ny skal forelægge en forebyggende genopretningsplan, giver den selskabet mulighed for at udtale sig om dette krav.

Hvis en tilsynsmyndighed finder, at manglerne og hindringerne ikke er blevet tilstrækkeligt afhjulpet i den reviderede plan, kan den pålægge selskabet at foretage specifikke ændringer af planen.

5. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke forelægger en revideret forebyggende genopretningsplan, eller hvis tilsynsmyndigheden konkluderer, at den reviderede forebyggende genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelige vurdering påpegede mangler eller hindringer, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger tilsynsmyndigheden selskabet inden for en rimelig frist at angive, hvordan selskabet kan ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at afhjælpe manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af den forebyggende genopretningsplan.

Såfremt forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke inden for tilsynsmyndighedens frist angiver sådanne ændringer, eller hvis tilsynsmyndigheden konkluderer, at de foranstaltninger, som selskabet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan tilsynsmyndigheden træffe en begrundet afgørelse om at pålægge selskabet at træffe enhver foranstaltning, som tilsynsmyndigheden anser for nødvendig og forholdsmæssigt afpasset, under hensyntagen til manglernes og hindringernes alvor og foranstaltningernes indvirkning på selskabets forretningsaktiviteter.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal have skriftlig underretning om denne afgørelse, og den skal være omfattet af klageadgang.

Artikel 7

Forebyggende koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at den koncerntilsynsførende har beføjelse til at kræve, at det endelige moderselskab i en koncern udarbejder og forelægger en forebyggende koncerngenopretningsplan for den koncerntilsynsførende.

Forebyggende koncerngenopretningsplaner skal bestå af en forebyggende genopretningsplan for den koncern, som er underlagt det endelige moderselskab. I den forebyggende koncerngenopretningsplan skal der identificeres foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i nævnte endelige moderselskab og i dets enkelte datterselskaber for at genoprette deres finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring.

Den koncerntilsynsførende pålægger kravet omhandlet i første afsnit på grundlag af de i artikel 5, stk. 2 eller 3, omhandlede kriterier, alt efter hvad der er relevant.

2. Den forebyggende koncerngenopretningsplan skal indeholde afhjælpende foranstaltninger, som sigter mod at opnå en stabilisering af koncernen eller af en af koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber, når koncernen eller ét af dens forsikrings- eller genforsikringsselskaber befinder sig i en stresssituation, således at man tackler eller fjerner årsagerne til vanskelighederne og genopretter den finansielle stilling for koncernen eller for det selskab, som er del af den pågældende koncern, og samtidig tager hensyn til andre koncernenheders finansielle stilling.

Den forebyggende koncerngenopretningsplan skal indeholde ordninger, der sikrer koordinering og sammenhæng i de forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, som skal træffes i koncernen og i koncernenhederne.

3. Den forebyggende koncerngenopretningsplan og eventuelle planer, der er udarbejdet for de enkelte datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber, skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5-8, og ajourføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4.

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 8, tredje afsnit, skal der indføres passende ordninger for regelmæssig overvågning af indikatorerne.

I den forebyggende koncerngenopretningsplan skal det anføres, om der er hindringer for gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte enheder, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver inden for koncernen.

4. Tilsynsmyndighederne kan kræve, at datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), skal udarbejde og forelægge forebyggende genopretningsplaner, hvis der ikke findes nogen forebyggende koncerngenopretningsplan.

5. Hvis den berørte tilsynsmyndighed vurderer, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til en enhed i den forebyggende koncerngenopretningsplan i lyset af den pågældende enheds betydning i den berørte medlemsstat og i lyset af forpligtelser, som lignende selskaber i den pågældende medlemsstat er underlagt, kan den på grundlag af en begrundet udtalelse anmode den koncerntilsynsførende om at kræve, at det endelige moderselskab eller forsikringsholdingselskabet, der står i spidsen for koncernen, forelægger en revideret forebyggende koncerngenopretningsplan, der tager hensyn til de betænkeligheder, som den berørte tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Hvis der er indgivet en revideret en forebyggende genopretningsplan, og den berørte tilsynsmyndighed vurderer, at denne reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad imødekommer dens betænkeligheder, kan den kræve, at de berørte datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), udarbejder og forelægger en forebyggende genopretningsplan. I så fald afgiver tilsynsmyndigheden en begrundet udtalelse til den koncerntilsynsførende om denne vurdering. Den forelægger efterfølgende den koncerntilsynsførende den forebyggende genopretningsplan.

6. Den koncerntilsynsførende fremsender, under forudsætning af at fortrolighedskravene i artikel 66 er opfyldt, de forebyggende koncerngenopretningsplaner til:

a) EIOPA

b) de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF

c) koncernafviklingsmyndigheden

d) afviklingsmyndighederne for datterselskaberne

e) den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, og den kompetente myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat.

7. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for den enhed, der udarbejder den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 1 eller den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 4 eller 5, vurderer og godkender den berørte plan, inden det forelægger den for den koncerntilsynsførende eller tilsynsmyndigheden, alt efter hvad er relevant, med henblik på gennemgang.

8. Ved udarbejdelsen af forebyggende genopretningsplaner kan et EU-datterselskab tage hensyn til eventuelle forebyggende koncerngenopretningsplaner, der er udarbejdet af tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsmoderselskaber, som det er et datterselskab af, hvor dette er relevant.

Artikel 8

Den koncerntilsynsførendes gennemgang og vurdering af forebyggende koncerngenopretningsplaner

1. Den koncerntilsynsførende gennemgår efter høring af de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF, den forebyggende koncerngenopretningsplan og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de krav og kriterier, der er fastlagt i artikel 7. Vurderingen foretages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 og nærværende artikel samt inden for perioden i artikel 6, stk. 1, og skal tage hensyn til de afhjælpende foranstaltningers potentielle virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

2. Den koncerntilsynsførende bestræber sig på at nå frem til en fælles afgørelse som omhandlet i nærværende direktivs artikel 17 i tilsynskollegiet og oprettet i overensstemmelse med artikel 248 i direktiv 2009/138/EF om:

a) gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan

b) hvorvidt der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er del af en koncern, i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 7, stk. 4, eller 5

c) anvendelse af foranstaltningerne i nærværende direktivs artikel 6, stk. 4 og 5.

Afdeling 3

Afviklingsplanlægning

Artikel 9

Afviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne efter høring af tilsynsmyndigheden udarbejder en afviklingsplan for hvert forsikrings- eller genforsikringsselskab, som ikke er del af en koncern, som er underlagt afviklingsplanlægning i henhold til artikel 10 og 11, og som opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingshandlinger, som afviklingsmyndigheden kan træffe, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling, jf. artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3.

2. Afviklingsmyndighederne udarbejder afviklingsplaner for forsikrings- og genforsikringsselskaber, for hvilke de vurderer, at det i forhold til andre selskaber under deres ansvarsområde er mere sandsynligt, at afviklingshandlingen vil være i samfundets interesse, jf. artikel 19, stk. 5, i tilfælde af at det berørte selskab bryder sammen, eller for hvilke myndighederne vurderer, at de udfører en kritisk funktion. Disse vurderinger skal som minimum tage hensyn til nødvendigheden af at nå afviklingsmålene og selskabets størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed, substituerbarhed og navnlig dets grænseoverskridende virksomhed.

Afviklingsmyndighederne sikrer på grundlag af vurderingerne, der er omhandlet i første afsnit, at mindst 40 % af medlemsstatens marked for livsforsikring og genforsikring og mindst 40 % af dens marked for skadesforsikring og genforsikring – markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser og markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter – er underlagt afviklingsplanlægning. Ved beregningen af markedets dækningsgrad kan en koncerns datterselskaber tages i betragtning, hvis disse datterselskaber er omfattet af koncernafviklingsplanen.

Små og ikkekomplekse selskaber er ikke underlagt krav om afviklingsplanlægning, medmindre afviklingsmyndigheden finder, at et sådant selskab udgør en særlig risiko på nationalt eller regionalt plan.

3. Hvis det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger afviklingsmyndighederne i hjemlandet udkastet til afviklingsplan for tilsyns- eller afviklingsmyndighederne i værtslandet. Tilsyns- eller afviklingsmyndighederne i værtslandet kan undersøge udkastet til afviklingsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i udkastet til afviklingsplan, som kan få negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien eller den finansielle stabilitet i deres medlemsstat, og fremsætte henstillinger herom til afviklingsmyndigheden i hjemlandet. Afviklingsmyndigheden i hjemlandet giver et begrundet svar på sin afgørelse om at følge eller ikke følge henstillingerne. Hvis afviklingsmyndigheden i hjemlandet ikke tager behørigt hensyn til henstillingerne fra tilsyns- eller afviklingsmyndigheden i værtslandet, kan tilsyns- eller afviklingsmyndigheden i værtslandet indbringe sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. Når afviklingsplanerne indeholder en nærmere beskrivelse af anvendelsesmulighederne for afviklingsværktøjer og -beføjelser, skal de tage højde for relevante afviklingsscenarier, herunder scenariet, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud er idiosynkratisk, og scenariet, hvor det finder sted i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet.

Der må i afviklingsplanerne ikke regnes med ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over, hvis det er relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

5. Afviklingsmyndighederne gennemgår og ajourfører i givet fald afviklingsplanerne mindst hvert andet år og under alle omstændigheder:

a) efter eventuelle væsentlige ændringer, der berører forsikrings- eller genforsikringsselskabets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis vil nødvendiggøre en revision af afviklingsplanen

b) når en væsentlig ændring af forsikrings- eller genforsikringsselskabets finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen, bliver forudsigelig.

Forsikrings- og genforsikringsselskaberne og tilsynsmyndighederne meddeler straks afviklingsmyndighederne enhver hændelse, der nødvendiggør en revision eller ajourføring af afviklingsplanen.

6. Med forbehold af artikel 4, opstilles der i afviklingsplanerne modeller for, hvordan afviklingsværktøjerne kan anvendes, og afviklingsbeføjelserne kan udøves på forsikrings- eller genforsikringsselskabet. Afviklingsplanerne skal indeholde alle af følgende i kvantificeret form, når det er passende og muligt:

a) en sammenfatning af planens vigtigste elementer

b) et resumé af de væsentligste ændringer i selskabet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsrelaterede oplysninger blev registreret

c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre videreførelse, i tilfælde af at selskabet bryder sammen

d) en identifikation af de aktiver, som kan forventes at kunne betragtes som sikkerhedsstillelse

e) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af hvert af planens materielle aspekter

f) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmuligheder, herunder vurderingen af gennemførligheden og troværdigheden af likvidation ved almindelig insolvensbehandling, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 13

g) en beskrivelse af de foranstaltninger, der kræves i medfør af artikel 15 for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til artikel 13

h) en redegørelse for, hvordan afviklingsmuligheder vil kunne finansieres uden en antagelse om ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over, hvis det er relevant, anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger

i) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, i lyset af de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister

j) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold

k) en analyse af afviklingsplanens konsekvenser for selskabets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til nationale systemer for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant

l) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden

m) en beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte drift af selskabets operationelle procedurer

n) hvor det er relevant, udtalelser fra selskabet om afviklingsplanen.

Sammenfatningen af planens vigtigste elementer skal fremlægges for forsikrings- eller genforsikringsselskabet.

7. Afviklingsmyndigheden fremsender afviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de berørte tilsynsmyndigheder.

8. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere afviklingsplanens indhold.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

9. EIOPA udsteder senest den 29. januar 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på nærmere at præcisere kriterierne for identifikation af kritiske funktioner.

Artikel 10

Koncernafviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne har beføjelse til at udarbejde koncernafviklingsplaner for koncerner, der er underlagt afviklingsplanlægning på grundlag af betingelserne i artikel 9, stk. 2.

2. Koncernafviklingsplanen skal:

a) fastlægge afviklingshandlinger, der skal foretages over for hver enhed, hvor foranstaltninger vil være nødvendige for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner

b) undersøge, i hvilket omfang de afviklingsværktøjer kan anvendes, og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde, og identificere eventuelle potentielle hindringer for en koordineret afvikling

c) for en koncern, der også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande og konsekvenserne for afvikling i Unionen

d) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette koncernafviklingen, idet der tages hensyn til koncerninterne afhængighedsforhold

e) angive tilgængelige finansieringsressourcer med henblik på at finansiere koncernafviklingshandlingerne og, når der er behov for at anvende forsikringsgarantiordninger og eventuelle finansieringsordninger, opstille principper for deling af ansvaret for nævnte finansiering mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater, uden at der regnes med ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

f) indeholde de elementer, der er fastsat i artikel 9, stk. 6.

3. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender koncernafviklingsplaner med eventuelle ændringer til de berørte tilsynsmyndighede og, hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat, til den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, og den kompetente myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Afviklingsmyndighederne kan udarbejde afviklingsplaner for datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), hvis der ikke findes nogen koncernafviklingsplan.

5. Ved udarbejdelsen af afviklingsplaner kan afviklingsmyndighederne for EU-datterselskaber tage hensyn til den afviklingsstrategi, som de berørte tredjelandsmyndigheder anvender for de koncerner, som disse afviklingsmyndigheder er ansvarlige for.

Hvis afviklingsmyndigheden finder, at en sådan afviklingsstrategi er troværdig og gennemførlig, kan den på passende vis afspejle denne afviklingsstrategi og dens mulige konsekvenser for det berørte EU-datterselskab i sin afviklingsplan. Dette må ikke bringe opfyldelsen af de afviklingsmål, der er omhandlet i artikel 18, i fare.

6. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere præciserer koncernafviklingsplanernes indhold, under hensyntagen til koncernernes forskellige forretningsmodeller på det indre marked.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 11

Krav om og procedure for koncernafviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de endelige moderselskaber indsender de oplysninger, der kan være påkrævet i medfør af artikel 12, til koncernafviklingsmyndigheden. Disse oplysninger vedrører det endelige moderselskab og i nødvendigt omfang hver af koncernenhederne, herunder de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e).

Koncernafviklingsmyndigheden videresender, under forudsætning af at de fortrolighedskrav, der er fastsat i dette direktiv, er opfyldt, de i henhold til dette stykke relevante indsendte oplysninger til:

a) EIOPA

b) de afviklingsmyndigheder, som er medlemmer af afviklingskollegiet

c) de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.

2. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne i afviklingskollegier udarbejder og opretholder koncernafviklingsplaner i samarbejde med de i stk. 1, andet afsnit, litra b), omhandlede afviklingsmyndigheder og efter høring af de berørte tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i det tilsynskollegium, der er omhandlet i artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF. Koncernafviklingsmyndighederne kan efter eget skøn, og forudsat at de efterlever de fortrolighedskrav, som er fastsat i dette direktivs artikel 80, inddrage afviklingsmyndighederne i tredjelande, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber eller væsentlige filialer som defineret i henhold til artikel 248, stk. 8, i direktiv 2009/138/EF, i udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplaner.

3. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsplaner gennemgås og i givet fald ajourføres mindst hvert andet år og under alle omstændigheder:

a) efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernenheders, retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planen

b) når en væsentlig ændring af dens finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen, bliver forudsigelig.

4. Vedtagelsen af koncernafviklingsplanen skal ske i form af en fælles afgørelse som i omhandlet i artikel 17, som er truffet af koncernafviklingsmyndigheden og af afviklingsmyndighederne for de datterforsikrings- og genforsikringsselskaber og de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e).

Artikel 12

Oplysninger i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsselskabets afviklingsplaner og samarbejde

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at forsikrings- og genforsikringsselskaber eller det endelige moderselskab, alt efter hvad der er relevant:

a) samarbejder i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner

b) giver dem, enten direkte eller via tilsynsmyndigheden, alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner.

2. Tilsynsmyndighederne i de pågældende medlemsstater samarbejder med afviklingsmyndighederne om at kontrollere, om nogle eller alle af de i stk. 1 omhandlede oplysninger allerede foreligger, og videregiver disse oplysninger for nævnte afviklingsmyndigheder. Afviklingsmyndighederne indhenter alle sådanne tilgængelige oplysninger fra tilsynsmyndighederne, inden de anmoder om oplysningerne fra forsikrings- og genforsikringsselskaber.

3. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere procedurerne og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysninger i medfør af denne artikel og for at præcisere indholdet af sådanne oplysninger.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL II

Afviklingsmuligheder

Artikel 13

Vurdering af afviklingsmuligheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne efter høring af tilsynsmyndigheden vurderer, i hvilket omfang forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som ikke er del af en koncern, kan afvikles, uden en antagelse om eventuel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, hvor det er muligt og relevant, ud over anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

Et forsikrings- eller genforsikringsselskab anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt at likvidere dette selskab ved almindelig insolvensbehandling, eller hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden afvikler dette selskab ved anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser.

2. Hvis en afviklingsmyndighed konkluderer, at en afviklingshandling kan være nødvendig i samfundets interesse, fordi likvidation ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang, følger den de på hinanden følgende faser med henblik på:

a) at vælge en foretrukken afviklingshandling, der er egnet til at nå afviklingsmålene på grundlag af forsikrings- eller genforsikringsselskabets struktur og forretningsmodel

b) at vurdere, om det er muligt at anvende den valgte afviklingshandling effektivt inden for en passende tidsfrist, og identificere potentielle hindringer for dens gennemførelse

c) at vurdere troværdigheden af den valgte afviklingshandling under hensyntagen til afviklingens sandsynlige virkning for medlemsstaternes eller Unionens finansielle systemer eller realøkonomier og beskyttelsen af forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesser med henblik på at sikre videreførelsen af kritiske funktioner, der udføres af forsikrings- eller genforsikringsselskabet.

3. Afviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering af afviklingsmuligheder samtidig med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i henhold til artikel 9. Når afviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering, ser de som minimum på de afviklingsmulighedsdimensioner, der er anført i bilaget.

4. Med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder kan afviklingsmyndighederne anmode forsikrings- eller genforsikringsselskaber om at forelægge alle nødvendige oplysninger.

5. EIOPA udsteder senest den 29. januar 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på nærmere at præcisere de forhold og kriterier, som indgår i vurderingen af forsikrings- og genforsikringsselskabers eller koncerners afviklingsmuligheder, jf. nærværende artikels stk. 1 og dette direktivs artikel 14.

Artikel 14

Vurdering af koncerners afviklingsmuligheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber efter høring af den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne for sådanne datterselskaber vurderer, i hvilket omfang koncerner kan afvikles uden en antagelse om eventuel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, hvor det er

muligt og relevant, ud over anvendelse af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

2. En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller afvikler en sådan koncern ved at anvende afviklingsværktøjer på og udøve afviklingsbeføjelser for så vidt angår koncernenhederne, hvis de nemt kan skilles ud i tide, eller på anden vis i henhold til national ret.

De i artikel 70 omhandlede afviklingskollegier tager hensyn til vurderingen af koncernens afviklingsmuligheder i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner.

3. Hvis en afviklingsmyndighed konkluderer, at en afviklingshandling kan være nødvendig i samfundets interesse, fordi likvidation ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang, følger den de på hinanden følgende faser med henblik på:

a) at vælge foretrukne afviklingshandlinger, der er egnede til at nå afviklingsmålene på grundlag af koncernens struktur og forretningsmodel

b) at vurdere, om det er muligt at anvende den valgte afviklingshandling effektivt inden for en passende tidsfrist, og identificere potentielle hindringer for dens gennemførelse

c) at vurdere troværdigheden af den valgte afviklingshandling under hensyntagen til afviklingens sandsynlige virkning for medlemsstaternes eller Unionens finansielle systemer eller realøkonomier og beskyttelsen af forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesse med henblik på at sikre videreførelsen af kritiske funktioner, der udføres af koncernen.

4. Koncernafviklingsmyndighederne foretager vurderingen af koncerners afviklingsmuligheder samtidig med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanerne i henhold til artikel 10. Vurderingen foretages efter den i artikel 11 fastsatte beslutningsprocedure. Når koncernafviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering, ser de som minimum på de afviklingsmulighedsdimensioner, der er anført i bilaget.

5. Med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder kan koncernafviklingsmyndigheden anmode koncernenhederne om at forelægge alle nødvendige oplysninger.

Artikel 15

Beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at når det ved en vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 13 eller 14, afsløres, at der er væsentlige hindringer for et forsikrings- eller genforsikringsselskabs afviklingsmuligheder, giver afviklingsmyndigheden dette forsikrings- eller genforsikringsselskab og den berørte tilsynsmyndighed skriftlig underretning herom.

2. Kravet til afviklingsmyndighederne om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at nå frem til en fælles afgørelse i henhold til artikel 17 om koncernafviklingsplaner som omhandlet i henholdsvis artikel 9, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil foranstaltningerne med henblik på at fjerne de væsentlige hindringer for afviklingsmuligheder er blevet accepteret af afviklingsmyndigheden i henhold til nærværende artikels stk. 3, eller indtil denne har truffet afgørelse herom i henhold til nærværende artikels stk. 4.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning forelægger forsikrings- eller genforsikringsselskabet afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen.

Tidsplanen for gennemførelsen af disse foranstaltninger, som er foreslået af selskabet, skal tage hensyn til årsagerne til de væsentlige hindringer.

Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af tilsynsmyndigheden, om disse foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer.

4. Vurderer afviklingsmyndigheder, at de af et forsikrings- eller genforsikringsselskab foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende hindring, kræver den enten direkte eller indirekte gennem tilsynsmyndigheden, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet træffer en af de i stk. 5 fastsatte alternative

foranstaltninger og giver skriftlig underretning om sådanne foranstaltninger til selskabet, som inden for en måned efter modtagelsen af en sådan underretning skal forelægge en plan for efterlevelsen af disse krav.

Når afviklingsmyndighederne peger på alternative foranstaltninger, skal de påvise, hvorfor forsikrings- eller genforsikringsselskabets foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingsmuligheder, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne nævnte hindringer. Afviklingsmyndighederne tager hensyn til foranstaltningernes virkninger for forsikrings- eller genforsikringsselskabets virksomhed, dets stabilitet og dets evne til at bidrage til økonomien.

5. Med henblik på stk. 4 har afviklingsmyndighederne beføjelse til som minimum at træffe følgende alternative foranstaltninger:

a) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet reviderer koncerninterne finansieringsaftaler eller genovervejer fraværet af sådanne eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand

b) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer

c) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling

d) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet afhænder bestemte aktiver eller omstrukturer passiver

e) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet begrænser eller indstiller bestemte eksisterende eller påtænkte aktiviteter

f) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter

g) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet ændrer sin genforsikringsstrategi

h) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enhver koncernenhed, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, forenkles gennem dets eller dens retlige eller operationelle struktur, for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer

i) kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller et moderselskab opretter et moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat eller et EU-moderforsikringsholdingselskab

j) hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet er datterselskab af et blandet forsikringsholdingselskab, kræve, at det blandede forsikringsholdingselskab opretter et særskilt forsikringsholdingselskab til at kontrollere forsikrings- eller genforsikringsselskabet, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af forsikrings- eller genforsikringsselskabet og undgå, at anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikkefinansielle del.

6. Inden afviklingsmyndigheden peger på de i stk. 5 omhandlede eventuelle alternative foranstaltninger efter høring af tilsynsmyndigheden, overvejer den på behørig vis de potentielle virkninger af sådanne foranstaltninger for soliditeten og stabiliteten af det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs igangværende virksomhed og for det indre marked.

7. En underretning, der er foretaget, eller afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 1 eller 4, skal:

a) indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering

b) være omfattet af klageadgang.

Endvidere skal en afgørelse truffet i henhold til stk. 4 angive, hvordan den opfylder kravet om proportionalitet, som er fastsat i stk. 4, andet afsnit.

8. EIOPA udsteder senest den 29. juli 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for at angive de nærmere detaljer vedrørende foranstaltningerne i henhold til nærværende artikels stk. 5 og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

Artikel 16

Beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder: koncernbehandling

1. Koncernafviklingsmyndigheden tager sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynskollegiet, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 248 i direktiv 2009/138/EF, hensyn til den i artikel 14 omhandlede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse, jf. artikel 17, om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, vedrørende alle relevante koncernenheder.

2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den koncerntilsynsførende og EIOPA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1094/2010 en rapport for det endelige moderselskab og for datterselskabernes afviklingsmyndigheder, som sender nævnte rapport til datterselskaberne inden for deres kompetenceområde. I rapporten, der udarbejdes efter høring af tilsynsmyndigheden, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjer og for effektiv udøvelse af afviklingsbeføjelser i forbindelse med koncernen. I rapporten skal der anbefales eventuelle forholdsmæssigt afpassede og målrettede foranstaltninger, som koncernafviklingsmyndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer, idet der tages hensyn til nævnte foranstaltningers virkninger for koncernens forretningsmodel.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan det endelige moderselskab indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten.

Koncernafviklingsmyndigheden vurderer efter høring af de koncerntilsynsførende, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de myndigheder, som er medlemmer af eller deltager i afviklingskollegiet, de foranstaltninger, der måtte være foreslået af det endelige moderselskab. Koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af tilsynsmyndighederne alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse, jf. artikel 17, i afviklingskollegiet vedrørende identifikation af væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vedrørende vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne hindringerne. I forbindelse hermed tager de hensyn til de potentielle virkninger af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

KAPITEL III

Fælles afgørelser

Artikel 17

Fælles afgørelser

1. De koncerntilsynsførende, tilsynsmyndighederne, koncernafviklingsmyndighederne og afviklingsmyndighederne bestræber sig på at nå frem til de fælles afgørelser, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 4, og artikel 16, stk. 4, alt efter hvad der er relevant, inden for fire måneder efter datoen for:

a) den koncerntilsynsførendes fremsendelse af den forebyggende koncerngenopretningsplan i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6

b) koncernafviklingsmyndighedens fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet afsnit

c) forelæggelsen af eventuelle bemærkninger eller forslaget til alternative foranstaltninger fra det endelige moderselskab eller ved udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, hvis denne udløber først.

EIOPA kan efter anmodning fra en tilsynsmyndighed eller en afviklingsmyndighed bistå de koncerntilsynsførende, tilsynsmyndighederne, koncernafviklingsmyndighederne og afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. Foreligger der ikke en fælles afgørelse inden for den i stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode om nogle af følgende spørgsmål, træffer den koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheden, alt efter hvad der er relevant, sin egen afgørelse herom:

a) gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan

b) eventuelle foranstaltninger, som det endelige moderselskab skal træffe i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4 og 5

c) koncernafviklingsplanen

d) de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger.

Den afgørelse, som den koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheden træffer, alt efter hvad der er relevant, skal være fuldt ud begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant, i løbet af den i stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode. Afgørelsen skal forelægges det endelige moderselskab og de øvrige berørte myndigheder.

3. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne inden for den i stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode om nogle af følgende spørgsmål, træffer hvert datterselskabs tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed, alt efter hvad der er relevant, sin egen afgørelse herom:

a) om der skal udarbejdes en forebyggende genopretningsplan på individuelt grundlag for de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der hører under dens jurisdiktion, jf. artikel 8, stk. 2

b) anvendelsen på datterselskabsplan af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 4 og 5

c) identifikationen af de væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, som er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne disse hindringer, jf. artikel 16, stk. 1.

4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne om vedtagelse af koncernafviklingsplanen, jf. artikel 11, stk. 4, inden for den i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode, træffer hver afviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab sin egen afgørelse og udarbejder og sørger for at ajourføre en afviklingsplan for de enheder, der hører under dens jurisdiktion. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.

5. Hver af afgørelserne fra tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne skal i overensstemmelse med stk. 3 eller 4 være fuldt ud begrundede og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder, koncerntilsynsførende eller koncernafviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant.

6. Tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, som ikke er uenige i en afgørelse som omhandlet i stk. 3 og 4, kan træffe en fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan, som omfatter koncernenheder, der hører under deres jurisdiktioner.

7. Hvis en af de berørte tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder ved udløbet af den i stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode på fire måneder har indbragt en sag for EIOPA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udskyder den berørte koncerntilsynsførende, koncernafviklingsmyndighed, tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed sin afgørelse, jf. nærværende artikels stk. 2, 3 og 4, og afventer den afgørelse, som EIOPA måtte træffe i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 19, stk. 3, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den i stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode anses for at være forligsfasen, jf. nævnte forordnings artikel 19, stk. 2. EIOPA træffer afgørelse inden for én måned. Efter udløbet af den i stk. 1, første afsnit, indledningen, omhandlede periode, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EIOPA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EIOPA inden for én måned efter indbringelse af sagen for EIOPA, er det afgørelsen fra den koncerntilsynsførende, koncernafviklingsmyndigheden, tilsynsmyndigheden eller afviklingsmyndigheden for koncernen eller datterselskabet på individuelt plan, alt efter hvad der er relevant, som finder anvendelse.

8. De fælles afgørelser, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 4, artikel 16, stk. 4, og nærværende artikels stk. 6, og de afgørelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4, anerkendes som endelig og anvendes af tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne i den berørte medlemsstat.

9. Når der træffes fælles afgørelser i henhold til artikel 11, stk. 4, og, for så vidt angår koncernafviklingsplaner, nærværende artikels stk. 6, og når en afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for en uenighed vedrørende koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, iværksætter koncernafviklingsmyndigheden en ny vurdering af koncernafviklingsplanen.

AFSNIT III

AFVIKLING

KAPITEL I

Afviklingsmål, betingelser for afvikling og generelle principper

Artikel 18

Afviklingsmål

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, tager hensyn til de i stk. 2 angivne afviklingsmål og vælger de værktøjer og beføjelser, som bedst opfylder de mål, der er relevante efter tilfældets omstændigheder.

2. Afviklingsmålene er følgende:

a) beskyttelse af forsikringstageres, begunstigedes og skadesanmelderes kollektive interesser

b) opretholdelse af finansiel stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning og opretholde markedsdisciplinen

c) sikring af videreførelsen af kritiske funktioner

d) beskyttelse af offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

Når afviklingsmyndighederne forfølger det afviklingsmål, der er omhandlet i første afsnit, litra c), vælger de de metoder i forbindelse med kritiske funktioner, der bedst bevarer videreførelsen af forsikringsdækningen for forsikringstagerne.

Når afviklingsmyndighederne forfølger det afviklingsmål, der er omhandlet i første afsnit, litra d), prioriterer de i videst muligt omfang anvendelsen af andre finansieringskilder end medlemsstaternes budget, herunder finansieringsordninger som omhandlet i artikel 81 og forsikringsgarantiordninger, hvis disse er tilgængelige til dette formål i henhold til gældende ret.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de forfølger afviklingsmålene, søger at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre det er nødvendigt for at nå disse afviklingsmål.

3. Afviklingsmålene er alle lige vigtige, og medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne afvejer dem på behørig vis efter det enkelte tilfældes art og omstændigheder.

Artikel 19

Betingelser for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingshandling over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis alle af følgende betingelser er opfyldt:

a) tilsynsmyndigheden har efter høring af afviklingsmyndigheden, eller afviklingsmyndigheden har efter høring af tilsynsmyndigheden konstateret, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) der er ikke er nogen rimelig udsigt til, at alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor eller af en tilsynsmyndighed, herunder forebyggende og korrigerende foranstaltninger, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende

c) en afviklingshandling er nødvendig i samfundets interesse.

2. Hvis en afviklingsmyndighed træffer en afviklingshandling, og indtil denne afviklingshandling er afsluttet, vedtager tilsynsmyndigheden ikke foranstaltninger over for det selskab, der er under afvikling, medmindre afviklingsmyndigheden er enig i sådanne foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne råder over de nødvendige værktøjer, navnlig tilstrækkelig adgang til eventuelle relevante oplysninger, til at kunne foretage konstateringen i stk. 1, litra a), efter høring af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden forsyner uden unødigt ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som denne anmoder om med henblik på at udføre sin vurdering.

4. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, under følgende omstændigheder:

a) forsikrings- eller genforsikringsselskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 5, i direktiv 2009/138/EF, og der ikke er nogen rimelig udsigt til at overholdelsen genoprettes

b) forsikrings- eller genforsikringsselskabet opfylder ikke længere betingelserne for at blive meddelt tilladelse eller tilsidesætter groft sine forpligtelser i henhold til de love og bestemmelser, som den er underlagt, eller der foreligger objektive elementer til støtte for, at selskabet i nær fremtid groft vil tilsidesætte sine forpligtelser på en måde, som vil berettige til at trække tilladelsen tilbage

c) forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at selskabets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver

d) forsikrings- eller genforsikringsselskabet er ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller der foreligger objektive elementer til støtte for en konstatering af, at selskabet i nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation

e) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige er nødvendig.

5. Med henblik på stk. 1, litra c), anses en afviklingshandling for at være i samfundets interesse, hvis en sådan foranstaltning er nødvendig for at nå og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene, og en likvidation af selskabet ved almindelig insolvensbehandling, herunder ved anvendelse af forsikringsgarantiordninger, som finder anvendelse på dette selskab, hvis betingelserne for almindelig insolvensbehandling er opfyldt, ikke ville opfylde disse mål i samme omfang.

Artikel 20

Betingelser for afvikling for så vidt angår moderselskaber og holdingselskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for en af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), hvis den pågældende enhed mutatis mutandis opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1.

2. Hvis et blandet forsikringsholdingselskabs datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber ejes direkte eller indirekte af et mellemliggende forsikringsholdingselskab, sikrer medlemsstaterne, at der med henblik på koncernafvikling træffes afviklingshandlinger over for det mellemliggende forsikringsholdingselskab, og de træffer ikke afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det blandede forsikringsholdingselskab.

3. Med forbehold af stk. 2 kan afviklingsmyndighederne træffe afviklingshandlinger over for en af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c)-e), selv hvis disse enheder ikke opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1, når alle af følgende betingelser er opfyldt:

a) et eller flere af datterforsikrings- eller genforsikringsselskaberne opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1

b) datterforsikrings- eller genforsikringsselskabernes aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen eller koncernen som helhed, eller hvis medlemsstatens insolvensret kræver, at koncerner behandles som en helhed

c) afviklingshandlinger over for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c)-e), er nødvendige for afvikling af datterforsikrings- eller genforsikringsselskaberne eller for afvikling af koncernen som helhed.

Artikel 21

Insolvensbehandling af selskaber, som ikke er underlagt afviklingshandlinger

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1, litra a)-b), men ikke betingelsen i artikel 19, stk. 1, litra c), gøres til genstand for likvidation som defineret i artikel 268, stk. 1, litra d), i direktiv 2009/138/EF eller anden insolvensbehandling i henhold til national ret, der er indledt og overvåget af de kompetente myndigheder som defineret i artikel 268, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/138/EF, for at sikre en velordnet udtræden af markedet.

Artikel 22

Overordnede principper for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender i afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, træffer alle egnede foranstaltninger til at sikre, at afviklingshandlingen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:

a) aktionærerne i det selskab, der er under afvikling, bærer først tabene

b) kreditorerne i det selskab, der er under der afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv

c) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og den øverste ledelse i det selskab, der er under afvikling, udskiftes, undtagen hvis fuld eller delvis opretholdelse af nævnte organ eller øverste ledelse anses for at være nødvendig for at nå afviklingsmålene

d) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og den øverste ledelse i det selskab, der er under afvikling, yder al nødvendig bistand med henblik på at nå afviklingsmålene

e) fysiske og juridiske personer bærer i henhold til civil- eller strafferet ansvaret for, at det selskab, der er under afvikling, er brudt sammen

f) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv

g) ingen aktionær eller kreditor påføres større tab, end de ville være blevet påført, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 55-57

h) afviklingshandlinger træffes i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv.

2. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet er del af en koncern, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed, minimerer følgende:

a) virkningerne for andre koncernenheder og for koncernen som helhed

b) de negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i Unionen og medlemsstaterne.

3. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser sikrer medlemsstaterne, at de overholder Unionens statsstøtteregler.

4. Når afviklingsværktøjer anvendes, anses den enhed, på hvilken disse værktøjer finder anvendelse, for at være under konkursbehandling eller en tilsvarende insolvensbehandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF ([19]).

5. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser underretter og hører afviklingsmyndighederne medarbejderrepræsentanter for det berørte selskab, når det er relevant.

6. Afviklingsmyndighederne anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, uden at dette berører bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer som fastsat i national ret eller retspraksis.

KAPITEL II

Værdiansættelse

Artikel 23

Værdiansættelse med henblik på afvikling

1. Afviklingsmyndighederne sikrer, at alle afviklingshandlinger træffes på baggrund af en værdiansættelse, der sikrer en rimelig, forsigtig og realistisk vurdering af aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e).

2. Før afviklingsmyndigheden beslutter at indlede en afviklingsprocedure mod en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), sørger myndigheden for, at der foretages en første værdiansættelse for at afgøre, om betingelserne for afvikling i henhold til artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt.

3. Efter at afviklingsmyndigheden har besluttet at indlede en afviklingsprocedure mod en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), sørger den for, at der foretages en anden værdiansættelse for:

a) at give input til afgørelsen om, hvilken afviklingshandling der passende skal træffes

b) at sikre, at enhedens eventuelle tab kan indregnes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne finder anvendelse

c) at give input til afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af ejerskabsinstrumenter

d) at give input til afgørelsen om omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af alle usikrede passiver, herunder gældsinstrumenter

e) hvis overgangsselskabsværktøjet anvendes, at give input til afgørelsen om, hvilke aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter der kan overføres til overgangsselskabet, og til afgørelsen om værdien af en eventuel modydelse, der kan betales til det selskab, der er under afvikling, eller i givet fald til indehaverne af ejerskabsinstrumenterne

f) hvis virksomhedssalgsværktøjet anvendes, at give input til afgørelsen om, hvilke aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter der kan overføres til tredjepartskøberen, og at give input til afviklingsmyndighedens forståelse af, hvad der udgør kommercielle vilkår i forbindelse med artikel 31.

4. Den værdiansættelse, der er omhandlet i stk. 3, skal være i overensstemmelse med artikel 75 i direktiv 2009/138/EF. Denne værdiansættelse kan dog, hvor det er relevant, justeres for at afspejle, at antagelsen om, at selskabet udøver sin virksomhed som en going concern, ikke er opfyldt, og for at afspejle de specifikke forhold i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer.

5. De værdiansættelser, der er omhandlet i stk. 2 og 3, kan kun påklages i henhold til artikel 67 sammen med afgørelsen om at anvende et afviklingsværktøj eller at udøve en afviklingsbeføjelse.

([19]) Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

Artikel 24

Krav til værdiansættelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 23 omhandlede værdiansættelser foretages af en af følgende:

a) en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder og af den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e)

b) afviklingsmyndigheden, hvis disse værdiansættelser ikke kan foretages af en person som omhandlet i litra a).

2. De i artikel 23 omhandlede værdiansættelser betragtes som endelige, når de er foretaget af den person, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), og når alle kravene i nærværende artikels stk. 3-5 er opfyldt.

3. En endelig værdiansættelse skal baseres på forsigtige antagelser, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, og må ikke bygge på en antagelse om potentiel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingshandlinger.

4. En endelig værdiansættelse skal suppleres af følgende oplysninger fra enheden, jf. artikel 1, stk. 1, litra a)-e):

a) et ajourført årsregnskab og en ajourført økonomisk værdiansættelse af enheden i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF

b) en rapport om enhedens finansielle stilling, herunder, hvor det er relevant, en evaluering foretaget af en uafhængig aktuarfunktion for enhedens forsikringsmæssige hensættelser, der er omhandlet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, i direktiv 2009/138/EF

c) alle yderligere oplysninger om markedet og regnskabsmæssige værdier af aktiverne, de forsikringsmæssige hensættelser, jf. afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, i direktiv 2009/138/EF, og andre passiver i enheden.

5. En endelig værdiansættelse skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til gældende insolvensret. Den endelige værdiansættelse skal også indeholde et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis den berørte enhed var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Det i første afsnit anførte skøn berører ikke den i artikel 56 omhandlede værdiansættelse.

6. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af både afviklingsmyndigheden og den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), med henblik på nærværende artikels stk. 1

b) metodologierne for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i forsikrings- eller genforsikringsselskabet i forbindelse med en afvikling

c) adskillelsen af værdiansættelserne i henhold til dette direktivs artikel 23 og 56.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 25

Midlertidige og endelige værdiansættelser

1. De i artikel 23 omhandlede værdiansættelser, som ikke opfylder kravene fastsat i artikel 24, stk. 2, betragtes som midlertidige værdiansættelser.

Midlertidige værdiansættelser skal indeholde en buffer til yderligere tab og en passende begrundelse for nævnte buffer.

2. Afviklingsmyndigheder, som træffer en afviklingshandling baseret på en midlertidig værdiansættelse, skal sørge for, at der foretages en endelig værdiansættelse, så snart det er praktisk muligt.

Disse afviklingsmyndigheder sikrer, at den i første afsnit omhandlede endelige værdiansættelse:

a) giver mulighed for fuld anerkendelse af eventuelle tab for den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i dens regnskaber

b) indgår i afgørelsen om at nedskrive kreditorernes fordringer eller øge værdien af den betalte modydelse, jf. stk. 3.

3. Hvis skønnet over den endelige værdiansættelse af nettoværdien af den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), er højere end skønnet over den midlertidige værdiansættelse af den pågældende enheds nettoværdi, kan afviklingsmyndigheden:

a) øge værdien af de fordringer fra berørte kreditorer, der er blevet nedskrevet eller omstruktureret

b) kræve, at et overgangsselskab foretager en yderligere betaling af en modydelse med hensyn til aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser til det selskab, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af ejerskabsinstrumenterne.

4. EIOPA udarbejder et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for i forbindelse med denne artikels stk. 1 at præcisere metodologien for beregning af bufferen for yderligere tab, som skal medtages i midlertidige værdiansættelser.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL III

Afviklingsværktøjer

Afdeling 1

Generelle principper

Artikel 26

Generelle principper for afviklingsværktøjer

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), der opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3.

2. Når en afviklingsmyndighed beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), og denne afviklingshandling vil medføre, at kreditorerne, og navnlig forsikringstagerne, lider tab, eller at deres fordringer omstruktureres eller konverteres, udøver afviklingsmyndigheden beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 35 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsværktøjet.

Et eventuelt provenu, der hidrører efter dækning af rimelige udgifter i forbindelse med anvendelse af afviklingsværktøjerne eller udøvelse af afviklingsbeføjelserne som følge af anvendelsen af et afviklingsværktøj i overensstemmelse med stk. 5, skal først kompensere enhedens forsikringstagere og andre kreditorer, i det omfang deres fordringer er blevet nedskrevet uden at blive fuldt ud kompenseret.

Konverteringen af nedskrivningsrelevante passiver til kapitalinstrumenter kan kun anvendes på forsikringskrav, hvis afviklingsmyndigheden begrunder, at afviklingsmålene ikke kan nås ved hjælp af andre afviklingsværktøjer, eller at konverteringen af forsikringskrav ville føre til bedre beskyttelse af forsikringstagere sammenlignet med anvendelsen af ethvert andet afviklingsværktøj og nedskrivningen af deres fordringer.

3. Afviklingsværktøjerne er følgende:

a) værktøjet til solvent porteføljeafvikling

b) virksomhedssalgsværktøjet

c) overgangsselskabsværktøjet

d) værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver.

e) nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.

Afviklingsmyndighederne kan anvende afviklingsværktøjerne enten hver for sig eller i enhver kombination, med undtagelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, som kun må anvendes sammen med et andet afviklingsværktøj.

4. Hvis virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet anvendes alene, og hvis disse værktøjer anvendes til kun at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i det selskab, der er under afvikling, likvideres den resterende del af det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den resterende del af en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), fra hvilket eller hvilken aktiverne, rettighederne eller passiverne er blevet overført, ved almindelig insolvensbehandling. En sådan likvidation sker inden for en rimelig tidsfrist, under hensyntagen til det eventuelle behov i det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller resterende del af en enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e), for at levere ydelser eller yde støtte i henhold til artikel 45, for at gøre det muligt for modtageren at udføre de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen, og under hensyntagen til andre grunde til, at videreførelsen af den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller af en enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e), er nødvendig for at nå afviklingsmålene eller overholde principperne i artikel 22.

5. Afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i henhold til artikel 81, eller afviklingsmyndigheden på vegne af en finansieringsordning kan få dækket rimelige udgifter, der er behørigt afholdt i forbindelse med anvendelse af afviklingsværktøjerne eller udøvelse af afviklingsbeføjelserne på en eller flere af følgende måder:

a) som et fradrag for en modydelse, der er betalt af en modtager til det selskab, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter

b) fra det selskab, der er under afvikling, som privilegeret kreditor

c) fra et eventuelt provenu, som hidrører fra indstillingen af overgangsselskabets virksomhed, porteføljeadministrationsselskabet eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under solvent porteføljeafvikling, som privilegeret kreditor.

6. Medlemsstaterne sikrer, at nationale insolvensretlige regler vedrørende omstødelse eller anfægtelighed af retsakter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed ved anvendelsen af et afviklingsværktøj eller udøvelsen af en afviklingsbeføjelse.

7. Medlemsstaterne kan give afviklingsmyndighederne supplerende værktøjer og beføjelser, som kan anvendes eller udøves, når en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, forudsat at:

a) de supplerende værktøjer og beføjelser, når de anvendes på en grænseoverskridende koncern, ikke udgør hindringer for effektiv koncernafvikling, og

b) disse værktøjer og beføjelser er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede principper for afvikling i artikel 22.

8. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, i det omfang et af afviklingsværktøjerne ikke finder anvendelse på en enhed, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, som følge af dens specifikke retlige form som gensidigt selskab eller andelsselskab, har de nødvendige beføjelser til at anvende værktøjer, der svarer så meget som muligt til dem, der er anført i denne artikels stk. 3, herunder med hensyn til deres virkninger.

Afdeling 2

Værktøjet til solvent porteføljeafvikling

Artikel 27

Værktøjet til solvent porteføljeafvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at indlede en solvent porteføljeafviklingsprocedure mod det selskab, der er under afvikling, med henblik på at indstille selskabets virksomhed og forbyde det selskab, der er under afvikling, at tegne nye forsikrings- eller genforsikringsforretninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis tilsynsmyndigheden trækker tilladelsen tilbage, opfylder det forsikrings- eller genforsikringsselskab, som værktøjet til solvent porteføljeafvikling er blevet anvendt på, minimumskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 5, i direktiv 2009/138/EF umiddelbart efter anvendelsen af dette værktøj.

3. Hvis tilsynsmyndigheden trækker tilladelsen tilbage, sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet, der er genstand for værktøjet til solvent porteføljeafvikling, fortsat er omfattet af de almindelige bestemmelser om og formål med forsikringstilsyn, der er fastsat i afsnit I, kapitel III, i direktiv 2009/138/EF, indtil dets virksomheds ophør i overensstemmelse med denne artikels stk. 8.

4. Afviklingsmyndighederne sikrer, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er i stand til at bevare et tilstrækkeligt uddannet og kompetent personale, som kan sikre en velordnet videreførelse af dets forsikringsvirksomhed, som er under skadesafvikling, indtil det likvideres.

5. Afviklingsmyndighederne overvåger i tæt samarbejde med tilsynsmyndighederne likviditetsstrømmen samt omkostningerne og udgifterne i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under afvikling, for at bevare dets værdi og salgbarhed.

6. I tæt samarbejde med tilsynsmyndighederne vurderer afviklingsmyndighederne påtænkte ændringer af aktivers sammensætning, overvåger nøje genforsikringsordninger og kræver uafhængige aktuarmæssige gennemgange af forsikringsmæssige hensættelser og reserver, som minimum på kvartalsbasis.

7. Ved anvendelse af værktøjet til solvent porteføljeafvikling kan afviklingsmyndighederne begrænse eller forbyde enhver forrentning af egenkapital og instrumenter, der behandles som egenkapital, herunder udbyttebetalinger, og kan begrænse eller forbyde eventuelle betalinger af variabel aflønning og skønsmæssige pensionsydelser.

8. Afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, at et selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, skal likvideres i følgende tilfælde, alt efter hvilket der indtræder først:

a) alle eller praktisk talt alle aktiver, rettigheder eller passiver i det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, sælges til en tredjepartskøber

b) aktiverne i det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet.

9. Ved anvendelse af værktøjet til solvent porteføljeafvikling, og hvis nettoværdien af det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er blevet negativ, vurderer afviklingsmyndigheden, om selskabet skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling, eller om et andet afviklingsværktøj skal anvendes.

Hvis minimumskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 5, i direktiv 2009/138/EF ikke er opfyldt, vurderer afviklingsmyndigheden i tæt samarbejde med tilsynsmyndigheden, om selskabet skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling, eller om et andet afviklingsværktøj skal anvendes.

Afdeling 3

Værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet

Artikel 28

Principper for anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet

1. Med forbehold af artikel 31, stk. 5 og 6, og artikel 67, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet uden at indhente samtykke fra aktionærerne i det selskab, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end køberen eller overgangsselskabet, og uden at skulle overholde andre selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav end kravene i artikel 29.

2. Med forbehold af artikel 26, stk. 2 og 5, tilfalder en modydelse, der betales af køberen eller overgangsselskabet:

a) ejerne af aktierne eller af andre ejerskabsinstrumenter, når sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som er udstedt af det selskab, der er under afvikling, er blevet overført fra indehaverne af disse aktier eller instrumenter til køberen eller overgangsselskabet

b) det selskab, der er under afvikling, når nogle eller alle aktiver eller passiver i det selskab, der er under afvikling, er blevet overført til køberen eller overgangsselskabet.

3. Enhver modydelse, der betales af et porteføljeadministrationsselskab som omhandlet i artikel 30, stk. 2, med hensyn til de aktiver, rettigheder eller passiver, der er erhvervet direkte fra det selskab, der er under afvikling, tilfalder det selskab, der er under afvikling, jf. dog artikel 26, stk. 2 og 5. Modydelser kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet.

4. Overførsler, der foretages ved anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet, er omfattet af sikkerhedsforanstaltningerne i afsnit III, kapitel V.

5. Afviklingsmyndighederne kan anvende værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet mere end én gang for at foretage supplerende overførsler, når det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene.

6. Medlemsstaterne sikrer, at en køber eller et overgangsselskab som omhandlet i stk. 1 kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og i relevant omfang adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer, børser og forsikringsgarantiordninger som det selskab, der er under afvikling, udøvede, forudsat at køberen eller overgangsselskabet opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

I tilfælde hvor ikke alle kriterierne i første afsnit er opfyldt, sikrer medlemsstaterne, hvor det er relevant, at:

a) medlemskab af eller deltagelse i betalings-, clearing- og afregningssystemer, børser og forsikringsgarantiordninger ikke nægtes på grund af, at køberen eller overgangsselskabet ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at en sådan rating ikke svarer til de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne

b) hvis køberen eller overgangsselskabet ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et betalings-, clearing- eller afregningssystem, en børs eller forsikringsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndighederne fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter ansøgning herom fra køberen eller overgangsselskabet.

7. Uden at dette berører afsnit III, kapitel V, har aktionærer eller kreditorer i det selskab, der er under afvikling, og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres ved anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet, ikke rettigheder eller krav i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver eller i forbindelse med administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller den

øverste ledelse for overgangsselskabet eller porteføljeadministrationsselskabet.

Artikel 29

Procedurekrav vedrørende salg af virksomheder, der er under afvikling, og aktiver, rettigheder eller passiver deri

1. Når afviklingsmyndighederne agter at anvende virksomhedssalgsværktøjet eller sælge et overgangsselskab eller dets aktiver, rettigheder eller passiver, sikrer medlemsstaterne, at det selskab, der er under afvikling, overgangsselskabet eller de berørte aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter markedsføres i overensstemmelse med kravene i stk. 2, jf. dog stk. 3. Puljer af rettigheder, aktiver og passiver kan markedsføres særskilt.

2. Uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, skal den markedsføring, der er omhandlet i stk. 1, opfylde følgende krav:

a) den skal være så gennemsigtig som mulig og må ikke i væsentlig grad indeholde urigtige oplysninger om aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det selskab eller overgangsselskab, som en afviklingsmyndighed agter at overføre

b) den må ikke medføre ubehørig begunstigelse eller forskelsbehandling af potentielle købere

c) den skal være fri for interessekonflikter

d) den må ikke give en potentiel køber en urimelig fordel

e) den skal tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afviklingshandling

f) den skal tilsigte en så høj salgspris som muligt for de berørte aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver.

Disse krav må ikke hindre, at afviklingsmyndighederne kan rette opfordring til bestemte potentielle købere.

En eventuel offentliggørelse af markedsføringen af en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), eller af det overgangsselskab, der ellers ville være påkrævet i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, kan udsættes i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 17, stk. 4 eller 5.

3. Afviklingsmyndighederne kan vedtage en begrundet afgørelse om ikke at overholde kravet om at markedsføre et salg, hvis de konstaterer, at overholdelse af kravene i stk. 2 sandsynligvis vil underminere et eller flere af afviklingsmålene.

Artikel 30

Værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, eller et overgangsselskab til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber.

2. I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver er et porteføljeadministrationsselskab en juridisk person, der:

a) ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, hvilket kan inkludere afviklingsmyndigheden, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden, og

b) er oprettet med henblik på at modtage nogle eller alle aktiver, rettigheder og passiver i et eller flere selskaber, der er under afvikling, eller et overgangsselskab.

3. Porteføljeadministrationsselskabet forvalter de porteføljer, der er overført til det, med henblik på at maksimere deres værdi ved salg af disse porteføljer eller velordnet likvidation.

4. Medlemsstaterne sikrer, at driften af et porteføljeadministrationsselskab opfylder følgende krav:

a) den berørte afviklingsmyndighed har godkendt porteføljeadministrationsselskabets stiftelsesdokumenter

b) under iagttagelse af ejerforholdene i porteføljeadministrationsselskabet udpeger eller godkender den berørte afviklingsmyndighed selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

c) den berørte afviklingsmyndighed godkender aflønningen af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og præciserer deres ansvarsområder

d) den berørte afviklingsmyndighed godkender porteføljeadministrationsselskabets strategi og risikoprofil.

5. Afviklingsmyndighederne må kun udøve den beføjelse, der er anført i stk. 1, på overførsler af aktiver, rettigheder eller passiver sammen med andre afviklingsværktøjer, og hvis følgende situationer opstår:

a) situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver, rettigheder eller passiver er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis disse aktiver, rettigheder eller passiver blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling

b) en sådan overførsel er nødvendig for at gøre det lettere at anvende værktøjet til solvent porteføljeafvikling eller for at sikre, at det selskab, der er under afvikling, eller et overgangsselskab fungerer korrekt

c) en sådan overførsel er nødvendig for at maksimere likvidationsprovenuet.

6. Når afviklingsmyndighederne anvender værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, bestemmer de i overensstemmelse med artikel 23 og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler den modydelse, for hvilken aktiverne, rettighederne og passiverne overføres til porteføljeadministrationsselskabet. Modydelsen kan have nominel eller negativ værdi.

7. Hvis afviklingsmyndighederne har anvendt overgangsselskabsværktøjet, kan porteføljeadministrationsselskabet efter anvendelsen af overgangsselskabsværktøjet erhverve aktiver, rettigheder eller passiver fra overgangsselskabet.

8. Afviklingsmyndighederne kan overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra det selskab, der er under afvikling, til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et eller flere porteføljeadministrationsselskaber til det selskab, der er under afvikling, i følgende situationer:

a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af aktiverne, rettighederne eller passiverne er udtrykkeligt angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget

b) aktiverne, rettighederne eller passiverne falder ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

I begge de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), kan tilbageførslen ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

Det selskab, der er under afvikling, har pligt til at tage aktiver, rettigheder eller passiver, der er overført i overensstemmelse med første afsnit, litra a) og b), tilbage.

9. De mål, der er fastsat for et porteføljeadministrationsselskab, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det selskab, der er under afvikling. Medlemmerne af porteføljeadministrationsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller øverste ledelse hæfter ikke over for sådanne aktionærer eller kreditorer som følge af de handlinger, som de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre sådanne handlinger eller undladelser i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse det ansvar, som et porteføljeadministrationsselskab og medlemmerne af dets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller øverste ledelse har for handlinger og undladelser som led i varetagelsen af deres pligter.

Artikel 31

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til en køber, som ikke er et overgangsselskab:

a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et selskab, der er under afvikling

b) alle eller eventuelle aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling.

2. En overførsel i henhold til stk. 1 finder sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

Afviklingsmyndighederne træffer alle rimelige foranstaltninger til at opnå kommercielle vilkår for overførslen, som er i overensstemmelse med den værdiansættelse, der foretages efter artikel 23, idet der tages hensyn til de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.

3. Afviklingsmyndighederne kan med samtykke fra køberen lade de foretagne overførsler tilbageføre, hvis det er begrundet i de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde. Det selskab, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere er forpligtet til tage overførte aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver tilbage.

4. Køberne er forpligtet til at have den fornødne tilladelse til at udøve de erhvervede forretningsaktiviteter, når der foretages en overførsel som omhandlet i stk. 1. Tilsynsmyndighederne sikrer, at enhver ansøgning om en sådan tilladelse behandles på rettidig vis i forbindelse med overførslen.

5. Hvis en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som følge af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, jf. artikel 57, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, foretager tilsynsmyndigheden for det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab, uanset artikel 57-62 i direktiv 2009/138/EF, den i henhold til nævnte artikler krævede vurdering på rettidig vis, således at anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ikke forsinkes, eller det ikke forhindres, at afviklingshandlingen opfylder afviklingsmålene.

6. Medlemsstaterne sikrer, hvis tilsynsmyndigheden ikke har gennemført den i stk. 5 omhandlede vurdering fra datoen for overførslen, at følgende finder anvendelse:

a) en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen skal have øjeblikkelig retsvirkning

b) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) suspenderes køberens stemmeret, der er knyttet til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og stemmeretten tildeles alene afviklingsmyndigheden, som ikke har pligt til at udøve en sådan stemmeret, og som ikke på nogen måde kan drages til ansvar for at udøve eller afstå fra at udøve en sådan stemmeret

c) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) finder de sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede andele, jf. artikel 62 i direktiv 2009/138/EF, ikke anvendelse på en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter

d) straks efter afslutningen af sin vurdering giver tilsynsmyndigheden afviklingsmyndigheden og køberen skriftlig underretning om, hvorvidt den godkender eller i henhold til artikel 58, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF modsætter sig en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen

e) hvis tilsynsmyndigheden godkender en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, anses den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret for i fuldt omfang at være tildelt køberen umiddelbart efter, at afviklingsmyndigheden eller køberen har modtaget en sådan godkendelsesmeddelelse fra tilsynsmyndigheden

f) hvis tilsynsmyndigheden modsætter sig en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, gælder følgende:

i) den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret, jf. litra b), har fuld retskraft og -virkning

ii) afviklingsmyndigheden kan kræve, at køberen afhænder sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter inden for en af afviklingsmyndigheden fastsat afhændelsesperiode under hensyntagen til de gældende markedsvilkår

iii) hvis køberen ikke efterkommer det i nr. ii) fastsatte krav, kan tilsynsmyndigheden med afviklingsmyndighedens samtykke pålægge køberen sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede andele, jf. artikel 62 i direktiv 2009/138/EF.

7. Med henblik på udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF, betragtes køberen som en videreførelse af det selskab, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver sådan rettighed, som det selskab, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Artikel 32

Overgangsselskabsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til et overgangsselskab:

a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere selskaber, der er under afvikling

b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere selskaber, der er under afvikling.

2. Ved overgangsselskab forstås en juridisk person, der opfylder alle af følgende krav:

a) Det ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, hvilket kan inkludere afviklingsmyndigheden eller i givet fald en forsikringsgarantiordning, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden.

b) Det er oprettet med henblik på at modtage og forvalte alle eller nogle aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere selskaber, der er under afvikling, med henblik på at nå afviklingsmålene og sælge det selskab, der er under afvikling.

3. Ved anvendelsen af overgangsselskabsværktøjet sikrer afviklingsmyndighederne, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til overgangsselskabet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det selskab, der er under afvikling.

4. Efter anvendelse af overgangsselskabsværktøjet kan afviklingsmyndighederne, når det er begrundet i de nærmere omstændigheder, tilbageføre de foretagne overførsler, og det selskab, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage overførte aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage, hvis det er begrundet i de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde, i følgende situationer:

a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen blev foretaget

b) de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver falder ikke ind under de kategorier af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen blev foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

En tilbageførsel som omhandlet i første afsnit kan foretages inden for en hvilken som helst periode og skal opfylde alle øvrige betingelser, der fremgår af det instrument, hvorved overførslen blev foretaget.

5. Efter anvendelse af overgangsselskabsværktøjet kan afviklingsmyndighederne overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra overgangsselskabet til en tredjepartskøber.

6. Et overgangsselskab betragtes som en videreførelse af det selskab, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som det selskab, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

7. De mål, der er fastsat for overgangsselskabet, må ikke indebære pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det selskab, der er under afvikling. Medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller den øverste ledelse for overgangsselskabet hæfter ikke over for sådanne aktionærer eller kreditorer som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre sådanne handlinger eller undladelser i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte har påvirket disse aktionærers eller kreditorers rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse det ansvar, som et overgangsselskab og medlemmerne af dets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller øverste ledelse har i henhold til national ret for handlinger og undladelser som led i varetagelsen af deres pligter.

Artikel 33

Drift af et overgangsselskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at et overgangsselskab drives i overensstemmelse med følgende krav:

a) afviklingsmyndigheden har godkendt overgangsselskabets stiftelsesdokumenter

b) under iagttagelse af ejerforholdene i overgangsselskabet, udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden overgangsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og fastlægger deres ansvarsområder

d) afviklingsmyndigheden godkender overgangsselskabets strategi og risikoprofil

e) overgangsselskabet er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF og har den fornødne tilladelse i henhold til gældende national ret til at udøve de aktiviteter og ydelser, som det erhverver ved en overførsel i henhold til nærværende direktivs artikel 42

f) overgangsselskabet overholder kravene i og er underlagt tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF

g) overgangsselskabets drift er i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler, og afviklingsmyndigheden kan i overensstemmelse hermed præcisere begrænsninger for dets aktiviteter.

Uanset de bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, litra e) og f), og hvis det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, kan et overgangsselskab etableres og få meddelt tilladelse uden at opfylde direktiv 2009/138/EF for en kort periode ved påbegyndelsen af sin drift. Med henblik herpå indgiver afviklingsmyndigheden en anmodning herom til tilsynsmyndigheden. Hvis tilsynsmyndigheden beslutter at meddele en sådan tilladelse, angiver denne den periode, i hvilken overgangsselskabet er fritaget for at opfylde kravene i direktiv 2009/138/EF. Denne periode må ikke overstige 24 måneder.

2. Med forbehold af eventuelle restriktioner i henhold til Unionens eller nationale konkurrenceregler driver overgangsselskabets ledelse overgangsselskabet med henblik på at nå afviklingsmålene og sælge det selskab, der er under afvikling, eller de overførte aktiver, rettigheder eller passiver til en eller flere købere i den private sektor, når de rette markedsvilkår er til stede.

3. Afviklingsmyndighederne beslutter, at en enhed ikke længere er et overgangsselskab i følgende situationer, alt efter hvilken der indtræder først:

a) overgangsselskabet fusionerer med en anden enhed

b) overgangsselskabet opfylder ikke længere kravene i artikel 32, stk. 2

c) alle eller stort set alle af overgangsselskabets aktiver, rettigheder eller passiver sælges til en tredjepartskøber

d) overgangsselskabets aktiver er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet.

4. Et eventuelt provenu, som hidrører fra indstillingen af driften af overgangsselskabet, tilfalder overgangsselskabets aktionærer, jf. dog artikel 26, stk. 2 og 5.

Artikel 34

Overførsel til forsikringsgarantiordninger

1. Uanset artikel 32 og 33 kan medlemsstaterne fastsætte, at et overgangsselskabs opgaver og rettigheder tildeles en passende forsikringsgarantiordning. Samtidig med at forsikringstageres interesser og kontinuitet i forsikringsforbindelser og skadesopgørelse sikres, og at målene i dette direktiv stadig opfyldes i tilstrækkelig grad, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om overførsel til sådanne forsikringsgarantiordninger af:

a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere selskaber, der er under afvikling, eller

b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere selskaber, der er under afvikling.

Afviklingsmyndighederne sikrer, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til forsikringsgarantiordningen, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det selskab, der er under afvikling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en forsikringsgarantiordning, der er tildelt et overgangsselskabs opgaver og rettigheder, opfylder følgende krav:

a) Afviklingsmyndigheden har godkendt overgangsselskabets stiftelsesdokumenter.

b) Afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og fastlægger deres ansvarsområder.

c) Overgangsselskabet indgår ikke nye forsikringsaftaler eller ændrer eksisterende forsikringsaftaler på en måde, der kan øge forsikringskravene over for overgangsselskabet.

d) Forsikringsgarantiordningen er omfattet af almindelige bestemmelser for og formål med forsikringstilsyn for at sikre tilstrækkelig forsikringstagerbeskyttelse.

Første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse på en forsikringsgarantiordning, der er tildelt et overgangsselskabs opgaver og rettigheder, hvis overførte aktiver, rettigheder, passiver eller ejerskabsrettigheder er adskilt fra forsikringsgarantiordningens andre aktiver, rettigheder og passiver, og aflønning ikke betales fra de overførte aktiver.

3. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringen af en forsikringsgarantiordning, der tildeles et overgangsselskabs opgaver og rettigheder, er tilstrækkelig til at opretholde forsikringsforbindelser og garantere opgørelse af forsikringskrav.

Afdeling 4

Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

Artikel 35

Formål med og anvendelsesområde for nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet for at nå afviklingsmålene til følgende formål:

a) at rekapitalisere en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), som opfylder betingelserne for afvikling, jf. artikel 19, stk. 1, og artikel 20, stk. 3, i et tilstrækkeligt omfang til at anvende værktøjet til solvent porteføljeafvikling og til at beholde den tilladelse, som det er blevet meddelt i henhold til direktiv 2009/138/EF

b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordringer, herunder forsikringskrav, eller gældsinstrumenter, som overføres:

i) til et overgangsselskab, eller

ii) i henhold til værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver eller virksomhedssalgsværktøjet.

Når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på forsikringskrav, kan de også omstrukturere vilkårene i de dertil knyttede forsikringsaftaler for at nå afviklingsmålene mere effektivt. Afviklingsmyndighederne tager i denne forbindelse hensyn til indvirkningen på forsikringstageres kollektive interesser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne bestemmer det beløb, hvormed de kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives eller konverteres til de i stk. 1 omhandlede formål på grundlag af en værdiansættelse udført i overensstemmelse med artikel 23.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på alle passiver i enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), idet de bevarer deres nuværende retlige form eller overvejer at ændre deres retlige form, når det er nødvendigt.

4. Medlemsstaterne sikrer, at nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet kan anvendes på alle kapitalinstrumenter og alle passiver i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til nærværende artikels stk. 5-8.

5. Afviklingsmyndigheder må ikke anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i forhold til følgende passiver, uanset om de er omfattet af en medlemsstats eller et tredjelands lovgivning:

a) sikrede passiver

b) forpligtelser over for kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikrings- eller genforsikringsselskaber, med undtagelse af enheder, som er del af samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage

c) forpligtelser med en resterende løbetid på mindre end syv dage over for enten systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([20]), i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012

d) en forpligtelse over for en af følgende:

i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelser eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster

ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), af varer eller tjenesteydelser, såsom IT-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler, der er nødvendige for at opretholde fortsat drift af denne enheds aktiviteter, eller som er nødvendige for at sikre kontinuitet i forsikringsdækningen

iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse er privilegerede forpligtelser i henhold til gældende ret

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

iv) forsikringsgarantiordninger som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med gældende nationale love

e) passiver hidrørende fra obligatorisk ansvarsforsikring for motorkøretøjer i overensstemmelse med direktiv 2009/103/EF.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at afviklingsmyndighederne ikke må anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i forbindelse med:

a) passiver hidrørende fra aktuelle og fremtidige forsikringskrav, som er dækket af aktiver, jf. artikel 275, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/138/EF

b) passiver hidrørende fra private sygeforsikringsaftaler eller private forsikringsaftaler om langtidspleje, der ydes som alternativ til den obligatoriske sygesikrings- eller langtidsplejedækning fra det lovbestemte sociale sikringssystem; udelukkelsen finder kun anvendelse på den del af det pågældende passiv, der erstatter den obligatoriske del af det lovbestemte sociale sikringssystem.

7. Stk. 5, litra a), og stk. 6, litra a), må ikke hindre, at afviklingsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed, eller på en hvilken som helst del af de passiver, der er omhandlet i stk. 6, litra a), som overstiger værdien af de aktiver, der er opført i det særlige register, jf. artikel 276, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF.

8. Når nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet anvendes, kan afviklingsmyndighederne i undtagelsestilfælde vælge helt eller delvist at udelukke visse passiver fra nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i følgende situationer:

a) uanset at afviklingsmyndigheden efter bedste evne bestræber sig herpå, er det ikke er muligt at nedskrive eller konvertere det pågældende passiv inden for en rimelig frist

b) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter det selskab, der er under afvikling, i stand til at videreføre nøglefunktioner, tjenesteydelser og transaktioner

c) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for at undgå en udbredt afsmittende virkning på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi

d) anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på disse passiver ville medføre et værditab af et sådant omfang, at andre kreditorers tab ville være større, end hvis disse passiver var udelukket fra nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, eller

e) udelukkelsen er strengt nødvendig og forholdsmæssigt afpasset for at sikre, at tredjeparter får erstatning for deres personskader og skader, der er omfattet af forsikringsaftaler vedrørende tredjepartsansvar, hvis sådanne aftaler er obligatoriske i henhold til gældende ret.

9. Afviklingsmyndighederne skal tage hensyn til, at en forsikringsaftale, hvis vilkår er blevet omstruktureret i henhold til stk. 1, andet afsnit, efter at aftalen er omstruktureret, opfylder de obligatoriske mindstedækningsniveauer i henhold til gældende ret, når nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet anvendes.

Artikel 36

Behandling af aktionærer ved anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, træffer en eller begge af følgende foranstaltninger i forhold til aktionærerne:

a) mortificerer eksisterende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller overfører dem til kreditorer, hvis fordringer er blevet konverteret

b) forudsat at den værdiansættelse, der er foretaget i henhold til artikel 23, viser, at det selskab, der er under afvikling, har en positiv nettoværdi, udvander eksisterende beholdninger af aktier og andre ejerskabsinstrumenter ved at konvertere relevante kapitalinstrumenter eller gældsinstrumenter udstedt af det selskab, der er under afvikling, eller andre nedskrivningsrelevante passiver i det selskab, der er under afvikling, til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i medfør af anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.

Med hensyn til første afsnit, litra b), foretages konverteringen til en konverteringssats, der i alvorlig grad udvander eksisterende beholdninger af aktier og andre ejerskabsinstrumenter.

2. Når afviklingsmyndighederne overvejer, hvilke af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger de skal træffe, tager de hensyn til:

a) værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 23

b) det beløb, med hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at kernekapitalposter skal reduceres, og med hvilket relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres i henhold til artikel 38, stk. 1.

3. Hvis konverteringen af kapitalinstrumenter eller gældsinstrumenter udstedt af det selskab, der er under afvikling, eller af andre nedskrivningsrelevante passiver i det selskab, der er under afvikling, uanset artikel 57-62 i direktiv 2009/138/EF, ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, jf. nævnte direktivs artikel 57, stk. 1, foretager tilsynsmyndighederne den i henhold til nævnte artikler krævede vurdering på rettidig vis, således at konverteringen af kapitalinstrumenter ikke forsinkes, eller at det ikke forhindres, at afviklingshandlingerne opfylder de relevante afviklingsmål.

4. Hvis tilsynsmyndigheden for dette selskab ikke har afsluttet den i henhold til stk. 3 krævede vurdering på datoen for konverteringen af kapitalinstrumenterne, finder artikel 31, stk. 6, anvendelse på en købers eventuelle erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse som følge af konverteringen af kapitalinstrumenterne.

Artikel 37

Sats for konvertering af gæld til egenkapital

Medlemsstaterne sikrer, at når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøj og udøver den i artikel 42, stk. 1, litra h), anførte beføjelse, kan de anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og passiver i overensstemmelse med et af eller begge af følgende principper:

a) konverteringssatsen repræsenterer en passende kompensation til den berørte kreditor for tab, som hidrører fra udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne

b) konverteringssatsen for passiver, der betragtes som ikkeefterstillede forpligtelser i henhold til gældende insolvensret, er højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser.

Artikel 38

Supplerende bestemmelser vedrørende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- og konverteringsværktøjet efter den prioritetsorden, som gælder ved almindelig insolvensbehandling, på en måde, der giver følgende resultater:

a) kernekapitalposter nedbringes først i forhold til tabene og inden for rammerne af deres kapacitet, og afviklingsmyndigheden træffer en eller begge af foranstaltningerne i artikel 36, stk. 1, over for ejerne af kernekapitalinstrumenter

b) hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres, eller både nedskrives og konverteres, til kernekapitalinstrumenter i det omfang, det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, eller inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest

c) hovedstolen af resterende supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres, eller både nedskrives eller konverteres, til kernekapitalinstrumenter i det omfang, det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, eller inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest

d) hovedstolen af det beløb, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til de resterende nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder forsikringskravs forrang som fastsat i artikel 275, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, nedskrives eller konverteres, eller både nedskrives og konverteres, til kernekapitalinstrumenter i det omfang, det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene.

Hvis det konstateres, at nedskrivningsniveauet baseret på den i artikel 25 omhandlede midlertidige værdiansættelse overstiger kravene, når det vurderes i forhold til den endelige værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, kan en opskrivningsmekanisme anvendes for at refundere kreditorerne og dernæst aktionærerne i det nødvendige omfang.

Når afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt passiver skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må de ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af passiver, mens en kategori af passiver, der er underordnet denne kategori, ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives.

Medlemsstaterne sikrer, at alle fordringer vedrørende kapitalgrundlagsposter i henhold til national lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling har en lavere prioritet end fordringer, der ikke vedrører en kapitalgrundlagspost. Med henblik på nærværende afsnit behandles, i den udstrækning et instrument kun delvist anses for at være en kapitalgrundlagspost, hele instrumentet som en fordring vedrørende kapitalgrundlagsposter og har en lavere prioritet end fordringer, der ikke vedrører en kapitalgrundlagspost.

2. Hvis hovedstolen af et relevant ejerskabsinstrument eller hovedstolen af et gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv nedskrives, gælder følgende:

a) nedbringelsen som følge af anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet skal være permanent, med forbehold af eventuelle opskrivninger i overensstemmelse med refusionsordningen i stk. 1

b) der er ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument, gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen

c) der betales ingen anden kompensation til en ejer af det relevante kapitalinstrument, gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv end den i stk. 3 fastsatte kompensation.

3. For at foretage en konvertering af de pågældende kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver i henhold til stk. 1, litra b) og c), kan afviklingsmyndighederne pålægge enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), at udstede kernekapitalinstrumenter til ejerne af de pågældende kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver.

De pågældende kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver kan konverteres, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) kernekapitalinstrumenterne er udstedt af forsikrings- eller genforsikringsselskabet, af den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller af moderselskabet med samtykke fra den relevante afviklingsmyndighed

b) kernekapitalinstrumenterne er udstedt forud for denne enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra a)-e), udstedelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalgrundlagsindskud fra staten eller en offentlig enhed

c) kernekapitalinstrumenterne tildeles og overføres straks efter udøvelsen af konverteringsbeføjelsen

d) den konverteringssats, der bestemmer antallet af kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv, er i overensstemmelse med artikel 37.

4. Med henblik på leveringen af kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 kan afviklingsmyndighederne pålægge enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal kernekapitalinstrumenter.

Artikel 39

Virkninger af nedskrivning eller konvertering

1. Anvender en afviklingsmyndighed nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet og udøver nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, og artikel 42, stk. 1, litra g)-k), sikrer medlemsstaterne, at nedbringelsen af hovedstolen eller det udestående beløb, konverteringen eller mortificeringen træder i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for det selskab, der er under afvikling, samt de berørte kreditorer og aktionærer.

2. Afviklingsmyndigheden skal afslutte eller kræve afslutning af alle forvaltnings- og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at iværksætte anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, herunder:

a) ændring af alle berørte registre

b) fjernelse fra notering eller fjernelse fra handelen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller gældsinstrumenter

c) notering eller optagelse til handel af nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter

d) gennotering eller genoptagelse til handel af gældsinstrumenter, som er nedskrevet, uden at der skal udstedes et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 ([21]).

3. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, til nul ved anvendelse af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra g), behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen udøves, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende det selskab, der er under afvikling, eller nogen efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.

4. Hvis en afviklingsmyndighed delvist, men ikke fuldstændigt, nedbringer hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, ved anvendelse af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra g):

a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb

b) finder det berørte instrument eller den aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra l).

Artikel 40

Nedskrivning eller konvertering af passiver hidrørende fra derivater

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne udøver først nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne vedrørende et passiv hidrørende fra et derivat ved eller efter afvikling af derivaterne. Når afviklingen indledes, har afviklingsmyndighederne beføjelse til at opsige og afslutte enhver derivataftale med henblik herpå. Hvis et derivatpassiv er blevet udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i henhold til artikel 35, stk. 8, er afviklingsmyndighederne ikke forpligtede til at opsige eller afslutte derivataftalen.

2. Hvis derivattransaktioner er omfattet af en nettingaftale, fastlægger afviklingsmyndigheden eller en uafhængig valuar som led i værdiansættelsen i henhold til artikel 23 det passiv, der hidrører fra disse transaktioner, på nettobasis i overensstemmelse med betingelserne i nettingaftalen.

3. Afviklingsmyndighederne fastlægger værdien af passiver hidrørende fra derivater i overensstemmelse med alle af følgende:

a) passende metoder til fastlæggelse af værdien af derivatklasser, herunder transaktioner, der er omfattet af nettingaftaler

b) principper for etablering af det relevante tidspunkt for værdiansættelsen af en derivatposition

c) passende metoder til sammenligning af den værdiforringelse, der ville opstå som følge af afvikling og nedskrivning eller konvertering af derivater, med størrelsen af de tab, som derivaterne ville have haft ved nedskrivning eller konvertering.

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).

4. EIOPA udarbejder efter høring af ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoderne og principperne i stk. 3 om værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater. For så vidt angår derivattransaktioner, som er omfattet af en nettingaftale, tager EIOPA hensyn til den afviklingsmetode, der er fastsat i nettingaftalen.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 41

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for nedskrivning eller konvertering

1. Ved anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet pålægger medlemsstaterne, hvor det er relevant, enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), til enhver tid at besidde tilstrækkelig registreret aktiekapital eller andre kernekapitalinstrumenter, således at disse selskaber og enheder ikke forhindres i at udstede tilstrækkelige nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

Afviklingsmyndighederne vurderer overholdelsen af de i første afsnit fastsatte krav i forbindelse med udarbejdelsen og videreførelsen af afviklingsplanerne i overensstemmelse med artikel 9 og 10.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke er nogen proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som måtte forefindes i deres stiftelsesdokumenter eller vedtægter, herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærers samtykke til en udvidelse af kapitalen.

KAPITEL IV

Afviklingsbeføjelser

Artikel 42

Generelle beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har alle de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjer på enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), der opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, alt efter hvad der er relevant. Navnlig anvender afviklingsmyndighederne følgende afviklingsbeføjelser, som de kan anvende enkeltvist eller kombineret:

a) beføjelsen til at pålægge enhver person at indgive de oplysninger, der kræves for, at afviklingsmyndigheden kan træffe afgørelse om og udarbejde en afviklingshandling, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne, og oplysninger, som skal indgives ved inspektioner på stedet

b) beføjelsen til at tage kontrollen over et selskab, der er under afvikling, og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges instituttets aktionærer, andre ejere og administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i det selskab, der er under afvikling

c) beføjelsen til at forbyde at tegne nye forsikrings- eller genforsikringsforretninger og indlede en solvent porteføljeafviklingsprocedure mod det selskab, der er under afvikling, med henblik på at indstille dets virksomhed

d) beføjelsen til i den korte periode, der er omhandlet i dette direktivs artikel 33, stk. 1, andet afsnit, at give et overgangsselskab, der er etableret og meddelt tilladelse uden at overholde direktiv 2009/138/EF, tilladelse til at tegne nye forsikrings- eller genforsikringsforretninger eller forny eksisterende forretninger

e) beføjelsen til at overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et selskab, der er under afvikling

f) beføjelsen til at overføre rettigheder, aktiver eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed med enhedens samtykke

g) beføjelsen til at omstrukturere forsikringskrav eller nedbringe, herunder til nul, hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til gældsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, herunder forsikringskrav, i et selskab, der er under afvikling

h) beføjelsen til at konvertere et forsikrings- eller genforsikringsselskabs gældsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, herunder forsikringskrav, til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i et relevant moderselskab eller i et overgangsselskab, til hvilket der overføres aktiver, rettigheder eller passiver fra en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e)

i) beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 35, stk. 5

j) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, den nominelle værdi af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et selskab, der er under afvikling, og til at annullere sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter

k) beføjelsen til at pålægge et selskab, der er under afvikling, eller et relevant moderselskab at udstede nye aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter

l) beføjelsen til at ændre eller omlægge løbetiden for gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller ændre det påløbne rentebeløb for sådanne instrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver eller datoen for renteudbetalingen, herunder ved at suspendere betalingen midlertidigt

m) beføjelsen til at afslutte og opsige finansielle kontrakter eller derivater

n) beføjelsen til at fjerne eller udskifte administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og den øverste ledelse i et selskab, der er under afvikling

o) beføjelsen til at kræve, at tilsynsmyndigheden på rettidig vis vurderer køberen af en kvalificeret deltagelse ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne fastsat i artikel 58 i direktiv 2009/138/EF.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, som tilsynsmyndigheden har truffet, bringes til ophør, hvis videreførelse af dem vil hindre, at afviklingsværktøjer anvendes.

3. Medlemsstaterne iværksætter alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser ikke er underlagt nogen af følgende krav, der ellers måtte finde anvendelse i henhold til national ret, en kontrakt eller lignende:

a) med forbehold af artikel 3, stk. 8, og artikel 67, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer, kreditorer eller forsikringstagere i det selskab, der er under afvikling

b) forud for udøvelse af beføjelsen, proceduremæssige krav om at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed.

Første afsnit, litra b), berører ikke kravene fastsat i artikel 63 og 65 og ethvert underretningskrav i henhold til Unionens statsstøtteregler.

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, i det omfang en af de i nærværende artikels stk. 1 anførte beføjelser ikke finder anvendelse på en enhed, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, som følge af dens specifikke retlige form som gensidigt selskab eller andelsselskab, har beføjelser, der svarer så meget som muligt til dem, der er anført i nærværende artikels stk. 1, herunder med hensyn til deres virkninger.

5. Medlemsstaterne sikrer, at når afviklingsmyndighederne udøver de i stk. 4 fastsatte beføjelser, finder sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktivs kapitel V eller sikkerhedsforanstaltninger, der har samme virkning, anvendelse på de berørte personer, herunder aktionærer, kreditorer, forsikringstagere og modparter.

Artikel 43

Supplerende beføjelser

1. Når afviklingsmyndighederne udøver en afviklingsbeføjelse, sikrer medlemsstaterne, at disse har beføjelse til alle af følgende:

a) at sørge for, at der finder en overførsel sted uden nogen form for forpligtelse eller hæftelse, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, jf. dog artikel 60

b) at fjerne rettigheder til at erhverve eventuelle yderligere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter

c) at kræve, at den pågældende myndighed afbryder eller suspenderer optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF ([22])

d) at sørge for, at modtageren behandles, som om denne modtager var det selskab, der er under afvikling, for så vidt angår alle rettigheder eller forpligtelser eller foranstaltninger, som gælder for eller er truffet af det selskab, der er under afvikling, og som er underlagt anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet som omhandlet i artikel 31 og 32, rettigheder eller forpligtelser vedrørende deltagelse i en markedsinfrastruktur

e) at pålægge det selskab, der er under afvikling, eller modtageren at udveksle oplysninger og yde hinanden bistand

f) at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som det selskab, der er under afvikling, har indgået, eller at indsætte en modtager som part

g) at overføre genforsikringsrettigheder, som omfatter overførte forsikrings- eller genforsikringskrav, uden samtykke fra genforsikringsselskabet, hvis afviklingsmyndigheden helt eller delvist overfører aktiver og passiver vedrørende disse genforsikringsrettigheder fra det selskab, der er under afvikling, til en anden enhed.

Med henblik på første afsnit, litra a), betragtes enhver ret til kompensation, der er fastsat i overensstemmelse med dette direktiv, ikke som en forpligtelse eller hæftelse.

2. Afviklingsmyndighederne kan kun udøve de i stk. 1 anførte beføjelser, når de betragter en sådan udøvelse som nødvendig for at sikre en effektiv afviklingshandling eller for at nå et eller flere afviklingsmål.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de afviklingsmyndigheder, som udøver en afviklingsbeføjelse, har beføjelse til at træffe de nødvendige kontinuitetsforanstaltninger til at sikre en effektiv afviklingshandling, og i givet fald sikre, at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Sådanne kontinuitetsforanstaltninger omfatter navnlig følgende:

a) videreførelse af kontrakter, som det selskab, der er under afvikling, har indgået, således at modtageren påtager sig de rettigheder og passiver fra det selskab, der er under afvikling, vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført og direkte eller indirekte indsættes i stedet for det selskab, der er under afvikling, i alle relevante kontraktmæssige dokumenter

b) indsættelse af modtageren i stedet for det selskab, der er under afvikling, i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.

4. De beføjelser, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), og stk. 3, litra b), berører ikke følgende:

a) retten for en medarbejder i det selskab, der er under afvikling, til at opsige en ansættelseskontrakt

b) med forbehold af artikel 49, 50 og 51 enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder opsigelsesretten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse, der foretages af det selskab, der er under afvikling, forud for den relevante overførsel, eller af modtageren efter gennemførelsen af den pågældende overførsel.

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

Artikel 44

Administration

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en administrator, som kan træde i stedet for administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i det selskab, der er under afvikling. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine funktioner. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en afviklingsmyndighed kan udpege flere administratorer.

2. Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i det selskab, der er under afvikling. Administratoren må udøve disse beføjelser under afviklingsmyndighedens kontrol. Afviklingsmyndigheden kan begrænse administratorens handlinger eller kræve forudgående samtykke til bestemte handlinger.

Afviklingsmyndigheden offentliggør den i stk. 1 omhandlede udpegelse samt de vilkår og betingelser, der er knyttet til udpegelsen.

3. Administratoren har som lovbestemt opgave at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at nå afviklingsmålene og at gennemføre afviklingshandlinger, som er truffet af afviklingsmyndigheden. I tilfælde af uoverensstemmelse eller konflikt med enhver anden ledelsesopgave, som er fastsat i selskabets vedtægter eller i henhold til national ret, har denne lovbestemte opgave forrang frem for en sådan anden opgave.

4. Medlemsstaterne kræver, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den afviklingsmyndighed, der udpegede administratoren. Disse rapporter skal indeholde en detaljeret beskrivelse af den finansielle stilling i det selskab, der er under afvikling, og begrunde de foranstaltninger, der er truffet.

5. Administratoren må ikke udpeges for mere end ét år. Denne periode kan forlænges, hvis afviklingsmyndigheden fastslår, at betingelserne for udpegelse af en administrator fortsat er opfyldt.

6. Afviklingsmyndigheden kan til enhver tid afsætte administratoren.

Artikel 45

Beføjelser vedrørende levering af operationelle tjenesteydelser og faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et selskab, der er under afvikling, eller nogen af dets koncernenheder leverer enhver operationel tjenesteydelse eller facilitet, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres til denne, herunder når det selskab, der er under afvikling, eller den relevante koncernenhed er blevet underlagt almindelig insolvensbehandling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at sikre, at varer og tjenester, der direkte eller indirekte leveres af en udbyder af væsentlige tjenester til et selskab, der er under afvikling, fortsat kan leveres af denne, efter at en afviklingshandling er iværksat, hvis:

a) udbyderen af væsentlige tjenesters aktiver er mindre end dens passiver, eller der er objektive elementer til støtte for at fastslå, at udbyderen af væsentlige tjenesters aktiver i nær fremtid vil være mindre end dens passiver, eller

b) udbyderen af væsentlige tjenester er ude af stand til at indfri sin gæld eller andre passiver, når de forfalder, eller der er objektive elementer til støtte for at fastslå, at udbyderen af væsentlige tjenester i nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres afviklingsmyndigheder har beføjelse til over for koncernenheder, som er etableret på deres område af afviklingsmyndigheder i andre medlemsstater, at håndhæve forpligtelserne i henhold til stk. 1.

4. De operationelle tjenesteydelser og faciliteter, der er anført i stk. 1 og 3, leveres på følgende betingelser:

a) på samme betingelser, når de operationelle tjenesteydelser og faciliteter blev leveret til det selskab, der er under afvikling, i henhold til en aftale, umiddelbart før afviklingshandlingen blev iværksat, og så længe aftalen varer

b) på rimelige betingelser, hvis der ikke findes nogen aftale, eller hvis aftalen er udløbet.

Artikel 46

Beføjelse til at fuldbyrde krisestyringsforanstaltninger i andre medlemsstater

1. Medlemsstaterne sikrer, når en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver omfatter aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, eller omfatter rettigheder eller passiver, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, at overførslen er gyldig i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat.

2. Medlemsstaterne giver den afviklingsmyndighed, der har foretaget eller agter at foretage overførslen, enhver passende støtte med henblik på at sikre, at aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver overføres til modtageren i henhold til ethvert gældende nationalt lovkrav.

3. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer, kreditorer og tredjemænd, der er berørt af en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som omhandlet i stk. 1, ikke kan forhindre, bestride eller tilsidesætte overførslen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat, hvor aktiverne befinder sig, eller i henhold til den lov, der finder anvendelse på aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

4. Medlemsstaterne sikrer, at hovedstolen af kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver nedbringes, eller at sådanne passiver eller instrumenter konverteres i overensstemmelse med afviklingsmyndigheden i en anden medlemsstats udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser til et selskab, der er under afvikling, hvis de relevante passiver eller instrumenter:

a) er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, er etableret

b) er forpligtelser over for kreditorer, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, er etableret.

5. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer og kreditorer, som er berørt af udøvelsen af den i stk. 4 anførte nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, ikke kan anfægte nedbringelsen af hovedstolen af instrumentet eller passivet eller i givet fald konverteringen heraf i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, er etableret.

6. Hver medlemsstat sikrer, at alle af følgende forhold fastsættes i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence:

a) aktionærers, kreditorers og tredjemænds ret til ved påklage, jf. artikel 67, at anfægte en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som anført i nærværende artikels stk. 1

b) kreditorers ret til ved påklage, jf. artikel 67, at anfægte nedbringelsen af hovedstolen eller konverteringen af et instrument eller et passiv, der er omfattet af nærværende artikels stk. 4, litra a) eller b)

c) sikkerhedsforanstaltningerne for delvise overførsler, som er krævet i kapitel V, for så vidt angår de aktiver, rettigheder eller passiver, der er anført i stk. 1.

Artikel 47

Beføjelse vedrørende aktiver, rettigheder eller passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der befinder sig i eller er omfattet af lovgivningen i tredjelande

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne i tilfælde, hvor en afviklingshandling omfatter en foranstaltning i forhold til aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan anmode om følgende:

a) at den person, der udøver kontrol med det selskab, der er under afvikling, og modtageren, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingshandlingen træder i kraft

b) at den person, der udøver kontrol med det selskab, der er under afvikling, forvalter aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikler passiver på vegne af modtageren, indtil afviklingshandlingen træder i kraft

c) at rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i litra a) og b) afholdes på en af de måder, der er omhandlet i artikel 26, stk. 5.

2. For at gøre det lettere at træffe potentielle foranstaltninger i henhold til nærværende artikels stk. 1 pålægger medlemsstaterne enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i de tilknyttede aftaler at medtage kontraktbestemmelser, hvorved aktionærer, kreditorer eller parter i aftalen om oprettelse af passivet anerkender, at passivet kan være omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller mortificering, som en afviklingsmyndigheds udøvelse af disse beføjelser giver anledning til.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan kræve, at enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), forelægger en begrundet juridisk udtalelse fra en uafhængig juridisk ekspert, som bekræfter den retlige håndhævelse og virkning af sådanne kontraktbestemmelser.

3. Hvis en afviklingsmyndighed vurderer, at det på trods af alle de nødvendige foranstaltninger, der er truffet af den person, der udøver kontrol med det selskab, der er under afvikling i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er højst usandsynligt, at afviklingshandlingen vil træde i kraft for så vidt angår visse aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller visse aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, gennemfører afviklingsmyndigheden ikke afviklingshandlingen. Hvis afviklingsmyndigheden allerede har iværksat afviklingshandlingen, skal denne iværksættelse betragtes som ugyldig for så vidt angår de pågældende aktiver, aktier, ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

Artikel 48

Udelukkelse af visse kontraktbestemmelser

1. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, der er truffet overfor en enhed, herunder forekomsten af enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, betragtes ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF i forbindelse med en kontrakt indgået af den berørte enhed og ej heller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til denne kontrakt, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Endvidere betragtes en kriseforebyggelsesforanstaltning eller krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF eller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

a) et datterselskab, hvis moderselskab eller en hvilken som helst koncernenhed garanterer eller på anden vis understøtter de forpligtelser, der følger af denne kontrakt, eller

b) en koncernenhed, hvis kontrakten indeholder krydsklausuler.

2. Hvis tredjelandes afviklingsprocedurer anerkendes i henhold til artikel 76, eller, hvis der ikke foreligger en sådan anerkendelse, en afviklingsmyndighed træffer beslutning herom, udgør tredjelandes afviklingsprocedurer med henblik på nærværende artikel en kriseforebyggelsesforanstaltning.

3. Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, må en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, ikke i sig selv gøre det muligt for nogen at:

a) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

   i) et datterselskab, hvis gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af kontrakten, garanteres eller på anden vis understøttes af en koncernenhed

ii) en koncernenhed, hvis kontrakten indeholder krydsklausuler

b) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i enhver ejendom tilhørende en af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler

c) påvirke enhver kontraktlig rettighed, som tilfalder en af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), eller enhver koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som omhandlet i stk. 3, litra a), b) eller c), hvis denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen, krisestyringsforanstaltningen eller af en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning.

5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 49 eller 50 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 3, og artikel 51, stk. 1.

6. Bestemmelserne i nærværende artikel betragtes som overordnede præceptive bestemmelser som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ([23]).

Artikel 49

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt, som et selskab, der er under afvikling, har indgået fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om suspension i henhold til artikel 65, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

2. En betalings- eller leveringsforpligtelse, som ville være forfaldet under den i stk. 1 omhandlede suspensionsperiode, forfalder umiddelbart efter suspensionsperiodens udløb.

3. Hvis betalings- eller leveringsforpligtelserne i en kontrakt suspenderes for et selskab, der er under afvikling, i henhold til stk. 1, suspenderes betalings- eller leveringsforpligtelserne for modparterne til det selskab, der er under afvikling, i henhold til kontrakten for den samme periode.

4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på betalings- og leveringsforpligtelser over for følgende:

a) systemer og systemoperatører, der er udpeget som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF

b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til nævnte forordnings artikel 25.

5. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have.

Afviklingsmyndighederne fastsætter rækkevidden af denne beføjelse under hensyntagen til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde.

Artikel 50

Beføjelse til at begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at begrænse muligheden for, at sikrede kreditorer i et selskab, der er under afvikling, kan gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i det pågældende selskab, der er under afvikling, fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om begrænsning i henhold til artikel 65, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

2. En begrænsning i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på:

a) sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller systemoperatører, der er betegnet som sådanne i forbindelse med direktiv 98/26/EF

b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til nævnte forordnings artikel 25.

3. Hvis artikel 62 finder anvendelse, sikrer afviklingsmyndighederne, at enhver begrænsning, der gøres gældende i henhold til den beføjelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anvendes konsekvent for alle koncernenheder, der er omfattet af en afviklingshandling.

Artikel 51

Beføjelse til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et selskab, der er under afvikling, fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 65, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse, forudsat at betalings- og leveringsforpligtelserne og sikkerhedsstillelsen fortsat opfyldes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et datterselskab til et selskab, der er under afvikling, når et af følgende forhold gør sig gældende:

a) forpligtelserne i henhold til kontrakten garanteres eller på anden vis understøttes af det selskab, der er under afvikling

b) opsigelsesrettighederne i henhold til kontrakten udelukkende er baseret på insolvensen eller de finansielle forhold i det selskab, der er under afvikling

c) i tilfælde af at der er udøvet eller kan udøves en overførselsbeføjelse, der vedrører det selskab, der er under afvikling, enten:

   i) alle de aktiver og passiver i datterselskabet, som vedrører denne kontrakt, er blevet overført eller kan overføres til modtageren, og denne påtager sig alle disse aktiver og passiver, eller

   ii) afviklingsmyndigheden på anden måde sikrer tilstrækkelig beskyttelse af sådanne forpligtelser.

Suspensionen af opsigelsesrettighederne får virkning fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 65, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor datterselskabet til det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på:

a) systemer eller systemoperatører, der er betegnet som sådanne i forbindelse med direktiv 98/26/EF, eller

b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til nævnte forordnings artikel 25.

4. En person kan udøve en opsigelsesret i henhold til en kontrakt inden afslutningen af den i stk. 1 eller 2 anførte periode, hvis denne person modtager en meddelelse fra afviklingsmyndigheden om, at de rettigheder og passiver, der er omfattet af kontrakten, ikke vil blive:

a) overført til en anden enhed, eller

b) omfattet af nedskrivning eller konvertering i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, litra a).

5. Udøver en afviklingsmyndighed den i denne artikels stk. 1 eller 2 anførte beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, og er der ikke givet meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, kan disse opsigelsesrettigheder, når suspensionsperioden udløber, jf. dog artikel 48, udøves således:

a) hvis de rettigheder og passiver, der er omfattet af kontrakten, er blevet overført til en anden enhed, kan en modpart kun udøve disse opsigelsesrettigheder i henhold til kontraktbestemmelserne vedrørende en eventuel fortsat eller efterfølgende fyldestgørelsesgrund fra modtagerens side

b) hvis de rettigheder og passiver, der er omfattet af kontrakten, forbliver i det selskab, der er under afvikling, og afviklingsmyndigheden ikke har anvendt nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på denne kontrakt til det formål, der er fastsat i artikel 35, stk. 1, litra a), kan en modpart udøve opsigelsesrettigheder i henhold til kontraktvilkårene efter udløbet af en suspension, jf. nærværende artikels stk. 1.

Artikel 52

Kontraktmæssig anerkendelse af beføjelser til udsættelse under afvikling

1. Medlemsstaterne pålægger enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i alle finansielle kontrakter, som de indgår, og som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, at indføre bestemmelser, i henhold til hvilken parterne anerkender, at den finansielle kontrakt kan blive underlagt afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne i artikel 49, 50 og 51 og anerkender, at de er bundet af kravene i artikel 48.

2. Medlemsstaterne kan også kræve, at endelige moderselskaber i Unionen sikrer, at deres datterselskaber i tredjelande, som er enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i de finansielle kontrakter omhandlet i stk. 1 indfører bestemmelser for at udelukke, at afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne for det endelige moderselskab, jf. stk. 1, udgør en gyldig grund til førtidig opsigelse, suspension, ændring, netting, udøvelse af modregningsrettigheder eller af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende med hensyn til disse kontrakter.

3. Stk. 1 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, som:

a) skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der er vedtaget på nationalt plan med henblik på gennemførelse af denne artikel

b) indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som artikel 48, 49, 50 eller 51 ville finde anvendelse på, hvis den finansielle kontrakt var omfattet af en medlemsstats lovgivning.

4. Det forhold, at en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), i sine finansielle kontrakter ikke medtager de kontraktbestemmelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, forhindrer ikke afviklingsmyndigheden i at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 48, 49, 50 eller 51, i forbindelse med disse finansielle kontrakter.

5. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet af de i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelser, idet den tager hensyn til de forskellige forretningsmodeller for de enheder, der er omhandlet heri.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 53

Beføjelse til midlertidigt at suspendere genindløsningsrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til midlertidigt at begrænse eller suspendere forsikringstageres genindløsningsrettigheder i forbindelse med livsforsikringsaftaler, som er tegnet af det selskab, der er under afvikling, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakterne, og navnlig betalingsforpligtelser til fordel for forsikringstagere, begunstigede eller skadelidte, fortsat opfyldes.

2. Den i stk. 1 omhandlede beføjelse må kun udøves, så længe som det er nødvendigt for at gøre det lettere at anvende et eller flere afviklingsværktøjer. Nævnte beføjelse er gyldig i den periode, der er angivet i meddelelsen om suspension, som er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3.

Artikel 54

Udøvelse af afviklingsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne er i stand til at udøve kontrol over det selskab, der er under afvikling, for således:

a) at udføre og levere aktiviteter og tjenesteydelser i det selskab, der er under afvikling, med alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

b) at forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende det selskab, der er under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede kontrol kan udøves direkte af afviklingsmyndigheden eller indirekte af en eller flere personer, der udpeges af afviklingsmyndigheden. Medlemsstaterne sikrer, at stemmerettigheder, som er knyttet til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det selskab, der er under afvikling, ikke kan udøves i afviklingsperioden.

2. Med forbehold af den klageadgang, der er omhandlet i artikel 67, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne er i stand til at træffe en afviklingshandling i kraft af en bekendtgørelse i overensstemmelse med de nationale administrative kompetencer og procedurer, uden at der udøves kontrol over det selskab, der er under afvikling.

3. Afviklingsmyndighederne beslutter fra sag til sag, om det er hensigtsmæssigt at træffe en afviklingshandling i kraft af de midler, der er omhandlet i stk. 1 eller 2, idet de tager hensyn til afviklingsmålene og de overordnede principper for afvikling, som er fastsat i artikel 22, de specifikke forhold, der gør sig gældende for det pågældende selskab, der er under afvikling, og behovet for at fremme en effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner.

4. Afviklingsmyndighederne anses ikke for at være skyggedirektører eller de facto-direktører i henhold til national ret.

KAPITEL V

Sikkerhedsforanstaltninger

Artikel 55

Behandling af aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer i tilfælde af delvise overførsler og anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Når der er anvendt et eller flere afviklingsværktøjer, bortset fra i en situation som beskrevet i nærværende artikels stk. 2, og når afviklingsmyndighederne kun foretager en delvis overførsel af de rettigheder, aktiver og passiver, der tilhører det selskab, der er under afvikling, sikrer medlemsstaterne, at de aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer, hvis fordringer ikke er blevet overført, modtager dækning for deres fordringer mindst svarende til det, som de ville have modtaget, hvis det selskab, der er under afvikling, var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 64 omhandlede afgørelse blev truffet.

2. Når der er anvendt et eller flere afviklingsværktøjer, og når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, sikrer medlemsstaterne, at de aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer, hvis fordringer er blevet nedskrevet eller konverteret til egenkapital, ikke lider større tab, end de ville have lidt, hvis det selskab, der er under afvikling, var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 64 omhandlede afgørelse blev truffet.

Artikel 56

Værdiansættelse af forskel i behandlingen

1. Medlemsstaterne sikrer, at en uafhængig person hurtigst muligt, efter at en afviklingshandling eller afviklingshandlinger er blevet iværksat, foretager en værdiansættelse med henblik på at vurdere, om aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis det selskab, der er under afvikling, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 23.

2. Den værdiansættelse, der er omhandlet i stk. 1, angiver:

a) den behandling, som aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer eller relevante forsikringsgarantiordninger ville have modtaget, hvis det selskab, der er under afvikling, over for hvilket en afviklingshandling eller afviklingshandlinger er blevet iværksat, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 64 omhandlede afgørelse blev truffet

b) den faktiske behandling, som aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer i det selskab, der er under afvikling, har modtaget i forbindelse med afviklingen

c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i litra a) og behandlingen i litra b).

3. Værdiansættelsen skal:

a) tage udgangspunkt i, at det selskab, der er under afvikling, over for hvilket en afviklingshandling eller afviklingshandlinger er blevet iværksat, ville havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 64 omhandlede afgørelse blev truffet

b) tage udgangspunkt i, at afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne ikke var blevet iværksat

c) tage hensyn til et kommercielt rimeligt skøn over genanskaffelsesomkostningerne, herunder mægler- og afslutningsgebyrer, for allerede købte policer for passende grupper af forsikringstagere på det tidspunkt, hvor den i artikel 64 omhandlede afgørelse blev truffet

d) se bort fra enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til det selskab, der er under afvikling.

4. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til den værdiansættelse, som er omhandlet i nærværende artikel, navnlig metoden til at vurdere den behandling, som aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer ville have modtaget, hvis det selskab, der er under afvikling, havde været underlagt insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 64 omhandlede afgørelse blev truffet, og metoden til at skønne genanskaffelsesomkostningerne.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 57

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere og andre kreditorer

Hvis det ved værdiansættelsen i henhold til artikel 56 konstateres, at en aktionær, forsikringstager, begunstiget, skadesanmelder eller anden kreditor som omhandlet i artikel 55 eller, hvis det er relevant, forsikringsgarantiordningen i henhold til gældende national ret har lidt større tab, end denne ville have lidt i forbindelse med en likvidation ved almindelig insolvensbehandling, sikrer medlemsstaterne, at de er berettiget til betaling af forskellen.

Artikel 58

Sikkerhedsforanstaltninger for modparter i delvise overførsler

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse af følgende ordninger og af modparterne i følgende ordninger:

a) aftaler om sikkerhedsstillelse, hvorved en person i form af en sikkerhed har konkrete eller mulige interesser i de aktiver eller rettigheder, der er genstand for overførsel, uanset om disse interesser er sikret på grundlag af specifikke aktiver eller rettigheder eller på grundlag af et flydende pant eller en lignende ordning

b) aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, hvormed sikkerhedsstillelsen til sikring eller dækning af resultaterne af specifikke forpligtelser opnås ved overførsel af det fulde ejerskab af aktiver fra sikkerhedsstilleren til sikkerhedstageren, og dette på betingelser, hvorefter sikkerhedstageren skal overføre aktiver, hvis disse specifikke forpligtelser realiseres

c) aftaler om modregning, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser mellem det selskab, der er under afvikling, og en modpart kan modregnes hinanden

d) nettingaftaler

e) forsikringsaftaler tilknyttet investeringsfonde eller andre afgrænsede porteføljer

f) genforsikringsaftaler

g) aftaler om struktureret finansiering, herunder securitiseringer og instrumenter, der anvendes til hedgingformål, og som udgør en integrerende del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret og indebærer en aftaleparts eller en administrators, en befuldmægtigets eller en repræsentants udstedelse og besiddelse af en sikkerhed.

Den mest hensigtsmæssige form for beskyttelse for de kategorier af aftaler, der er anført i første afsnit, litra a)-g), vælges i overensstemmelse med artikel 59-62.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 anførte sikkerhedsforanstaltninger finder anvendelse i følgende situationer:

a) en afviklingsmyndighed overfører en del af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller passiverne i et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed eller gennem anvendelse af et afviklingsværktøj fra et overgangsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab til en anden person

b) en afviklingsmyndighed udøver de beføjelser, der er anført i artikel 43, stk. 1, litra f).

3. Kravet i stk. 1 finder anvendelse uanset antallet af parter, der er involveret i ordningerne, og uanset om ordningerne:

a) er blevet oprettet på grundlag af en kontrakt, en trust eller andet, eller er opstået automatisk i kraft af gældende ret

b) er opstået af eller helt eller delvist er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

Artikel 59

Beskyttelse af aftaler om finansielle sikkerhedsstillelser, aftaler om modregning, nettingaftaler og genforsikringsaftaler

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftaler om finansielle sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret, aftaler om modregning, nettingaftaler og genforsikringsaftaler med henblik på at undgå en overførsel af nogle af, men ikke alle, de rettigheder og passiver, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale eller en genforsikringsaftale mellem det selskab, der er under afvikling, og en anden person, og en ændring eller en ophævelse

af rettigheder og passiver, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale eller en genforsikringsaftale ved anvendelse af accessoriske beføjelser.

Med henblik på første afsnit betragtes rettigheder og passiver som beskyttet i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale eller en genforsikringsaftale, hvis parterne i ordningen eller aftalen er berettiget til at modregne eller nette disse rettigheder og passiver.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndighederne, hvis det er nødvendigt for bedre at beskytte forsikringstagere ved at sikre, at forsikringspolicer, der overføres, fortsat opfylder de relevante retlige krav med hensyn til obligatoriske mindsteniveauer for dækning i henhold til gældende national ret, overføre porteføljer af kontrakter, der indgår i de ordninger og aftaler, der er omhandlet i stk. 1, uden at overføre andre aktiver, rettigheder og passiver, som indgår i de samme ordninger og aftaler, og de kan overføre, ændre eller ophæve disse aktiver, rettigheder og andre passiver uden at overføre porteføljerne af kontrakter.

Artikel 60

Beskyttelse af aftaler om sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af passiver, der sikres i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse, for at forhindre et eller flere af følgende:

a) overførsel af aktiver, hvormed passivet er sikret, medmindre passivet og sikkerhedsstillelsen også overføres

b) overførsel af et sikret passiv, medmindre sikkerhedsstillelsen også overføres

c) overførsel af sikkerhedsstillelsen, medmindre det sikrede passiv også overføres

d) ændring eller ophævelse af en aftale om sikkerhedsstillelse ved anvendelse af accessoriske beføjelser, hvis denne ændring eller ophævelse ville medføre, at passivet ikke længere er sikret.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndighederne, hvis det er nødvendigt for bedre at beskytte forsikringstagere ved at sikre, at forsikringspolicer, der overføres, fortsat opfylder de relevante retlige krav med hensyn til obligatoriske mindsteniveauer for dækning i henhold til gældende national ret, overføre porteføljer af kontrakter, der indgår i de aftaler, der er nævnt i stk. 1, uden at overføre andre aktiver, rettigheder og passiver, som indgår i samme aftaler, og de kan overføre, ændre eller ophæve disse aktiver, rettigheder og andre passiver uden at overføre porteføljerne af kontrakter.

Artikel 61

Beskyttelse af aftaler om struktureret finansiering og andre afgrænsede porteføljer

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftaler om struktureret finansiering eller andre afgrænsede porteføljer, herunder aftaler som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra e) og g), for at forhindre følgende:

a) overførsel af en del af, men ikke alle de aktiver, rettigheder og passiver, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering eller andre afgrænsede porteføljer, herunder aftaler som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra e) og g), som det selskab, der er under afvikling, er part i

b) ophævelse eller ændring ved anvendelse af accessoriske beføjelser af de aktiver, rettigheder og passiver, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering eller andre afgrænsede porteføljer, herunder aftaler som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra e) og g), som det selskab, der er under afvikling, er part i.

2. Når det er nødvendigt for i højere grad at nå afviklingsmålene i artikel 18, og navnlig for at sikre en bedre beskyttelse af forsikringstagere, kan afviklingsmyndighederne, uanset stk. 1, overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller passiver, som er en del af den samme aftale.

Artikel 62

Delvise overførsler: beskyttelse af handels-, clearing- og afregningssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af et afviklingsværktøj ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden gør følgende:

a) overfører en del af, men ikke alle aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed

b) anvender de i artikel 43 omhandlede accessoriske beføjelser til at ophæve eller ændre vilkårene i en kontrakt, som det selskab, der er under afvikling, har indgået, eller til at indsætte en køber eller modtager som part.

2. En overførsel, ophævelse eller ændring som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 må ikke:

a) annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF

b) ændre eller hindre fuldbyrdelsen af overførselsordrer og netting i henhold til artikel 3 og 5 i direktiv 98/26/EF, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til nævnte direktivs artikel 4 eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til nævnte direktivs artikel 9.

KAPITEL VI

Proceduremæssige forpligtelser

Artikel 63

Underretningskrav

1. Medlemsstaterne pålægger administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), at underrette tilsynsmyndigheden, hvis disse organer vurderer, at enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 19, stk. 4.

2. Tilsynsmyndighederne underretter de berørte afviklingsmyndigheder om:

a) underretninger, som de har modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, artikel 136, artikel 138, stk. 1, og artikel 139, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF

b) foranstaltninger, som tilsynsmyndigheden pålægger en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), at træffe, på grundlag af udøvelsen af de beføjelser, som denne har i henhold til nærværende direktivs artikel 15 eller 16 og i henhold til artikel 136a, artikel 137, artikel 138, stk. 3 og 5, artikel 139, stk. 3, og artikel 140, 141 og 144 i direktiv 2009/138/EF

c) enhver forlængelse af tilbagebetalingsperioden i henhold til artikel 138, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF.

Tilsynsmyndighederne giver også afviklingsmyndighederne en genpart af den genopretningsplan, som er indsendt i henhold til artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF af en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra a)-e), en genpart af finansieringsplanen, som er indsendt i henhold til artikel 139, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF af en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra a)-e), og tilsynsmyndighedernes udtalelse om disse dokumenter, alt efter hvad der er relevant.

3. En tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed, som vurderer, at betingelserne i artikel 19, stk. 1, litra a) og b), er opfyldt for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), fremsender omgående denne vurdering til følgende myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

a) afviklingsmyndigheden for den pågældende enhed

b) tilsynsmyndigheden for den pågældende enhed

c) tilsynsmyndigheden i en medlemsstat, hvor den pågældende enhed udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed

d) afviklingsmyndigheden i en medlemsstat, hvor den pågældende enhed udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed

e) den forsikringsgarantiordning, som denne enhed er medlem af, når det er relevant og nødvendigt for, at forsikringsgarantiordningens funktioner kan afvikles

f) hvor dette er relevant, koncernafviklingsmyndigheden

g) det kompetente ministerium

h) hvor dette er relevant, den koncerntilsynsførende

i) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og den udpegede nationale makroprudentielle myndighed

j) hvis enheden indgår i et finansielt konglomerat, den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, og den relevante kompetente myndighed som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([24]) og forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 64

Afviklingsmyndighedens afgørelse

1. Ved modtagelsen af en underretning fra tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 63, stk. 3, eller på eget initiativ vurderer afviklingsmyndigheden, om betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e).

2. En afgørelse om at træffe eller ikke træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), skal indeholde begrundelsen for afgørelsen.

Hvis der træffes en afgørelse om at træffe en afviklingshandling, skal afgørelsen også indeholde følgende oplysninger: afviklingshandlingen og i givet fald afgørelsen om at anmode om likvidation, udpegelse af en administrator eller eventuelle andre foranstaltninger i overensstemmelse med almindelig insolvensbehandling eller andre afviklingshandlinger, jf. artikel 26, stk. 7, i henhold til national ret.

Artikel 65

Afviklingsmyndighedernes proceduremæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have iværksat en afviklingshandling opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2 og 3.

2. Afviklingsmyndighederne underretter det selskab, der er under afvikling, og følgende myndigheder, hvis de ikke er de samme, om den i stk. 1 omhandlede afviklingshandling:

a) tilsynsmyndigheden for det selskab, der er under afvikling

b) tilsynsmyndigheden for en filial af det selskab, der er under afvikling

c) centralbanken i den medlemsstat, hvor det selskab, der er under afvikling, er etableret

d) hvor dette er relevant, den forsikringsgarantiordning, som det selskab, der er under afvikling, er medlem af

e) hvor dette er relevant, koncernafviklingsmyndigheden

f) det kompetente ministerium

g) hvor dette er relevant, koncerntilsynsmyndigheden

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

h) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og den udpegede nationale makroprudentielle myndighed

i) Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, EIOPA, ESMA og EBA

j) systemoperatørerne for det system, selskabet deltager i, hvis det selskab, der er under afvikling, er et institut som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 98/26/EF.

k) hvis det selskab, der er under afvikling, indgår i et finansielt konglomerat, den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, og den relevante kompetente myndighed som omhandlet i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Afviklingsmyndigheden offentliggør eller sikrer offentliggørelse af en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved afviklingshandlingen træffes, eller en meddelelse, der opsummerer afviklingshandlingens virkninger, herunder for forsikringstagere, og, hvor dette er relevant, suspensions- eller begrænsningsvilkårene og -perioden som omhandlet i artikel 49, 50 og 51 med følgende midler:

a) på sit officielle websted

b) på tilsynsmyndighedens websted, hvis denne myndighed ikke er afviklingsmyndigheden, og på EIOPA's websted

c) på webstedet for det selskab, der er under afvikling

d) optages aktierne eller de andre ejerskabs- eller gældsinstrumenter i det selskab, der er under afvikling, til handel på et reguleret marked, anvendes midlerne til offentliggørelse af regulerede oplysninger vedrørende det selskab, der er under afvikling, i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ([25]).

4. Hvis aktierne eller ejerskabs- eller gældsinstrumenterne ikke optages til handel på et reguleret marked, sikrer afviklingsmyndigheden, at de dokumenter, der udgør bevisgrundlaget for de i stk. 3 omhandlede instrumenter, sendes til aktionærerne og kreditorerne i det selskab, der er under afvikling, og som er registreret i registre eller databaser i det selskab, der er under afvikling, og som er tilgængelige for afviklingsmyndigheden.

Artikel 66

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at kravene om tavshedspligt er bindende for følgende personer, myndigheder og organer, og at ingen af disse offentliggør fortrolige oplysninger:

a) afviklingsmyndighederne

b) tilsynsmyndighederne og EIOPA

c) de kompetente ministerier

d) administratorer, som er udpeget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 44

e) potentielle købere, som tilsynsmyndighederne har kontaktet, eller som afviklingsmyndighederne har henvendt sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse var et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb

f) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, valuarer og andre eksperter, der engageres direkte eller indirekte af afviklingsmyndighederne, af tilsynsmyndighederne, af de kompetente ministerier eller af potentielle købere som omhandlet i litra e)

g) organer, der administrerer forsikringsgarantiordninger

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

h) det organ, der har ansvar for finansieringsordningerne

i) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsprocessen

j) et overgangsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab

k) enhver anden person, der permanent eller lejlighedsvist leverer eller har leveret tjenesteydelser direkte eller indirekte til personer som omhandlet i litra a)-j)

l) den øverste ledelse, medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganet og medarbejderne i de i litra a)-j) omhandlede organer eller enheder før, under og efter deres udpegelse

m) den relevante afviklingsmyndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, og den kompetente myndighed som omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Uden at dette berører den generelle karakter af kravene i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at de i stk. 1 omhandlede personer har forbud mod at videregive fortrolige oplysninger, som de modtager som led i deres erhvervsarbejde eller fra en tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed i forbindelse med den pågældende myndigheds funktioner, til enhver person eller myndighed, undtagen i følgende situationer:

a) videregivelsen foretages som led i udøvelsen af deres arbejde i henhold til dette direktiv

b) videregivelsen foretages i summarisk eller samlet form på en sådan måde, at de enkelte enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), ikke kan identificeres

c) videregivelsen foretages med udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den myndighed eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), som udleverede oplysningerne.

Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede personer vurderer de mulige virkninger, som videregivelse af oplysninger kunne have for samfundets interesser, for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, for fysiske og juridiske personers forretningsmæssige interesser, for formålet med inspektioner, for undersøgelser og for revisioner.

Proceduren for vurdering af de i andet afsnit omhandlede virkninger skal omfatte en særlig vurdering af virkningerne af enhver videregivelse af indholdet og detaljerne i forebyggende genopretningsplaner og afviklingsplaner, som omhandlet i artikel 5, 7, 9, 10 og 12 og resultaterne af enhver vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 6, 8 og 13.

Medlemsstaterne sikrer, at en person eller en enhed som omhandlet i stk. 1 gøres civilretligt ansvarlig i tilfælde af en overtrædelse af nærværende artikel.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de personer, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b), c), g), i) og j), har indført interne regler, som sikrer overholdelse af fortrolighedskravene i stk. 1 og 2, herunder regler, der sikrer tavshedspligt omkring oplysninger, som udveksles mellem personer, der er direkte involveret i afviklingsprocessen.

4. Denne artikels stk. 1-3 må ikke forhindre:

a) ansatte og eksperter i de organer og enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-i), i at udveksle oplysninger indbyrdes inden for det enkelte organ eller den enkelte enhed

b) afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med andre afviklingsmyndigheder i Unionen, andre tilsynsmyndigheder i Unionen, kompetente ministerier, centralbanker, forsikringsgarantiordninger, myndigheder med ansvar for almindelig insolvensbehandling, myndigheder med ansvar for opretholdelsen af stabiliteten i det finansielle system i medlemsstaterne ved anvendelse af makroprudentielle regler, personer, der udfører lovpligtig revision af regnskaber, EIOPA eller, med forbehold af artikel 80, tredjelandsmyndigheder, der varetager funktioner, som svarer til de funktioner, der varetages af afviklingsmyndighederne, eller, efter strenge fortrolighedskrav, med en potentiel køber, med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingshandling

c) udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat, for så vidt som en sådan udveksling er tilladt i henhold til national ret; hvis disse oplysninger stammer fra en anden medlemsstat, må de kun udveksles med udtrykkeligt samtykke fra den myndighed, som oplysningerne stammer fra.

5. Medlemsstaterne kan give tilladelse til udveksling af oplysninger med følgende:

a) med forbehold af strenge fortrolighedskrav, enhver anden person, hvor det er nødvendigt af hensyn til planlægningen eller gennemførelsen af en afviklingshandling

b) parlamentariske undersøgelsesudvalg i deres medlemsstater, revisionsretter i deres medlemsstater og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstater, under passende omstændigheder

c) nationale myndigheder med ansvar for tilsyn med betalingssystemer, myndigheder med ansvar for almindelige insolvensprocedurer, myndigheder med offentlig tilsynspligt med andre enheder i den finansielle sektor, myndigheder med ansvar for tilsyn med de finansielle markeder, kreditinstitutter og investeringsselskaber og inspektører, der handler på deres vegne, medlemsstaternes myndigheder med ansvar for opretholdelse af stabilitet i det finansielle system i medlemsstaterne ved brug af makroprudentielle regler og myndigheder med ansvar for beskyttelse af det finansielle systems stabilitet og personer, der har til opgave at udføre lovpligtig revision.

6. Stk. 1-5 berører ikke national ret vedrørende videregivelse af oplysninger til brug ved retslig behandling af straffe- eller civilretlige sager.

7. EIOPA udsteder senest den 29. januar 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på at præcisere, hvordan oplysninger bør formidles i summarisk eller samlet form til de i stk. 2, litra b), i nærværende artikel omhandlede formål.

KAPITEL VII

Klageadgang og udelukkelse af andre tiltag

Artikel 67

Rettens forhåndsgodkendelse og retten til at påklage afgørelser

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning er underlagt rettens forhåndsgodkendelse, forudsat at proceduren i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og rettens behandling efter national ret, for så vidt angår en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, afvikles hurtigt.

2. Medlemsstaterne indfører i national ret retten til at påklage en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en afgørelse om at udøve enhver beføjelse efter dette direktiv, dog ikke en krisestyringsforanstaltning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er berørt af en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, har ret til at påklage den pågældende afgørelse.

Medlemsstaterne sikrer, at prøvelsen af en krisestyringsforanstaltning afvikles hurtigt, og at de nationale domstole anvender de økonomiske vurderinger af de faktiske omstændigheder, som afviklingsmyndigheden har gennemført, som grundlag for deres egen vurdering.

4. For den i stk. 3 omhandlede klageadgang gælder der følgende betingelser:

a) indgivelse af en klage medfører ikke automatisk suspension af virkningerne af den anfægtede afgørelse

b) afviklingsmyndighedens afgørelse kan fuldbyrdes omgående og medfører en simpel formodning om, at det ikke vil være i samfundets interesse at suspendere dens håndhævelse.

Når det er nødvendigt at beskytte interesser hos tredjemand, der i god tro har købt aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, i medfør af anvendelsen af afviklingsværktøjer eller en afviklingsmyndigheds udøvelse af afviklingsbeføjelser, berører annulleringen af en afgørelse truffet af en afviklingsmyndighed ikke forvaltningsmæssige handlinger eller transaktioner, der foretages efterfølgende af den berørte afviklingsmyndighed, og som er baseret på den annullerede afgørelse. I så fald er retsmidlerne, såfremt afviklingsmyndighederne har truffet en fejlagtig afgørelse eller en fejlagtig foranstaltning, begrænset til kompensation for det tab, ansøgeren har lidt som følge af den annullerede afgørelse eller handling.

Artikel 68

Begrænsninger af andre retlige procedurer

1. Uden at dette berører artikel 64, stk. 2, andet afsnit, sikrer medlemsstaterne i forhold til et selskab, der er under afvikling, eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), for hvilket eller hvilken det er blevet konstateret, at betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt, at der ikke indledes almindelig insolvensbehandling, medmindre det sker på afviklingsmyndighedens initiativ, og at der ikke kan træffes en afgørelse om at indlede almindelig insolvensbehandling over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), medmindre afviklingsmyndigheden har givet samtykke hertil.

2. For så vidt angår stk. 1 sikrer medlemsstaterne:

a) at tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne straks underrettes om enhver anmodning om indledning af almindelig insolvensbehandling over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), uanset om den pågældende enhed er under afvikling, eller om en afgørelse er blevet offentliggjort i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3 og 4

b) at der ikke træffes afgørelse om anmodningen om indledning af almindelig insolvensbehandling, medmindre de i litra a) omhandlede underretninger er foretaget, og et af følgende forhold gør sig gældende:

   i) afviklingsmyndigheden har underrettet myndighederne med ansvar for almindelig insolvensbehandling om, at den ikke agter at træffe en afviklingshandling over for enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e)

   ii) en periode på syv dage, som begynder på datoen for de i litra a) omhandlede underretninger, er udløbet.

3. Uden at dette berører eventuelle begrænsninger af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som følger af artikel 50, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har mulighed for at anmode en domstol om udsættelse i en passende periode, der står mål med det ønskede formål, af enhver retlig behandling eller procedure, som et selskab, der er under afvikling, er eller bliver part i, såfremt det er nødvendigt for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne.

AFSNIT IV

GRÆNSEOVERSKRIDENDE KONCERNAFVIKLING

Artikel 69

Generelle principper for beslutningstagning, der involverer mere end en medlemsstat

Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder, når de træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, som vil kunne få konsekvenser i en eller flere andre medlemsstater, tager hensyn til følgende generelle principper:

a) når der træffes en afviklingshandling, er beslutningstagningen effektiv, og afviklingsomkostningerne mindskes mest muligt

b) der træffes afgørelser og foranstaltninger på en rettidig og tilstrækkeligt hurtig måde, når det er nødvendigt

c) afviklingsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og andre myndigheder samarbejder indbyrdes for at sikre, at afgørelserne og foranstaltningerne træffes på en koordineret og effektiv måde

d) de relevante myndigheders opgaver og ansvarsområder i hver enkelt medlemsstat defineres klart

e) der tages behørigt hensyn til interesserne, de potentielle virkninger af afgørelser, foranstaltninger eller manglende foranstaltninger og negative virkninger for forsikringstagere, den finansielle stabilitet, offentlige finanser, forsikringsgarantiordninger, finansieringsordninger og negative økonomiske og sociale virkninger i alle medlemsstater, hvor det endelige moderselskab og dets datterselskaber driver virksomhed, eller hvor de udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed

f) der tages behørigt hensyn til målene om at sikre en afvejning af de forskellige involverede medlemsstaters interesser og om at undgå, at bestemte medlemsstaters interesser skades eller beskyttes urimeligt

g) afviklingsmyndigheder tager de hensyn til og anvender koncernafviklingsplanerne, når de træffer afviklingshandlinger, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder finder, at afviklingsmålene kan nås mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne

h) en foreslået afgørelse eller foranstaltning er gennemsigtig, når det er sandsynligt, at den pågældende afgørelse eller foranstaltning får konsekvenser for forsikringstagere, realøkonomien, den finansielle stabilitet, offentlige finanser og, hvor dette er relevant, forsikringsgarantiordninger og finansieringsordninger i en af de berørte medlemsstater.

Artikel 70

Afviklingskollegier

1. Koncernafviklingsmyndighederne opretter afviklingskollegier, som skal varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 10, 11, 14, 16, 73 og 74, og som efter omstændighederne sikrer samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.

Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for koncernafviklingsmyndigheden, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte tilsynsmyndigheder og koncerntilsynsførende med henblik på at varetage følgende opgaver:

a) udveksle oplysninger med relevans for udarbejdelsen af koncernafviklingsplaner og for udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncerner

b) udarbejde koncernafviklingsplaner

c) vurdere koncerners afviklingsmuligheder, jf. artikel 14

d) udøve beføjelser for at afhjælpe eller fjerne hindringer for koncerners afviklingsmuligheder, jf. artikel 16

e) afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning, jf. artikel 73 eller 74

f) nå til enighed om en koncernafviklingsordning, som er foreslået i overensstemmelse med artikel 73 eller 74

g) koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger

h) koordinere anvendelsen af forsikringsgarantiordninger og finansieringsordninger.

Afviklingskollegier kan desuden anvendes som et forum til at drøfte eventuelle spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncernafvikling.

2. Følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:

a) koncernafviklingsmyndigheden

b) afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, der er underlagt koncerntilsyn, er etableret

c) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens selskaber, som er en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), d) eller e), er etableret

d) den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne i de medlemsstater, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet

e) de kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier

f) hvor dette er relevant, den myndighed, der er ansvarlig for forsikringsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet

g) EIOPA, jf. dog andet afsnit

h) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed.

Med henblik på første afsnit, litra g), bidrager EIOPA til at fremme og overvåge, at afviklingskollegierne fungerer på en effektiv, virkningsfuld og ensartet måde, og at der er konvergens blandt afviklingskollegierne. EIOPA indbydes til dette formål til at deltage i afviklingskollegiets møder. EIOPA har ingen stemmerettigheder.

Med henblik på første afsnit, litra h), skal afviklingsmyndighedernes deltagelse begrænses til at nå målene om en effektiv udveksling af oplysninger.

3. Såfremt et moderselskab eller et selskab, der er etableret i Unionen, har et datterforsikrings- eller genforsikringsselskab eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var beliggende i Unionen, kan tredjelandes afviklingsmyndigheder indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatører, forudsat at disse myndigheder er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i artikel 80 fastsatte krav.

4. Hvis koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat, indbydes de berørte myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, til afviklingskollegiet som observatører.

5. Koncernafviklingsmyndigheden er formand for afviklingskollegiet. I denne egenskab skal den:

a) efter høring af de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet fastlægge skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets virkemåde

b) koordinere alle afviklingskollegiets aktiviteter

c) indkalde til og lede alle møder i afviklingskollegiet og på forhånd holde alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af afviklingskollegiets møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de spørgsmål, der skal tages stilling til

d) underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om alle planlagte møder, så de kan anmode om at deltage

e) beslutte på grundlag af de specifikke behov, hvilke medlemmer og observatører der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, under hensyntagen til relevansen af de emner, der skal drøftes, for de pågældende medlemmer og observatører

f) rettidigt holde alle medlemmer af afviklingskollegiet underrettet om de beslutninger, der er truffet på møderne, og resultaterne heraf.

Afviklingsmyndighederne har uanset bestemmelserne i første afsnit, litra e) ret til at deltage i afviklingskollegiets møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagning, eller som vedrører en koncernenhed, der er beliggende i deres medlemsstat.

6. Koncernafviklingsmyndighederne er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i stk. 1, og opfylder alle de betingelser og procedurer, der er fastsat i nærværende artikel og artikel 72, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

7. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 29. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 71

Europæiske afviklingskollegier

1. Hvis et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsmoderselskab har EU-datterselskaber, der er etableret i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere EU-filialer af et tredjelandsselskab, som betragtes som væsentlige af to eller flere medlemsstater, kan afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse EU-datterselskaber er etableret, eller hvor disse EU-filialer af et tredjelandsselskab er beliggende, oprette et europæisk afviklingskollegium.

2. Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er anført i artikel 70, for så vidt angår EU-datterselskaber og, i det omfang disse opgaver er relevante, for så vidt angår EU-filialer af et tredjelandsselskab omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og fungerer i øvrigt i overensstemmelse med reglerne i artikel 70.

3. Hvis kun ét moderselskab, der er etableret i en medlemsstat, ejer alle EU-datterselskaber af et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsmoderselskab, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor det pågældende moderselskab er etableret.

Finder første afsnit ikke anvendelse, varetager afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor et EU-datterselskab med den højeste værdi af samlede balanceførte aktiver er etableret, det europæiske afviklingskollegiums formandskab.

Artikel 72

Informationsudveksling

1. Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne giver efter anmodning hinanden alle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders opgaver i henhold til dette direktiv, jf. dog artikel 66.

2. Koncernafviklingsmyndigheden koordinerer strømmen af alle relevante oplysninger mellem afviklingsmyndighederne. Navnlig skal koncernafviklingsmyndigheden på rettidig vis give afviklingsmyndighederne i de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger med henblik på at fremme udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 70, stk. 1, andet afsnit, litra b)-h).

3. En afviklingsmyndighed må ikke videregive oplysninger, som den har modtaget fra en tilsyns- eller afviklingsmyndighed i et tredjeland, medmindre den pågældende tilsyns- eller afviklingsmyndighed i tredjelandet har givet samtykke til en sådan videregivelse.

Artikel 73

Koncernafvikling, der involverer et datterselskab i koncernen

1. En afviklingsmyndighed underretter straks koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, den koncerntilsynsførende og medlemmerne af afviklingskollegiet om de oplysninger, der er anført i stk. 2, når:

a) afviklingsmyndigheden træffer afgørelse om, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er datterselskab i en koncern, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller

b) afviklingsmyndigheden af tilsynsmyndigheden er blevet underrettet om, at der er truffet afgørelse om, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er datterselskab i en koncern, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller

c) en afviklingsmyndighed træffer afgørelse om, at en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), som er datterselskab i en koncern, opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3.

2. De oplysninger, der skal underrettes om i henhold til stk. 1, er følgende:

a) afgørelsen, som konstaterer at forsikrings- eller genforsikringsselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) afgørelsen om, at enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3

c) de afviklingshandlinger eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e).

3. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede underretning foretager koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de øvrige medlemmer af det pågældende afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 2, litra c), for koncernen og for koncernenheder i andre medlemsstater, og om afviklingshandlingerne eller de andre foranstaltninger vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat.

4. Hvis koncernafviklingsmyndigheden vurderer, at de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, som der er givet underretning om i henhold til stk. 2, litra c), ikke vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, kan den afviklingsmyndighed, som har ansvar for enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), træffe de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, som den har givet underretning om.

5. Hvis koncernafviklingsmyndigheden vurderer, at de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, som der er givet underretning om i henhold til stk. 2, litra c), gør det sandsynligt, at betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, skal koncernafviklingsmyndigheden efter at have modtaget den i stk. 1 omhandlede underretning inden for fem dage foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge ordningen for afviklingskollegiet. Denne frist på fem dage kan forlænges med samtykke fra den afviklingsmyndighed, der har foretaget underretningen.

6. I tilfælde af at koncernafviklingsmyndigheden ikke har fremlagt en vurdering inden for fem dage, eller inden for en længere frist efter aftale, efter at den har modtaget den i stk. 1 omhandlede underretning, kan den afviklingsmyndighed, der har foretaget underretningen, iværksætte de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, som der blev givet underretning om.

7. I den i stk. 5 omhandlede koncernafviklingsordning:

a) beskrives de afviklingshandlinger, som de berørte afviklingsmyndigheder bør træffe over for det endelige moderselskab eller bestemte koncernenheder for at nå afviklingsmålene og for at overholde de overordnede principper for afvikling i artikel 22

b) præciseres det, hvordan de i litra a) omhandlede afviklingshandlinger bør koordineres

c) fastlægges der en finansieringsplan, som tager hensyn til koncernafviklingsplanen og de principper for ansvarsdeling, som er fastsat i nævnte koncernafviklingsplan i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra e).

8. Med forbehold af stk. 9 tager koncernafviklingsordningen form af en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, som har ansvar for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EIOPA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

9. En afviklingsmyndighed, som er uenig i den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, eller som finder, at koncernafviklingsmyndigheden af hensyn til beskyttelse af forsikringstageres kollektive interesser, realøkonomien og den finansielle stabilitet bør træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i koncernafviklingsordningen, over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), gør følgende:

a) angiver de nærmere begrundelser for uenigheden eller begrundelser for at fravige koncernafviklingsordningen

b) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de i litra a) nævnte begrundelser

c) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de afviklingshandlinger, som den vil træffe.

Når afviklingsmyndigheden angiver begrundelsen for sin uenighed, tager den hensyn til koncernafviklingsplanerne, de potentielle virkninger af de afviklingshandlinger eller foranstaltninger, som den vil træffe, for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater og de potentielle virkninger af disse afviklingshandlinger eller foranstaltninger for andre dele af koncernen.

10. Afviklingsmyndigheder, som er enige i den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, kan nå frem til en fælles afgørelse om en koncernafviklingsordning, som omfatter koncernenheder i disse afviklingsmyndigheders medlemsstater uden deltagelse af de uenige afviklingsmyndigheder.

11. De fælles afgørelser, der er omhandlet i stk. 8 og 10, og de afviklingshandlinger eller foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med stk. 9, anerkendes som endelige og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

12. Afviklingsmyndighederne træffer straks alle de afviklingshandlinger og foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, idet de tager behørigt hensyn til situationens hastende karakter.

13. Hvis der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, arbejder de tæt sammen i afviklingskollegiet for at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende koncernenheder.

14. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

Artikel 74

Koncernafvikling, der involverer det endelige moderselskab

1. En koncernafviklingsmyndighed, som beslutter, at det endelige moderselskab, som den har ansvaret for, opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, giver straks underretning om de oplysninger, der er omhandlet i artikel 73, stk. 2, til den koncerntilsynsførende og til de andre medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern.

Afviklingshandlingerne eller insolvensforanstaltningerne i artikel 73, stk. 2, litra c), kan omfatte iværksættelse af en koncernafviklingsordning, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 73, stk. 7, i følgende tilfælde:

a) de afviklingshandlinger eller foranstaltninger på moderselskabsniveau, der er givet underretning om i henhold til artikel 73, stk. 2, litra c), gør det sandsynligt, at betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat

b) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau alene er ikke tilstrækkelige til at stabilisere situationen, eller det er ikke sandsynligt, at de vil skabe et optimalt resultat

c) afviklingsmyndighederne har konstateret, at et eller flere datterselskaber, som de har ansvar for, opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3

d) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på koncernniveau vil gavne koncernens datterselskaber på en måde, der gør en koncernafviklingsordning relevant.

2. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, ikke indeholder en koncernafviklingsordning, skal koncernafviklingsmyndigheden træffe sin afgørelse efter høring af afviklingskollegiets medlemmer.

3. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, indeholder en koncernafviklingsordning, tager koncernafviklingsordningen form af en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der har ansvar for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EIOPA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. En afviklingsmyndighed, som er uenig i eller fraviger den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, eller som finder, at koncernafviklingsmyndigheden af hensyn til beskyttelsen af den finansielle stabilitet bør træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i koncernafviklingsordningen, over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), gør følgende:

a) angiver de nærmere begrundelser for uenigheden eller begrundelser for at fravige koncernafviklingsordningen

b) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de i litra a) nævnte begrundelser

c) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de foranstaltninger, som den vil træffe.

Når en afviklingsmyndighed angiver begrundelsen for sin uenighed, tager den pågældende afviklingsmyndighed behørigt hensyn til koncernafviklingsplanerne, de potentielle virkninger af de uafhængige afviklingshandlinger og foranstaltninger, som den vil træffe, for den finansielle stabilitet, offentlige finanser, forsikringsgarantiordninger og eventuelle finansieringsordninger i de berørte medlemsstater og de potentielle virkninger af afviklingshandlingerne eller de andre foranstaltninger for andre dele af koncernen.

5. Afviklingsmyndigheder, som er enige i den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, kan nå frem til en fælles afgørelse om en koncernafviklingsordning, som omfatter koncernenheder i deres respektive medlemsstater uden deltagelse af de uenige afviklingsmyndigheder.

6. Den fælles afgørelse, der er omhandlet i stk. 3 eller 5, og de i stk. 4 omhandlede afviklingshandlinger og foranstaltninger anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

7. Myndighederne iværksætter straks alle de afviklingshandlinger og foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1-6, idet de tager behørigt hensyn til situationens hastende karakter.

8. Hvis der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, arbejder de tæt sammen i afviklingskollegiet for at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle berørte koncernenheder.

9. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter afviklingshandlinger over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

AFSNIT V

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 75

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne for samarbejde mellem afviklingsmyndighederne og de berørte tredjelandsmyndigheder, herunder udveksling af oplysninger i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning, som vedrører forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og -genforsikringsselskaber og koncerner.

2. Formålet med de i stk. 1 omhandlede aftaler er at fastlægge processer og ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndighederne og de berørte tredjelandsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af nogle eller alle de opgaver og udøvelse af nogle eller alle de beføjelser, der er omhandlet i artikel 79.

3. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med et tredjeland, i det omfang sådanne bilaterale aftaler ikke er i uoverensstemmelse med dette afsnit, om de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indtil en aftale som omhandlet i stk. 1 med det relevante tredjeland træder i kraft.

Artikel 76

Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

1. Nærværende artikel finder anvendelse på tredjelandes afviklingsprocedurer, medmindre og indtil en international aftale, jf. artikel 75, stk. 1, med det berørte tredjeland træder i kraft. Den finder også anvendelse, efter at en sådan international aftale med det berørte tredjeland er trådt i kraft, i det omfang anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer ikke reguleres efter nævnte aftale.

2. Den berørte afviklingsmyndighed afgør, med undtagelse af det i artikel 77 fastsatte, om tredjelandes afviklingsprocedurer, der vedrører et EU-datterselskab eller en EU-filial af et tredjelandsselskab eller et moderselskab, skal anerkendes og håndhæves.

Afgørelsen skal tage behørigt hensyn til interesserne i hver af de medlemsstater, hvor et tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskab eller et moderselskab driver virksomhed, og navnlig til den potentielle effekt af anerkendelsen og håndhævelsen af tredjelandsafviklingsprocedurer på andre dele af koncernen og forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de disse medlemsstater.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne som minimum har beføjelse til at gøre følgende:

a) udøve afviklingsbeføjelser i forhold til følgende:

   i) aktiver, som tilhører et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab eller moderselskab, der befinder sig i deres medlemsstat eller reguleres efter lovgivningen i deres medlemsstat

   ii) et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabs rettigheder eller passiver, der er bogført af EU-filialen af et tredjelandsselskab i deres medlemsstat eller underlagt lovgivningen i deres medlemsstat, eller hvis fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og passiver kan fuldbyrdes i deres medlemsstat

b) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et EU-datterselskab, der er etableret i nævnte medlemsstat

c) udøve beføjelserne i artikel 49, 50 eller 51 i forhold til de rettigheder, som tilfalder parterne i en aftale med en enhed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, når disse beføjelser er nødvendige for at håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer, og

d) forhindre fuldbyrdelse af en eventuel ret til at opsige eller fremskynde kontrakter, som er indgået af de i stk. 2 omhandlede enheder og andre koncernenheder, eller til at påvirke disses kontraktuelle rettigheder, hvis en sådan ret er foranlediget af afviklingshandlinger, der er truffet over for tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabet, sådanne enheders eller andre koncernenheders moderselskab, uanset om de er truffet af tredjelandsafviklingsmyndigheden selv eller på anden vis i henhold til retlige eller lovregulerede krav vedrørende afviklingsordninger i det pågældende land, forudsat at de væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

4. Afviklingsmyndighederne kan, hvis det er nødvendigt i samfundets interesse, træffe afviklingshandlinger over for et moderselskab i tilfælde, hvor den relevante tredjelandsmyndighed fastslår, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er datterselskab i nævnte moderselskab, og som er etableret i dette tredjeland, opfylder betingelserne for afvikling i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland. Medlemsstaterne sikrer i dette øjemed, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende alle afviklingsbeføjelser over for det pågældende moderselskab, og at artikel 48 finder anvendelse.

5. Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer tilsidesætter ikke almindelig insolvensbehandling i henhold til gældende national ret, hvor det er relevant, i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 77

Retten til at nægte anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

Afviklingsmyndigheden kan afvise at anerkende eller håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 76, hvis den finder:

a) at tredjelandets afviklingsprocedurer vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at procedurerne kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat

b) at en uafhængig afviklingshandling i henhold til artikel 78 over for en EU-filial af et tredjelandsselskab er nødvendig for at nå et eller flere af afviklingsmålene

c) at kreditorer ikke ville modtage samme behandling som tredjelandskreditorer med tilsvarende lovfæstede rettigheder efter de pågældende tredjelandes interne afviklingsprocedurer

d) at anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandets afviklingsprocedurer ville have væsentlige finanspolitiske konsekvenser for medlemsstaten, eller

e) at virkningerne af en sådan anerkendelse eller håndhævelse ville være i strid med national ret.

Artikel 78

Afvikling af EU-filialer af tredjelandsselskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at gribe ind over for en EU-filial af et tredjelandsselskab, som ikke er omfattet af et tredjelands afviklingsprocedurer, eller som er omfattet af et tredjelands afviklingsprocedurer, og hvor et af de i artikel 77 omhandlede forhold gør sig gældende.

Medlemsstaterne sikrer, at artikel 48 finder anvendelse på udøvelsen af sådanne beføjelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udøve de i stk. 1 påkrævede beføjelser, hvis afviklingsmyndigheden finder, at en foranstaltning er nødvendig i samfundets interesse, og hvor en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) EU-filialen af et tredjelandsselskab opfylder ikke længere eller forventes ikke længere at opfylde de nationale lovkrav for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed i den pågældende medlemsstat, og der er ikke udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, en tilsynsmyndighed eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med lovkravene eller forhindre, at den bliver nødlidende, inden for en rimelig tid

b) tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabet er i afviklingsmyndighedens opfattelse ude af stand til eller uvilligt til eller forventes ikke at være i stand til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer i Unionen eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, f.eks. betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, og afviklingsmyndigheden har forvisset sig om, at der ikke er eller vil blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandling i et tredjeland over for det pågældende tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab inden for en rimelig tid

c) den relevante tredjelandsmyndighed har indledt tredjelandes afviklingsprocedurer over for tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabet eller har underrettet afviklingsmyndigheden om, at den agter at indlede sådanne procedurer.

3. Iværksætter en afviklingsmyndighed en uafhængig foranstaltning over for en EU-filial af et tredjelandsselskab, tager den hensyn til afviklingsmålene og iværksætter foranstaltningen i overensstemmelse med følgende principper og krav, såfremt de er relevante:

a) principperne i artikel 22

b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit III, kapitel II.

Artikel 79

Samarbejde med tredjelandsmyndigheder

1. Nærværende artikel finder anvendelse på samarbejde med et tredjeland, medmindre og indtil en international aftale i henhold til artikel 75, stk. 1, træder i kraft med det relevante tredjeland. Den finder også anvendelse, efter at en sådan international aftale er trådt i kraft, i det omfang genstanden for nærværende artikel ikke er omfattet af nævnte aftale.

2. EIOPA kan indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med relevante tredjelandsmyndigheder. Rammeaftalerne om samarbejde skal indeholde bestemmelser om processer og ordninger mellem de deltagende myndigheder for udveksling af de fornødne oplysninger og samarbejde med henblik på varetagelsen af nogle af eller alle følgende opgaver og med henblik på udøvelsen af nogle af eller alle følgende beføjelser i forhold til forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller koncerner:

a) udarbejdelse af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 9-12 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning

b) vurdering af sådanne forsikrings- og genforsikringsselskabers og koncerners afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 13 og 14 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning

c) anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 15 og 16 og lignende beføjelser i de relevante tredjelandes lovgivning

d) anvendelse af forebyggende foranstaltninger i henhold til artikel 141 i direktiv 2009/138/EF og lignende beføjelser i de relevante tredjelandes lovgivning

e) anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser, der er tildelt de relevante tredjelandsmyndigheder.

3. Tilsyns- eller afviklingsmyndighederne kan, hvor det er relevant, indgå samarbejdsaftaler med relevante tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med EIOPA's rammeaftale omhandlet i stk. 2.

4. Medlemsstaterne underretter EIOPA om enhver samarbejdsaftale, som afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne har indgået i henhold til denne artikel.

Artikel 80

Udveksling af fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og de kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder forebyggende genopretningsplaner, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, der kræves i artikel 66

b) oplysningerne er nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders varetagelse af deres afviklingsfunktioner henhold til national ret, som svarer til de funktioner, der er fastsat i dette direktiv, og anvendes ikke til noget andet formål med forbehold af litra a).

For så vidt som udvekslingen af oplysninger vedrører personoplysninger, skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til tredjelandsmyndigheder til de i litra a) omhandlede formål ske i henhold til gældende EU-ret og national ret vedrørende databeskyttelse.

2. Når de fortrolige oplysninger kommer fra en anden medlemsstat, må afviklingsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og de kompetente ministerier ikke videregive disse oplysninger til relevante tredjelandsmyndigheder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

a) den relevante myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (den afgivende myndighed), godkender denne videregivelse

b) oplysningerne videregives kun til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed.

Artikel 81

Finansieringsordninger

1. Hver medlemsstat opretter en eller flere finansieringsordninger for at sikre, at afviklingsmyndigheden råder over tilstrækkelige midler gennem ex ante- eller ex post-bidrag eller en kombination heraf fra forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat, og fra EU-filialer af tredjelandsselskaber, der er beliggende på denne medlemsstats område, til som minimum at kunne dække betaling af forskellen til aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere eller andre kreditorer omhandlet i artikel 57.

Medlemsstaterne kan give mulighed for at anvende finansieringsordninger omhandlet i første afsnit til også at dække andre omkostninger i forbindelse med anvendelse af afviklingsværktøjer, for så vidt anvendelse af finansieringsordninger er nødvendig for at nå afviklingsmålene.

Medlemsstaterne kan anvende samme administrative struktur til deres finansieringsordninger som til deres forsikringsgarantiordninger under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ([26]).

2. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af finansieringsordninger er i overensstemmelse med principperne i artikel 22.

3. Hvis et selskab, der er under afvikling, driver virksomhed i Unionen i henhold til reglerne om fri etableringsret eller om fri udveksling af tjenesteydelser, anvendes den relevante finansieringsordning i den medlemsstat, hvor selskabet er meddelt tilladelse, til at yde kompensation til aktionærer, forsikringstagere, begunstigede, skadesanmeldere eller andre kreditorer i overensstemmelse med artikel 57.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og EIOPA om oprettede finansieringsordninger.

AFSNIT VI

SANKTIONER

Artikel 82

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at dette berører de afviklingsbeføjelser og de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, og medlemsstaternes ret til at fastsætte og iværksætte strafferetlige sanktioner, fastlægger medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der kan anvendes, såfremt de nationale bestemmelser til gennemførelsen af dette direktiv i national ret ikke overholdes, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres.

Medlemsstater, som beslutter ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler Kommissionen de pågældende strafferetlige bestemmelser.

De fastsatte administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

2. Medlemsstaterne sikrer, at der med forbehold af de betingelser, der er fastlagt i national ret, i tilfælde af en overtrædelse kan anvendes administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger over for medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og andre fysiske personer, som i henhold til national ret, har ansvar for overtrædelsen.

3. Beføjelserne til at indføre administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i medfør af dette direktiv tillægges afviklingsmyndighederne eller tilsynsmyndighederne, afhængigt af overtrædelsens art. Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for varetagelsen af deres respektive funktioner. Ved udøvelsen af deres beføjelser til at indføre administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger iværksætter afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne et tæt samarbejde for at sikre, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

4. Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne udøver deres beføjelser til at indføre administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:

a) direkte

b) i samarbejde med andre myndigheder

c) under eget ansvar ved delegation til andre myndigheder

d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

5. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet af afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med dette afsnit er omfattet af klageadgang.

Artikel 83

Særlige bestemmelser om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love, regler og administrative bestemmelser i det mindste fastsætter administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger med hensyn til de følgende situationer:

a) en overtrædelse af artikel 5 eller 7, idet det undlades at udarbejde, vedligeholde og ajourføre forebyggende genopretningsplaner eller forebyggende koncerngenopretningsplaner

b) en overtrædelse af artikel 12, idet det undlades at fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af afviklingsplaner

c) en overtrædelse af artikel 63, stk. 1, idet administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), undlader at underrette tilsynsmyndigheden, når nævnte enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, som minimum omfatter følgende:

a) en offentlig meddelelse, som angiver den fysiske person, en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), et endeligt moderselskab eller en anden juridisk person, som er ansvarlig for overtrædelsen, og overtrædelsens art

b) en afgørelse, der pålægger den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at undlade at gentage denne handlemåde

c) et midlertidigt forbud mod, at ethvert medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller tilsynsmyndigheden eller den øverste ledelse i en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), eller enhver anden fysisk person, som holdes ansvarlig herfor, varetager funktioner i en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e)

d) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår

e) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 28. januar 2025

f) administrative bøder på op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fordelen kan beregnes.

Med henblik på første afsnit, litra d), og hvis den juridiske person er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante omsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det endelige moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående regnskabsår.

Artikel 84

Offentliggørelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne på deres officielle websted som minimum offentliggør alle de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som nævnte myndigheder indfører for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, såfremt sådanne administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger ikke har været genstand for en klage, eller hvor klagemulighederne er udtømt. En sådan offentliggørelse skal ske hurtigst muligt, efter at den fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om den pågældende administrative sanktion eller anden administrative foranstaltning. Offentliggørelsen skal indeholde oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som den pågældende administrative sanktion eller anden administrative foranstaltning pålægges.

Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er påklaget, offentliggør afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om status for denne klage og resultatet heraf.

2. Hvis afviklingsmyndigheden eller tilsynsmyndigheden finder, at offentliggørelsen af identiteten af de juridiske personer eller af fysiske personers identitet eller personoplysninger ville være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelse af sådanne oplysninger, eller hvis sådan offentliggørelse ville bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare, skal afviklingsmyndigheden eller tilsynsmyndigheden gøre følgende:

a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen om indførelse af den administrative sanktion eller andre administrative foranstaltninger, indtil grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere

b) offentliggøre afgørelsen om indførelse af den administrative sanktion eller andre administrative foranstaltninger anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med national ret, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger

c) ikke offentliggøre afgørelsen om indførelse af den administrative sanktion eller andre administrative foranstaltninger, hvis afviklingsmyndigheden eller tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at offentliggørelse i overensstemmelse med litra a) eller b), er utilstrækkelig med henblik på at sikre følgende:

   i) at den ikke indebærer risici for de finansielle markeders stabilitet

   ii) at offentliggørelsen af sådanne oplysninger står i rimeligt forhold til foranstaltninger, der anses at være af mindre betydning.

Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne sikrer, at en offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år. Personoplysninger, der indgår i offentliggørelsen, må kun beholdes på afviklingsmyndighedernes eller på tilsynsmyndighedens officielle websted, så længe det er nødvendigt i henhold til de gældende databeskyttelsesregler.

Artikel 85

EIOPA's styring af den centrale database

1. Med forbehold af de i artikel 66 omhandlede krav om tavshedspligt underretter afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne EIOPA om alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de har indført i henhold til artikel 83, og om status for alle klager over sådanne sanktioner og resultaterne heraf.

EIOPA styrer og ajourfører en central database, der indeholder de sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som afviklingsmyndighederne indberetter til den, udelukkende for at sætte disse afviklingsmyndigheder i stand til at udveksle oplysninger, der alene er tilgængelige for disse afviklingsmyndigheder.

EIOPA styrer og ajourfører en central database, der indeholder de sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne indberetter til den, udelukkende for at sætte disse tilsynsmyndigheder i stand til at udveksle oplysninger, der alene er tilgængelige for disse tilsynsmyndigheder.

2. EIOPA styrer og ajourfører et websted, som indeholder følgende oplysninger og links til disse oplysninger:

a) hver afviklingsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner

b) hver tilsynsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner i henhold til artikel 84

c) den periode, for hvilken medlemsstaterne offentliggør sanktioner.

Artikel 86

Tilsynsmyndigheders og afviklingsmyndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne ved valget af typen af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

a) overtrædelsens grovhed og varighed

b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar

c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke

d) størrelsen af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt denne fortjeneste eller disse tab kan beregnes

e) de tab for tredjeparter, herunder forsikringstagere, som kan tilskrives overtrædelsen, for så vidt som disse tab kan beregnes

f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med tilsynsmyndigheden og afviklingsmyndigheden

g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Med henblik på første afsnit, litra c) skal indikatorerne for en fysisk eller juridisk persons finansielle styrke medtage den ansvarlige juridisk persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsomsætning.

AFSNIT VII

ÆNDRING AF DIREKTIV 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU OG (EU) 2017/1132 SAMT AF FORORDNING (EU) NR. 1094/2010, (EU) NR. 648/2012, (EU) NR. 806/2014 OG (EU) 2017/1129

Artikel 87

Ændring af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 6, affattes således:

»6. Artikel 4-7 i dette direktiv finder ikke anvendelse på begrænsninger af håndhævelsen af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse eller begrænsninger af virkningen af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, eller slutafregnings- eller modregningsbestemmelser, der pålægges i henhold til afsnit IV, kapitel V eller VI,

i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*) eller afsnit V, kapitel III, afdeling 3 eller kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 (**) eller til afsnit III, kapitel III, afdeling 4, eller kapitel IV, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (***), eller på begrænsninger, der pålægges i henhold til tilsvarende beføjelser i en medlemsstats ret med henblik på at lette afviklingen af en enhed som omhandlet i stk. 2, litra d), og som er underlagt sikkerhedsforanstaltninger, der mindst svarer til dem, der er fastsat i afsnit IV, kapitel VII, i direktiv 2014/59/EU og afsnit V, kapitel V, i forordning (EU) 2021/23.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).«

2) Artikel 9a affattes således:

»*Artikel 9a*

Direktiv 2008/48/EF, direktiv 2014/59/EU, forordning (EU) 2021/23 og direktiv (EU) 2025/1

Nærværende direktiv berører ikke direktiv 2008/48/EF, direktiv 2014/59/EU, forordning (EU) 2021/23 eller direktiv (EU) 2025/1.«

Artikel 88

Ændring af direktiv 2004/25/EF

Artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2004/25/EF affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at artikel 5, stk. 1, i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*), i afsnit V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 (**) eller i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (***).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).«

Artikel 89

Ændring af direktiv 2007/36/EF

Artikel 1, stk. 4, i direktiv 2007/36/EF affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at nærværende direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*), i afsnit V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 (**) eller i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (***).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).«

Artikel 90

Ændring af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende numre:

»110) »forsikringsafviklingsmyndighed«: en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (*)

111) »forsikringstilsynsmyndighed«: en tilsynsmyndighed som defineret i artikel 13, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (**)

112) »finansielt konglomerat«: et finansielt konglomerat som defineret i artikel 2, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (***)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).«

2) I artikel 7, stk. 3, tilføjes følgende litra:

»e) hvis koncernen som helhed eller et institut i koncernen indgår i et finansielt konglomerat, den berørte forsikringsafviklingsmyndighed og forsikringstilsynsmyndighed.«

3) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:

»3. Hvis instituttet eller enheden eller koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat, fremsender afviklingsmyndigheden eller koncernafviklingsmyndigheden også afviklingsplanerne eller koncernafviklingsplanerne til den berørte forsikringsafviklingsmyndighed og forsikringstilsynsmyndighed.«

4) I artikel 81, stk. 3, tilføjes følgende litra:

»l) hvis instituttet eller enheden indgår i et finansielt konglomerat, de berørte forsikringstilsynsmyndigheder og forsikringsafviklingsmyndigheder.«

5) I artikel 83, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»l) hvis det institut, der er under afvikling, indgår i et finansielt konglomerat, de berørte forsikringstilsynsmyndigheder og forsikringsafviklingsmyndigheder.«

6) I artikel 84, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»n) forsikringstilsynsmyndigheder og forsikringsafviklingsmyndigheder, der er underrettet eller har modtaget meddelelse på grundlag af dette kapitel.«

7) I artikel 88 indsættes følgende stykke:

»3a. Hvis instituttet eller enheden eller koncernen er eller indgår i et finansielt konglomerat, indbydes de pågældende forsikringsafviklingsmyndigheder til at deltage i afviklingskollegiet som observatører, forudsat at disse myndigheder er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til dem, der er fastsat i artikel 90.«

Artikel 91

Ændring af direktiv (EU) 2017/1132

I direktiv (EU) 2017/1132 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 84, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 49, artikel 58, stk. 1, artikel 68, stk. 1, 2 og 3, artikel 70, stk. 2, første afsnit, og artikel 72-75 samt artikel 79, 80 og 81 i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*), i afsnit V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 (**) eller i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (***).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).«

2) Artikel 86a ændres således:

a) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) selskabet er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) 2025/1.«

b) Stk. 4, litra c), affattes således:

»c) kriseforebyggelsesforanstaltninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 101), i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2, nr. 48), i forordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2, nr. 79), i direktiv (EU) 2025/1.«

3) Artikel 87, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette kapitel ikke finder anvendelse på selskaber, der er omfattet af anvendelsen af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) 2025/1.«

4) I artikel 120 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, litra b), affattes således:

»b) selskabet er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) 2025/1.«

b) Stk. 5, litra c), affattes således:

»c) kriseforebyggelsesforanstaltninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 101), i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2, nr. 48), i forordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2, nr. 79), i direktiv (EU) 2025/1.«

5) Artikel 160a ændres således:

a) Stk. 4, litra b), affattes således:

»b) selskabet er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) 2025/1.«

b) Stk. 5, litra c), affattes således:

»c) kriseforebyggelsesforanstaltninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 101), i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2, nr. 48), i forordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2, nr. 79), i direktiv (EU) 2025/1.«

Artikel 92

Ændring af forordning (EU) nr. 1094/2010

I forordning (EU) nr. 1094/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, nr. 2), nr. i), affattes således:

»i) tilsynsmyndigheder som defineret i artikel 13, nr. 10), i direktiv 2009/138/EF, afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (*) og kompetente myndigheder som defineret i artikel 6, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 (**) og som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 (***)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).«

2) I artikel 40, stk. 6, indsættes følgende afsnit:

»Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv (EU) 2025/1 kan det medlem af tilsynsrådet, som er omhandlet i stk. 1, litra b), hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikkestemmeberettiget repræsentant for afviklingsmyndigheden i hver medlemsstat.«

Artikel 93

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

I artikel 81, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012 tilføjes følgende litra:

»s) de afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).«

Artikel 94

Ændring af forordning (EU) nr. 806/2014

Artikel 88, stk. 6, i forordning (EU) nr. 806/2014 affattes således:

»6. Denne artikel hindrer ikke Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen, ECB, de nationale afviklingsmyndigheder eller de kompetente nationale myndigheder, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med kompetente ministerier, centralbanker, indskudsgarantiordninger, investorgarantiordninger, myndigheder med ansvar for almindelig insolvensbehandling, forsikringsafviklingsmyndigheder, forsikringstilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder fra ikkedeltagende medlemsstater, EBA eller, med forbehold af denne forordnings artikel 33, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme typer opgaver som en afviklingsmyndighed, eller, under strenge krav om tavshedspligt, med en potentiel køber med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingsforanstaltning.«

Artikel 95

Ændring af forordning (EU) 2017/1129

Artikel 1, stk. 5, litra c), i forordning (EU) 2017/1129 affattes således:

»c) værdipapirer, der udstedes af en afviklingsmyndighed ved konvertering eller ombytning af andre værdipapirer, kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver som følge af udøvelsen af en beføjelse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, artikel 59, stk. 2, eller artikel 63, stk. 1 eller 2, i direktiv 2014/59/EU eller udøvelsen af en beføjelse som omhandlet i artikel 39, stk. 2, eller artikel 42, stk. 1 eller 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/1 af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).«

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 96

EIOPA's afviklingsudvalg

1. EIOPA nedsætter i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1094/2010 et permanent internt udvalg, som skal forberede EIOPA's afgørelser, jf. nævnte forordnings artikel 44, herunder afgørelser om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende opgaver, som afviklingsmyndigheden er blevet pålagt i overensstemmelse med dette direktiv. Dette interne udvalg skal omfatte de afviklingsmyndigheder, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3.

2. Med henblik på dette direktiv samarbejder EIOPA med EBA og ESMA inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som er nedsat ved artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Med henblik på dette direktiv sikrer EIOPA organisatorisk adskillelse mellem afviklingsudvalget og de øvrige funktioner, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1094/2010. Afviklingsudvalget fremmer udvikling og samordning af afviklingsplaner og udarbejder metoder til afvikling af nødlidende enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1.

Artikel 97

Samarbejde med EIOPA

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsyns- og afviklingsmyndighederne samarbejder med EIOPA for så vidt angår dette direktiv i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsyns- og afviklingsmyndighederne omgående giver EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 98

Forsikringsgarantiordninger

Senest den 29. januar 2027 forelægger Kommissionen efter høring af EIOPA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af hensigtsmæssigheden af fælles minimumsstandarder for forsikringsgarantiordninger i Unionen. Rapporten skal som minimum indeholde:

a) en vurdering af situationen med hensyn til forsikringsgarantiordninger i medlemsstaterne (dækningsgrad, omfattede forsikringstyper og udløsende faktorer)

b) en drøftelse af politikmuligheder, herunder de forskellige politikmuligheder såsom anvendelse af forsikringsgarantiordninger til at fortsætte eller likvidere forsikringspolicer, idet der tages behørigt hensyn til forskellene i forsikringsprodukter i de forskellige medlemsstater

c) en vurdering af nødvendigheden af at indføre og, hvis det er relevant, skitsere de nødvendige skridt til at indføre et minimumsniveau for forsikringsgarantiordninger i Unionen.

Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.

Artikel 99

Gennemgang

Senest den 29. januar 2030 forelægger Kommissionen efter høring af EIOPA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv. Rapporten skal navnlig indeholde:

a) en evaluering af, om og i hvilket omfang målene for dette direktiv er nået med hensyn til det indre markeds funktion og styrkelse af det finansielle system i Unionen i lyset af den markedsmæssige og økonomiske udvikling

b) en vurdering af status for afviklingsfinansieringsordninger

c) en vurdering af nødvendigheden af at indføre og, hvis det er relevant, en skitsering af de nødvendige skridt til at indføre harmoniserede minimumsdefinitioner af graden af omfattede policer og berettigede skadesanmeldere og policer

d) en analyse af erfaringerne med udveksling af oplysninger mellem myndigheder, som har kompetence til at føre tilsyn med eller afvikle forsikrings- og genforsikringsselskaber og kreditinstitutter, hvis den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-e), indgår i et finansielt konglomerat

e) en vurdering af gennemførligheden af og forudsætningerne for at give tilladelse til, at finansielle konglomerater udarbejder fælles (forebyggende) koncerngenopretningsplaner for hele konglomeratet, samt for, at afviklingsmyndighederne udarbejder fælles koncernafviklingsplaner for hele det finansielle konglomerat

f) en analyse af fordelene ved yderligere harmonisering af krisestyringsrammen for forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.

Artikel 100

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 29. januar 2027 de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 1-91, 96 og 97. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 30. januar 2027.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 101

Ikrafttræden og anvendelse

1. Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Artikel 92-95 finder anvendelse fra den 30. januar 2027.

Artikel 102

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	BÓKA J.
Formand	*Formand*

BILAG

Afviklingsmulighedsdimensioner

Når afviklingsmyndighederne og koncernafviklingsmyndighederne vurderer afviklingsmuligheder, undersøger de under hensyntagen til det pågældende selskabs art, størrelse og kompleksitet følgende dimensioner:

1. **Driftskontinuitet**

a) i hvilket omfang alle relevante interne og eksterne, finansielle og driftsmæssige indbyrdes afhængighedsforhold er blevet identificeret ved henvisning til alle relevante tjenester og roller, herunder medarbejdere, og henført til retlige enheder, kritiske funktioner, centrale forretningsområder og relaterede kontraktlige ordninger

b) i hvilket omfang der er indført passende driftsmæssige ordninger for at sikre kontinuitet i de relevante tjenester, som er nødvendige for at opretholde kritiske funktioner, og de centrale forretningsområder, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af en afviklingshandling og enhver efterfølgende omstrukturering, navnlig ved at lette mulige overførsler af aktiver, rettigheder eller passiver, roller og medarbejdere

c) i hvilket omfang risiciene for driftskontinuitet i forbindelse med afvikling er blevet grundigt vurderet, herunder kvalitative og kvantitative oplysninger, der gør det muligt at identificere de relevante tjenesters kritiske karakter, herunder indvirkningen af afbrydelse eller ophør af relevante tjenester i forbindelse med afvikling og deres substituerbarhed

d) i hvilket omfang risiciene for driftskontinuitet er blevet effektivt afbødet, og tilstedeværelsen af foranstaltninger til forbedring af afviklingsberedskabet, herunder med hensyn til håndhævelse af kontinuitetsordninger med eksterne tredjepartsudbydere af relevante tjenester.

2. **Adgang til finansielle markedsinfrastrukturer**

I hvilket omfang selskaber eller koncerner har indført de nødvendige processer og ordninger for at opretholde adgang forud for, under og efter afvikling til finansielle markedsinfrastrukturer og til betalings-, clearing-, afregnings- og depottjenester, der ydes af formidlere.

3. **Adskillelsesmulighed**

a) i hvilket omfang selskaber eller koncerner har identificeret, mindsket og om nødvendigt fjernet kilder til unødig kompleksitet i deres struktur og informationssystemer, som udgør en risiko for gennemførelsen af en afviklingshandling, navnlig med henblik på at lette adskillelsen og overførslen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder

b) i hvilket omfang en erhverver eller køber står til rådighed for det pågældende selskabs portefølje eller forretning.

4. **Tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet**

a) i hvilket omfang der findes tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, og vurdering af, om denne kapacitet er tilstrækkelig til at gennemføre afviklingsplanen, herunder tilgængelighed af forsikringsgarantiordninger eller finansieringsordninger og troværdighed af, at indehaveren af tabsabsorberingskapacitet vil være i stand til at absorbere tab

b) i hvilket omfang der findes fyldestgørende ordninger for at sikre grænseoverskridende anerkendelse og effektivitet af afviklingshandlinger

c) i hvilket omfang der findes fyldestgørende styringsordninger, interne processer og ledelsesinformationssystemer til at støtte den operationelle gennemførelse af nedskrivningen eller konverteringen, herunder til at støtte overførslen af porteføljer.

5. **Likviditet og finansiering i forbindelse med afvikling**

a) i hvilket omfang selskabets eller koncernens forretningsmodel kan give anledning til likviditetsbehov i forbindelse med afvikling

b) i hvilket omfang der findes processer og kapaciteter til at i) anslå likviditets- og finansieringsbehov i forbindelse med gennemførelse af afviklingsstrategien, ii) måle og indberette likviditetsstillingen i forbindelse med afvikling og iii) identificere og mobilisere tilgængelig sikkerhedsstillelse, som kan anvendes til at opnå finansiering under og efter afvikling.

6. **Informationssystemer og datakrav**

I hvilket omfang selskaber eller koncerner har indført passende ledelsesinformationssystemer, værdiansættelseskapacitet og teknologisk infrastruktur for at kunne tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for i) udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner, ii) foretagelse af en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse og iii) effektiv anvendelse af afviklingshandlinger, også under hastigt skiftende forhold.

7. **Kommunikation**

I hvilket omfang selskaber eller koncerner har indført kommunikationsplaner for at sikre rettidig, solid og konsekvent kommunikation til relevante interessenter og for at støtte gennemførelsen af afviklingshandlingen samt styringsordninger for at sikre en effektiv gennemførelse af disse planer.

8. **Styring**

I hvilket omfang der findes solide styringsprocesser, som letter forberedelsen og gennemførelsen af en afviklingshandling, herunder i) rettidig og nøjagtig tilvejebringelse af relevante oplysninger regelmæssigt og ad hoc, ii) effektivt tilsyn under afviklingsplanlægning og i kriser og iii) effektiv beslutningstagning på afviklingstidspunktet.

9. **Troværdighed og indvirkning**

a) i hvilket omfang den pågældende afviklingshandling når afviklingsmålene og er troværdig, herunder evaluering af de sandsynlige indvirkninger på forsikringstagere, kreditorer, modparter og medarbejdere

b) i hvilket omfang indvirkningen af selskabets eller koncernens afvikling på realøkonomien eller den finansielle stabilitet kan vurderes på fyldestgørende vis og afsmittende virkninger begrænses, idet der tages hensyn til mulige foranstaltninger, som tredjelandsmyndigheder måtte træffe

c) i hvilket omfang der findes ordninger og midler, der kan lette afvikling i tilfælde af koncerner, som har datterselskaber etableret i forskellige jurisdiktioner.